અથ શ્રી સરજુ સાગર સત સંગ ઉપદેશ.

કીંમત
આગાઉથી રૂ. ૦-૮-૦
પાછળથી રૂ. ૧-૮-૦

પ્રસિદ્ધ કરનાર,
સરજુગદાસજી લખમણદાસજી
મુ. વડનગર.

આ પુસ્તકની અનુક્રમણિકા છેવટ દાખલ કરવામાં આવી છે.

॥ અથ શ્રી ॥

સરજ્યુસાગર સત અંસ

ઉપદેશ.

રચી છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

સાધુ સરજુદાસજી લખમણદાસજી.

ઠેકાણું—નદીઓગ દરવાજે સલાટવાડાના
માઢના સામે સથવારાની શેરી.
મુ૦ વડનગર.

આવૃત્તિ ૧ લી.   પ્રત પાંચસો.

સંવત ૧૯૭૧.   સને ૧૯૧૫.

અમદાવાદ.
રીચીરોડના પુલ નીચે આવેલા શ્રી "જૈન વિદ્યાવિજય"
છાપખાનામાં શા. ચુનીલાલ અમથાશાએ છાપ્યો.

કીમત ૦-૮-૦.

પ્રસ્તાવના.

શ્રીમંતસાહેબ સફ્રુત પ્રભુ કૈવલ્ય પુજ્ય મહાત્મા સરજ્યુદાસ અનુભવાનંદ વિવિધ વિચીત્ર વિભુતી શ્રી પરમસદ પરબંધ છંદ મોરારકંદ સતશ્રી અગાધ બોધ સફ્રુત ચીંતામણી હુંસ સ્તુતિ આરંભવાના અરથ સુગમ છે. કરૂણાસાગર ગુરૂ પરમ કરૂણાવડે અભેદ આદી ગ્રંથ છે. ભ્રમ નીરૂપણુથી અલગ પરમાત્મા છે તે શુદ્ધી પામવા શુદ્ધ સિદ્ધાંત કાયમ પંથ છે. વેદશાસ્ત્ર નીતીબંધ વાત વિચીત્ર પાવે. સર્વે લોકોને ઉપયોગી અગાધ બોધ સફ્રુત ચીંતામણી નામે પુસ્તક શ્રેષ્ટ છે. અગાધ વેદ પંચસંબંધ સુરતી, નુરતી, નીતિ, શાસ્ત્રીપુરાણુ, નીરગુણુ, શીરગુણ, વીતજ્ઞાન, નીજજાપ અમર વીના સમજાય નહીં. ધર્મ અધર્મ, નીતિ, અનીતિ ઓળખાય પણુ નહી. રાજ્યનો શો ધર્મ છે, પ્રજાનો શો ધર્મ તે આદિનું યથાર્થ હારદ સમજાય નહીં માટે સરવેને સમજવા એક શુદ્ધ સ્વરૂપ પામવાની આચુસ કલા છે. સંતસમાગમ બીના ધરમ ધારણા, દવાદીનતા; સીલસંતોષ, આવ્યા વિના અંતસકરણુ શુદ્ધ થતાંજ નથી. માટે શુદ્ધી થયા વિના ભક્તિમાં ભળવા જાય પણુ ભક્તી વિના ભવાઇ જેવું બને છે. શુદ્ધ ભક્તિ સંપાદાન વિના વૈરાગ્યની ઓળખાણુ પડે નહીં. વૈરાગની પ્રાપ્તિ થયા શિવાય જ્ઞાન થાય નહી, અને જ્ઞાન થયા

વિના મોક્ષ પણ ના જપાય, અને મનુષાદેહ એળે વહી જાય. મોક્ષે પંચમો તે આદ્ય અંતમાં અંસ અગાધ પરમાત્મા કેવલ પરમપદ સદેહી ચીંતવું તેનું નામ સજીવન મુક્તા કહતહી. જીવનમુક્ત થવા હીંદુ ઓર મુસલમાન નીવાજ, કલમા, રોજા, નીયમ, ધર્મ, સતગુરૂ, સંતસેવા સમાગમ વિગરે કરોજછો. તે માટે સર્વેને ઉપયોગ લાયક ગ્રંથ છે. રાજા, પ્રજા, ભણેલ, અભણ, જોગી, જતી, સંન્યાસી, વૈરાગી, સાધુ, શ્રોતા. વક્તા, સંત, જત, રાવ રાણા, વિધવા, વિગરે સરવેને વરતવા, સમજવા સિદ્ધ સમાધી, જોગી સાધન, મુદ્રા, રેહેણી, કરણી, કસોટી, ને કુંચીકળ સમજવા આ ગ્રંથમાંથી મળશે.

તેમજ આ ગ્રંથના નવ ભાગ છે, તે દરેકમાં આથી વિશેષ સમજણ પાછળ મુકેલી છે. કારણ કે એકદમ સમજાતુ નથી. નીખા સીખા સુંધી જ્ઞાન તપાસ્યા વિના સીધાંતની મતલબ સમજાય નહીં, કારણ કે મુનભવ ચુનભવથી અનુભવ અગાધ છે; શીરગુણ નીરગુણથી સ્વરૂપ ન્યારૂ રહે છે. માટે સંપુર્ણ ગ્રંથો વાંચવાથી કોટીક લાભકારી એહવા માથે સમર્થ સતગુરૂ ધારણ કરી કલકુંચી ચીને તાકુ મોક્ષ હે.

લી.

ગ્રંથ કર્ત્તા.

॥ અથ શ્રી ॥

સરજુસાગર સતઅંસ ઉપદેશ

સાખી.

ૐ પ્રથમ નમું ગુરૂદેવને, ગણુપતી લાગુ સારદ શેષ; શ્રીપતિ કમળાપતી, ઉમીયાપતી માહેસ. ૧ વાસુદેવ ભગવતી નારાયણી, નીરંજન હરગોવીંદ; બ્રહ્માનંદ અંતર વશે, શુધબુધ હોય સીદ્ધરીદ્ધ. ૨ અંતર અનુભવ ઉપજ્યો, જસવદુ જુગદીશ; અવીનાશી આરાધન સરજ્યુ, મંગળાચરણુ સુખદીસ. ૩

મંગળાચરણુ.

છપો.

ૐ પરથમ પરમેશ, વષ રહો વરકીત વનાતંન; સનાતંન સક્ત શામ, ઘોમના પોકીતકના તંન. ૧ લખે ના તંત મંત અંક કોઇ પાવે હુજુરા; ધીરજ ધરણીવંત સંત જ્ઞાન સરૂપ સજુરા. ૨ હે અકલંક અદ્વૈત અમર અખે હે અવન્યાસી, પોંચે નહીં દ્રષ્ટાંત, ક્રાંત કહો કેસેજનાસી. ૩

પરાપુરવ રહ્યા ભેદ, હૃદય રંગરેખને રૂપ; મનબુધ ચીત અહંકાર, પોચે ને હોય અનુપ. ૪ બ્રહ્મા વિશ્ણુ માહેશ, શેષ ના પાવે પારા; નહી નીરંજન નામ, રામ અલ્લાથી ન્યારા. ૫ જલથલ થાવર જંગરંગ, વિધ વિધકે વક્તા; હલણુ ચલણુ ભરપુર, નુર હેતાહી સક્તા. ૬ આવે નહીં કોઇ જાય રાય માયા કે કાલ; ઇંદ્રી ગુન બીના વેસ રેસ જ્ઞાન સુરત સેહાલ. ૭ અનંત બ્રહ્માંડાધીશ ઇશ પરમાતમ પુરા; કોઇ લખે નીજ લક્ષ અલક્ષ સતગુરૂ સુરા. ૮ કર્મ બ્રહ્મકુ છેદ ભેદ લે પુરૂષ પુરાના; ના પોંચે શાસ્ત્ર વેદાંત વાણી કયા લહે કુરાના. ૯ અવીગત પુરૂષ અવન્યાસ વાસ જ્યાં ઉદેનો હસતા; સતગુરૂ મીલે સજાણુ માણ શુદ્ધ પાવે રસતા. ૧૦ આપ લક્ષ દક્ષ જડ ચૈતન ઓળખાવે; કાયમ આપ સ્વરૂપ કાયમ કૈવલ નીરખાવે. ૧૧ નીજ ચૈતન ચીત્ત દેહ વેહ સઉ ફરે અજાણ્યે; સત કુવેર કીરપાલ સરજ્યુ સત અભ્યાસ જાણ્યે. ૧૨

સાખી.

પ્રથમ ગુરૂ ચરણુ રજ શીર ધરી, માહા સુખ મોક્ષ પ્રમાણુ; સોહંગ સતગુરૂ હૃદયે વસ્યા, મીટ ગઇ ચારૂ ખાંણુ. ૧૩ પરમ બોધ પંચમ વેદ, અરથ ગુહારથ જ્ઞાન; વલ રહીત કૈવલ પદ, સરજ્યુ સમજ પાઇ ભેદ. ૧૪.

રવેણી. ૧

સતગુરૂ સાંમ્રત સકલ ભેદ દીહીઆ, સસ્વરૂપ સોહીની જગ્ય મલીહીઆ. ટેક. પંચતત્વ માંહી કીઆ પરકાસા, રગરગ જાણ્યા સતંતર બાહાસા. ૧ અનભે જ્ઞાન ઉગ્યા નીજ સુરા, અજ્ઞાન અંધારૂ ભાગ્યા ભયા રંગ તુરા. ૨ સીલસંતોષ શાન્તી લીયા ઘરમારા, આઠ પોહોર ધુંન લગીહે અપારા. ૩ ખોજ ખોજ મનમોહકુ નસાઈ, શતસબ્દ ચોકીગઢમાં બસાઇ. ૪ કહેત સરજ્યુ સનશબ્દ વિચાહારા, કયાહા કરે જમરાદુત કાલ બીચાહારા.

રવેણી ૨

ધીકપરચો હો જીવ જનુની લજાઇ, પાખંડ પચાપરાંણુ પરભુ ના ભજાઇ. ટેક. લુણહસમાં લંપટ કયા સુહુતા. જાઇને મુરખ સજે ચોરાસીમે ભુતા. ૧ પાડા સરીખા પંડ દીઓ કીરતારે, ગરભ જતન કરી રાખ્યો નીરધારે. ૨ ખાનપાહાન જલ કીધું તોરી કાહાજે, અગની આકાસ સુર રહે રંક સાહાજે. ૩ મેહેગ મલારે પવન સુખ આહાપે, ભુત પ્રેત પુજે ભુલી ગયો જાહાપે. ૪ કહેત સરજ્યુ અંધે ખોઇ નીજ બુહુટી, પકડ પકડ જીવકુ જમ લહે લુંટી. ૫

રવેણી ૩

હાલો મન પંખી અગમ ઘર મેહેરા, હદ બેહદ

અનહદ પર દેહેરા. ટેક. અપરમપાર અંતર હોય બાવા, માનસરોવર મુકતાફલ ખાવા. ૧ નહી ઘર અપના કુટુંબ કયા રોના, ભાથ્યા સબ બાજીમે કાયકુ લોભાના ૨ જલ માંહી માન કરત સુખ ચેહેના, લેહે ચલે ઢીમર પકડ તેરી એહેના. ૩ કસ્તુરી માંહી હે મૃગ નહી પાઈ, ભટકહી બન અચેત મરજાઇ. ૪ કહેત સરજયુ સાધુ હીરલા ગમાઇ, કુબે નરક પીછે ફેર કાંહાં પાઇ. ૫

રવેણી ૪

સમજ સમજ પ્રાણી બોહોત પીછે રોઇ, હરીગુરૂ-ચરણે ચીત લેહેને પરોઇ. ટેક. કાગદવા પૃથ્વી તે ચડી સપત જોજન, તા દીનકા રખડે હે અભાગી મન. ૧ સંસાર સાદા કરત રંગ મેહેના, અંધા ચલત હે ઉઘાડા નેહેનાં. ૨ કર લે કમાઇ મન ગુરૂગમ જાહાગી, સાહેબ છોડત કયા સુતા અભાગી. ૪ કયાસે આયા જીવ કયાં તુમ જાસી, પીંડે પડે તબ કાંહાં જાઇ સમાસી. ૪ સરજયુ સાહેબ કહે અવસર તેરો જાહાતાં, હરીકી ભકિત બીના ખાવોગે ગોથાં. ૫

રવેણી ૫

હે મનહી મરૂ ચાર જુગ ખેલુ શાહામા, અવીગત અંસા બસુ કેવલ ધાહામા. ટેક. અંત કાહાલ મરે ભીથ્યા

માઇ, ઓર મરત લીંગ ખાસ બલાઈ ૧ અસનાન તીલક કરી પોશાક ધરાના, અબીલગુલાલ હાર કંઠે ચરાના. ૨ અચલ હીંડોલા લેઇ પાલકી બીછાના, હરી જસ ગાતા હરી બાજત નીશાના. ૩ એસી કરતાં અંબુગનીજ લાહાના, સોહી નરનાર સત ધામ ચલાહાના. ૪ સરજ્યુ ચલત પીછે રૂવે મત કોઇ, રૂવે નરનારી જમપુર જાવે સોઇ, ૫

રવેણી ૬

પંડીત પુરાણી જો હોયે જ્ઞાન બતાહાવે, નામ રૂપ છોડી નીજ લક્ષ રટાવે. ટેક ત્રીગુણ શકતી સો પઢકી નાસા, રખત હરી ગુરૂ ચરણકી આસા. ૧ પથરકા નાવ પુરાન વેદ જાહાંનો, નીરગુન શબ્દ નાહાવ તરવાનુ માહાનો. ૨ વાલમીક ભીલ વ્યાસ મછગંધા, બ્રહ્મા કુંવારીના વેસા નારદા. ૩ જુવો એ કુલના નીચા નકામા, છોકરા તો બ્રાહ્મણ પછે નીંદા કરે સામા. ૪ કહેત સરજ્યુ ભકતી કરનહી હરકી, સંત નીંદામે બ્રાહ્મણ ગયે ચોરાસી નરકી. ૫

રવેણી ૭.

ભ્રષ્ઠ તે કુલના બ્રાહ્મણ રળીયા, બ્રહ્માના કુલના સંત બ્રંમ ભલીયા. ટેક. ભ્રષ્ઠ કહા તે કરમ બતાવું, સંત નીંદા જાહાકુ વાલે વીપરાવું. ૧ નીચ કૃત જેહી સ-

રાદ સરાવે, સંત કરમ ઉત્તમ ભજન કરાવે. ૨ મુવા પીછે સજ્ય લેવે નીચમાં નીચે, સમાગમ કરાવે સંત ઉંચમાં ઉંચે. ૩ બ્રાહ્મણ જમાડે તે કુલ જાવે નરકે, સંત જમાવે સો કુલ જાવે સરકે. ૪ બ્રાહ્મણનું મુખ જુવે દુઃખી થાય ભારી, સંત સુખ દીઠે તેને દરસન કીધાં હરી. ૫

રવેણી ૮.

બ્રાહ્મણ શુદ્ર ખત્રી ને વંસા, ચારૂ બરણમાં બોલે કેવલ અંક્ષા. ટેક. જનુનીના જનમ્યા તે સરવે શુદ્ર, જનુનીમાં જનમે નહી તે તો વરણ ઉગ્ર. ૧ જનોઇ દેવાય તારે દ્વેજ નામ ઠેહેરે, મનુ પસુ રક્ષા કરે ક્ષત્રી સમસેહેરે. ૨ વેદ પઠે અરથ કર વીપ્ર કેહેવાઇ, મનુષ માયા ઘર રચે વંસ લેવાઇ. ૩ બ્રમચીને સો બ્રહ્મણ જાહ઼ણો, દરમાં આવ્યા માટે સઉદર માણો. ૪ શુદ્ર પકવે અન સઉને દલવા, સરજ્યુ સાહેબ ન્યાયે સત સમજવા. ૫

રવેણી ૯.

સાહેબસે લાગી મારી સુરત અણીયારી, ચલતીરે આગર માથે પાણીયારી. ટેક. ભેસાની આઠમે દેવીને ચડાવી, ઠાકોરને ભોગ કરી થાલને ધહરાવી. ૧ ચલતારે જાહાડ અંધાને ભઇ આંખી, ભોજનના ભાણામાં મનુસ ગણુ માહાખી. ૨ રઇયતથી ડર્યો રાજા અગનીકેહેહુ

લાહાગે; ચલતીરે અંબાને ઉપર બેઠયો વાહાગે. ૩ કીડીને હાથે સોનાચુડી જડીયો, ટપલે ટપલે કુંભાર ઘડીઓ. ૪ કહેત સરજયુ સાહેબ સુનો મેરે સાહાધુ, આપદ ખોજે વાકુ મુલ જાય આહાદુ. ૫

રવેણી ૧૦.

ચાહાલે ગગન નર ખાંડા કેરી ધાહારે, ઘરમરાયકુ બાંધી માહારે. ટેક. સાહાવ નીરંતર સુરતા જાહાગી, રામ કરનકો હીસાબ માહાગી. ૧ સત કૈવલકે અંસા કેહેવે, પાંચ પંડવાકુ તારી લેહેવે. ૨ અણીઅધરપર અબધુ ખેહેલે. વરણુ મટાઈ નદી સીંધુ મહી ભેહેલે. ૩ હીંદુકા મહાદેવ મુસલમાનકા પીહીરા, ભવ સાતે ઘરમાં બસે સંત હીરા. ૪ જ્ઞાની સરજયુ હંમ નીજ ઘર વેહેતા, ચઉદ લોક એક પલ તારી લેહતા. ૫

રવેણી ૧૧.

ચલતારે પુરૂસને એ હેઠલ માથુ, ઉંટ બકરીને ઘર માંડયુ નાહાતુ ટેક. પરણેલી કહે હું બાલકુંવારી, બાલક માતાને નખ દેઈ મારી. ૧ સસલા તે સીંહને ઘરમાં પાહાલે, બકરી કસાઇને બનમાં ચાહારે. ૨ જગત જાહાડ પરે મુળાં કાહાપે, સાહુકારી સેહેરમે બેટી જનમ્યો બહાપે. ૩ થઓ સંન્યાસી પણુ છેહેલાંણી માહાઇ, હરીપદ પાસે

વૈરાગી મહી ખાહાઈ ૪ સરજયુસામી કહે સુનો મેરે ભાઇ, રંગ લાગ્યા બીના કપડાં રંગાઇ. ૫

રવેણી ૧૨.

સંસારીને છોકરાંને નાર સહી તાગી, જોગીના ઘરમાં જોગણ જઘરો લાહાગી ટેક. વાંસલે વાંસલે સુતાર ઘડીઓ, બીના ચાંહાંસે નગારો મઢીઓ. ૧ જલ કેરી મછલીને પરબત ગલીઓ, કીડી ને કુંજર લડતાં હીરલો મલીયો. ૨ સુવારે રામજીને રૂવત ભુહુતાં; મંદીરમાં માધેનાં મુખ ચાટે કુહુતાં. ૩ આંધલો સાસરો ને ઘુઘટામા વહુવ, ગોઅલામાં ઘર લાગ્યુ જોવા મળ્યું સહુવ ૪ કહેત સરજયુ સાહિબ અચરત જોહોઇ, અંધારે ઉગાં કુટે મુકતી કેમ હોઈ.૫

રવેણી ૧૩.

સાચી કહુત હુમ માને નાંહી કાહાઇ, મે તાણુ સત ધાંમ જંમપુર જાહાઇ. ટેક જનમ મરન રોગ ભયા સારી જાહાન, હુકીમ સતગુરૂ બુટી લાયે અગ્યમ જ્ઞાહાન. ૧ અંધારે જીવ કા પડા લઉ તાહારૂ, ડાકેણ દેવી ભેવી નસાવુ ભુતાહારૂ. ૨ નીબ સીહીખ રોગ જાનત મોહોઇ, જ્ઞાન જલસે સફ કરૂ ધોહોઇ. ૩ નીરંતર લક્ષ નીજ દહુવા લગાઇ, પેટ માંહી પટી મારી પકડ જગાઈ ૪ રેહેણી રાત દીન ચરી વસ ઈંહીંદ્રી, સરજયુ સત હાટે આવે મીટાઈ દયુ બીહીંજરી ૫

રવેણી ૧૪

પ્રથમ સકતા નીજ કેવલ કહાઇ, સુનમુન ધુંન એ-
કીલા બસાહાઇ. ટેક. ચઉદ તબક એકવીસ બ્રહ્માંડનાંહી,
બ્રહ્મા વીષ્નુ સુર સેસને કાંહી. ૧ અતર ઇછા ભઇ રચ-
વાકી સૃષ્ટિ, નેણ બણુ ભયે સચેતન દૃષ્ટિ. ૨ ઉમેદ અગ-
ણીત ભરયો અંતર અત્રન્યાસી, શુધ અભિમાન સોહી
કયાને બનેસી. ૩ આપ અહુંગ સુરતસે નીહાલા, રચુ
વીધ વીધકે તંત વીહાલા ૪ પેહેલા અહુંગ પરમ પર-
કાસા, બીજુ અહુંગ વીશેસ વીલાસા. ૫ પંચતત્વકા
ભયા મંદીર સાહારા, તીજે અહુંગ સારી વીસવે પસા-
હારા. ૬ જડ ચઇતન કીધો એકરસ બહાસ, ચીદરૂપ
ભરયો હે નીરંતર ઠહાસ. ૭ પેહેલે શબ્દે અસરૂપ નીજ
નાહારા, બીજે શબ્દે નીરજન અપાહારા. ૮ તીજે શબ્દે
ઓહંકાર ભઇ સહકતી, ચોહોથે શબ્દે અંકારગણુ વ્ય-
હકતી. ૯ પંચમે શહબ્દે પચપેડ રચ્યો ન્યારી, ત્રીગુણ
રૂપ લીઓ હે તમનારી. ૧૦ ત્રીગુણ મનથી પંચમાત્રા મે
લાવ્યો, શબ્દે સતરૂપ આકાસ ફેલાવ્યો. ૧૧ શબ્દસે સપ
રસ પ્રગટે પવન, પવન તે પ્રગટી તેજ અગન. ૧૨
અગની તે અપ ભયા બીંદુજલ બજવા, સરજ્યુ સતભયા
અખંડરૂપ ભજવા, ૧૩

રવેણી ૧૫

સાત દીહીપ સાત શબ્દ ઠેરાહાયા, સાત સાહેર સાત બીંદુ ફેરાહાયા. ટેક. સાત પાતાલ સાહાત ઓર સુહુન્યા, ચઉદ તબક એકવીસ બ્રહ્માંડ લાગી ઘુહુ યા ૧ એકવી સુંહુન્યપર દ્વાદસ ધાહામા, તાહીપર કવલ અચલ અનાહામા. ૨ કોટી ઇશ્વર નીરંજન કે ઇહીસા, કોટી બ્રહ્માંડ ઉપજાવે હુરી દીહીસા. ૩ સોહી અવન્યાસીકા અમ નીજ હુંસા, ભયા અવતાર વૈરાટકાજ વંસા ૪ સોહી સાક્ષી ચીદહુંસ કહ્યાયા, ત્યાંસે પરગટ ભગ્ગ દમદોર માહાયા. ૫ દમસે પરગટ ભયા હે નીજ સાહાસ, ત્યાંસે રગ સોહુંગપર ગઢયા ઓહુંગ આસ. ૬ ઓહુંગસે રકાર મકાર દોઇ ઉપન્યા, મકારસે તન ભયા પ્રગટ સુપના. ૭ સુરત ધરીને તન ખોજે મેરે ભાહાઇ, સતગુરૂ શબ્દ બીના જીવ કાહાં જાઇ. ૮ હુરી સરૂપની જ્ઞાન ધ્યાન ટુહુટી, કાલ ક્રોધ મોહ લાગ્યા તારી પુહુઠી. ૯ ભાન ભુલ્યો થઓ પચીસનો ભોહોગી. માત પીતા સુત દારા ભયો રોહોગી. ૧૦ કુલ કુટંબ લોભ ડંભ દુખ દમકુ, આશા ત્રસના તાપ તપે અતી તમકુ. ૧૧ કહેત સંત જીવ છોડો અનીતી, નીરગુણ સંતસે કરી લ્યો પ્રીતી ૧૨ નર નારી બેસે નાવ અનુભવ સાહારે, સરજયુ શતગુરૂ ઉતારે ભવપાહારે. ૧૩

રવેણી ૧૬

જીહુના મારગ મારે સત કરી જોહોવા, દેહની દુભધ્યાઓ સરવે ખોહોવા ટેક. જુનો મારગતે સરૂપ ચીનો ભાહાઈ, બીન ચીને તો સહુ જમપુર જાહાઇ. ૧ હરીગુરૂ સંતને કગુ નહી રેહેંવ્યા, થયા પસુથી હેણા હેવાન એવા. ૨ માહારૂ કરી ધન મેલવ્યું અહધા, ખાધુ ખવરાયુ નહી કરમ બાંધ્યા ધંધા ૩ અતી કરમના જીવ ભરીયા કોઠાહારા, દુખ આવ્યો તેને અસંખ નઠાહારા. ૪ દેશદેશોના ભુવા બોહોલાઇ, જોજયો ધન જાય તેહુ રામા અરાઇ ૫ દેશ દેહુશની બુટી મંગાહાઇ, ઘાસ ઘુંહુટ કર ઉનકુ લગાહાઇ. ૬ નાડી દવાઉ જોવા વૈદ બોલાહાવે, એવા દુસટનું દેવાલા ખાહાવે. ૭ હાથ પાઉ ઘસતો હુંસો ગયો ચાહાલી, માર મારે જમરાજા મુઠીઓસે ખાલી. ૮ પાલખં બાંહાધીને સીફલ એહેક, સોડ તાણી સુતા મુખ કાલા લેહેક ૯ ખોખરી હુણી તેરી આગ લીયો કાહાડી, પાછલ સુદાઇ જાન પીટણી પાહાડી. ૧૦ નાગા કરીને સુવાયા કાઠ સુકી, કાંડીકી આગ પલક દીઓ ફુકી. ૧૧ માતા રૂવેરે જેની રંગમાલ સુણે, તરીયા રૂવેરે તેર દીન રહી ખુણે. ૧૨ સરજ્યુ સાહેબ લહેજો આતમ લાહાવો, ફેર ફેર નહી આવે હાવો તેરો દાહાવો. ૧૩

રવેણી ૧૭

આદપુરષ અવીગત જાહાણ્યા, તાકી પરતીત સતગુરૂ પરમાહાણ્યા. ટેક. અગમઅગોચર અવીગત મુરતી, નીરમલ નીરખ્યા સુરતીનુરતી. ૧ બીના અંતસકરણ ચીંતવન કીધુ, બીના જીભ્યાયે અમરતરસ પીધુ. ૨ અજર પીયાલા ટકે કોઇ સીહીરા, જીરવી સકે કોઈ ગુરૂગમ ધીહીરા. ૩ માહાપદ કૈવલ દેશ મારા વંકા, ધરણીયશીષ મુકે રાવણ કોઇ રહુંકા. ૪ કહેત સરજયુ કહીં રણ દેખી અટકયા, ભુલા ભરમના કહીં અધવચ લટકયા. ૪

રવેણી ૧૮

હીમચંનદાહાસ પુછત ગુરૂ દાહાતા, કાયાકા ભેદ બતાવો સત બાહાતા. ટેક. કુંન તત્વસે બની મોરી કાહાયા, કુંન તત્વસે ભઇ ગત માહાયા. ૧ કુન તત્વસે ભયા હું નાહાદ, કુન તત્વસે ભયા જલબીહીદુ. ૨ ખટચક્ર કાયાકીરે ભીહીતર, કેતા અજપાને દેવ રહે ઇતર ૨. કહેત સરજયુ શીષ્ય સુણો ચીત લાહાઈ, મુલકમલ ગવરી સુંત ભાહાઇ ૪ ખટસે અજપા ચતુરદલ જાંમી, અક્ષર ચાર બસે ગુન ભોહામી. ૫ બીજે ચકરકી બુજ કરાહાવો, ૬ અક્ષર જાપ રત દેવમે લાહાવો ૬ બીજે કમલબીદ બ્રમા સહતી, ખટસેસ જાય ખટદલ વકતી ૭ તીજે

કમલકા તંનગુરૂ કીહીજે, અક્ષર જાપ દેવ બતાઇ દીહીજે. ૮ ખટસે હજાર ધુંન દસ દલ વીષણુ, થંભા પવનકા લક્ષગી અક્ષર દીસનુ. ૯ ચોથે કમલકી ચરમ ના મીટાડો, અક્ષર જાપ દેવતા દેખાડો. ૧૦ દેવ નીરંજન ખટસે અજહંપા, અક્ષર દુવાદસ બારદલ સંપા. ૧૧ પંચમે કમલકા ભેદ કહો મોહી, અક્ષર જાપ દેહેવ રહે સોહી. ૧૨ કંઠકમલ જીવ શબ્દકા વાહાસા, સોલ દલ અક્ષર સોલ હજાર અજંપાસા. ૧૩ ભ્રગુટી કમલકા ભેદ ભણાવો, અક્ષર જાપદેવ પત્ર ગણાવો. ૧૪ ભ્રગુટી કમલ સસ્વશકતી કહાઇ; હજાર અજંપા અક્ષર દો સહાઇ. ૧૫ બ્રહ્માંડ સીખર સમજાવો સતગુરૂદાતા, દેવ અક્ષર પુની પત્ર દેખાતા. ૧૬ બ્રહ્મરૂંડ ગુફા નીરંજન દેહેવા, હજાર અજંપા અક્ષર દો લેહેવા. ૧૭ સપત ભોમીકા બેહેદની છેહેલી, ત્યાં સુધી લટકે સબ જન ફેલી. ૧૮ અહંમ બ્રહ્મ નેતી પોકારત નાહારયા, તોહો પીછે કયાહા જાંને ભેદ બીચારા. ૧૯ તેહીપર બ્રહ્મ વ્યાપક પરકાસા; વાહાપર કૈવલ પ્રભુ સત હે બાહાસા. ૨૦ સોહી કૈવલકા તુમ નીજ અંસા, બ્રાહ્મણ ક્ષત્રી સુદ્રને વંહંસા. ૨૧ હંસ બસત પંડ બ્રહ્મડની સીંધી, આતમ વ્યાપક રહે નીખંસીખ પીડી. ૨૨ સાક્ષી કૈવલ સત્ય ચીને સંત કોહોઇ, આવ્યાગવંન વાકુ ફેરી ના હોઇ, ૨૩ રેન દીવસ કાલ માયા નહી ત્યાંહી, હીંદુ મુસલકે સાહેબ સતસાંહી. ૨૪ કહેત સરજયુ સાહેબ સુનો હીમદાસા, કીયા નવેડા પદ અખંડ અવીન્યાસા.

સાખી.

જા જાવુ વા દેશમાં, તોડો તનકી આશ;હદ બાજી હુલટી કરે, બસો ગુરૂકી પાસ. ૧ આળસમાં અવસર વૈ જહે, ફેર મીલે નહી દાવ; સુરોતો ચુકે નહી, સરજ્યુ સોહંગ પરસાવ.

રવેણી ૧૯

અદ્વૈત બ્રહ્મસે સૃષ્ટિ પસાહારા, નીજ કૈવલ સાક્ષાવત રહે નાહારા. ટેક. ભરંમ અગનીથી નીરજંન સુહુરા, ત્યાંથી પરગટભઇ માયા અનુહુ઼ં. ૧ શકતીસે ત્રણ ગણુ ભયા સાહારા, ગણુથી ગુણ થયા જકત આધારા. ૨ ત્રીગુણા મનસે માત્રા પસાહારી, શબ્દ સ્પર્શ રૂપ રસ ગંધ બસાહારી. ૩ બહુવીધી બંગલા પાંચ તત્વહેના, તાહામહો અંસ બેઠે કૈવલ સ્તવહેના, કહેત સરજ્યુ જ્ઞાની સુનો બ્રહ્મવેત્તા, સકરતા પદ જાણ્યા બીના ભકતી ખાલી ખેહેતા.

રવેણી ૨૦.

સાક્ષી સકરતા પદ ન્યારૂ રહ્યું જાહાણો, કહું દ્રષ્ટાંતે જ્ઞાની સત કરી માહાણો. ટેક. જમીન બીજકથી ખેડુત બીચાહારો, બ્રહ્મખેત જીવબીજ કૈવલ ન્યાહારો. ૧ સોનાથી ઘાટ સબ વીધી બનીઆ, ઘડનારો સોની અલગ રહી ચીનીઆ. ૨ બ્રહ્મ સોનાથી ઘડયો સંસાર ઘાહાટ, રચના રચી રહા કૈવલ નીરાટ. ૩ સેલડી રસની ગોળ ખાંડ

ઉપજી, રચી ગોલ ખાંડ વવેકી જુવો સમજી. ૪ જળથી લેહેરી અનંત અપાહારો, પવન ઉઠાડી લેહેરોનો સરજ્યુ વીચાહારો. ૫

રવેણી ૨૬.

સાહી નીજકરતા અસ હુંમહીરઢાવું, સીરગુન નીરગુનસે ભેદ બતાહાવું. ટેક. નીરગુણ બ્રહ્મ અકરતા વ્યાહાપી, સીરગુન બ્રહ્મા વીશ્નુ સીવશકિત થાહાપી. ૧ સીરગુન પંડ નીરગુન મહીઆહાતમ, આત્મભરમ ચીનેવાલા અંસઅંગમ. ૨ ભેદકતે બસે ભેદ હે ન્યારા, જાહી એકીલા આપ સાંઇ ન્યાહારા. ૩ રામરીમાનતાં નહી દોઇ નામા, ચંદા સુરજ નહી પરકાસ સાહામા. ૪ સરજ્યુ વાપદકુ સત કરી માહાણી, એહીપ્રતી સતગુરૂ નીરખહાંણી. ૫

મગલ ૧.

જ્ઞાનબીના સાહાગુરૂ, સમજબીના ધ્યાંન કયા, નહી શબ્દ વિવેક વિચાર, આવે નહી સાંનકા. ટેક. પ્રભુ મેલીને પુજે પ્રેત, હરાંમી લુણ સઉ થઆ, તેથી જીવદસા લેઇ ઝાલે, કાલવશ થઇ રહ્યા. ૧ જ્ઞાંનદીવો નહી ઘટમાંયે અંધારૂ અંતર ઘણું, પુજે પથરા પોથી વાંચે કરત, આવે ક્યાંથી સીવપણું. ૨ દુરમતી દેખ અપાર, સાર કાંઈ નવ લહે, સાચ બિના રીઝે નહી સાંઇ, ગતી ભક્તિ કેમ લહે. ૩ સાચા મીલે કોઇ સંત, તાપટલે તંનકા, ભાગે ભરોંતભવો

ભવજાલ, વીકાર મીટે મંનકા. ૪ તોડયાં તાલાં ત્રીણગુણ, કુંચી અનગડકી, લેહી ખોલ્યાં કપાટ જુનાં કહી કાલ, હીરા પાયા અલખદેહી. ૫ ધરતી કુંવારી કહી ફુંલ, અગમ ફુલ વ્રક્ષનું, ઓહંગસોહંગ વાવ્યું નીજ બીજ, જલ વરસ્યુ લક્ષનું. ૬ મારી નાગણુ માંહેલી નાર, અંસો બેઠયો ધુનમાં, કાયા કણુધીનો કાપ્યો કાલ, મારયો જાઇ સુંનમાં. ૭ ગગંનમંડલકી માંહી જુના જોગી માહાતમા, તેની લડકી પરાકુંવારી વરી મારી સાથમાં. ૮ એકવી હજાર છસો દામ જુગતીજપે તે મલે, સરજ્યુ સદચીદ-આનંદ, મારા દેસ રહીયે ધામ કૈવલ. ૯

મંગલ ૯.

ખુદખલકની જે કલવલ રહીત વસે, એ કોઇ જાહાંણુ વીવેકી સંત; પંથ કાયમ બસે. ૧ આઠ પોહોરનીજ લક્ષ પક્ષે સંતોની રહે, કુંભક રેચક પોરક શુભ સાર, અંતર દ્રષ્ટીયે લહે. ૨ સારશબ્દ રહત ઘર જેહ પારને અક્ષર, તેથી પારખી રહે અતંત કોઇ નહી પક્ષર. ૩ બેદકતેબ કુરાન-પુરાન નહી પોંચહી, પંચ વાણીથી રહેસો પાર, બુધી નહી વાંચહી. ૪ ન પોંચે સીધાસાધન, અક્ષર એક નહી, ના પોંચે મુદ્રીકા પંચ, વસ્તુ એવી રહી. ૫ અંત-સકરણુ નહી પાંચ, પકડે તે પેચહી; દસ અવતાર પામે નહી પાર ચઉદલોક તે સહી. ૬ બ્રીબ્રહ્મ નીસપાર વસ્તુ અ-

પારસે, જુગતી જાંણો, આદ્દ અંત મધ બીના, જમનોજમ છે દરસે, સકલ વીતકે વીત, સીનકાલ તાંહા નહી, સ્વેરાય સ કરતા સોઇ, કરૂણેસ કૈવલહી. ૮ બાહાર બાવન પરસોહી, સુશાચીનેકો કહી; સરજ્યુ સતપરસ નીજ નામ, ઓર સબ ફોકહી. ૯

મંગલ ૩

સતગુરૂ સીખરસે બોલાઇ, લગન લીધું લક્ષનું; સુરતા પરણાવી પેવુજીની સાથે, સકલ મુકી પક્ષનું. ટેક. દયાધરમ સીલસેજ, જ્ઞાનભકતી લાવીએ, બુધિસુધી નીધી રિધી ચાલો પરમપદ પાવીએ. ૧ અંસપરસ નીજ લાયક સુરા મન ત્યાંહાં મોયું, કુલ ઉજળું સવેથી સોઇ, નીશ્ચે કરીને જોયું. ૨ જાહાંસે આયો નીજ હંસ ત્યાંહી સધારીએ; આઠ પોહોર આત્મ અવીલાંન, સુલક્ષ વિચારીએ. ૩ મોહ માતા મદ પીતા દસ ઇંદ્રી બેનડી; તોડી તંન નગરીકી આસા, પીયા લાગી તાનડી. ૪ કાલ કરોધ લોભ મુમતાઇ ધાલ્યાં જ્ઞાન રસાથી; ફેરી મલવા ના રહી ભઇચર લોક, તાલી લાગી હંસથી. ૫ ચક્ર છેદયા ખટ તેહી દુવાદસ લાયા ઉરમાં; કાયાકુંભ કુટયો જલમાંહી નુર મલ્યુ નુરમાં. ૬ અરૂપ થયો અદ્વૈત, અચલ અવીગત રહયો; નામ રૂપ ઘાટની નાસ, રકમ ગળી રસ થઓ. ૭ જ્ઞાનસીંધુ અમરત, સોઇ, પ્રીયાસી સઉ મલ્યા, મીંન અનેક જીહી લે માહા સંત, ગતી જાય નાં કળ્યા. ૮ સરગપુનમ

સનીવાર, સરજ્યુ નામ થાપીયા; સરજ્યુ ગંગા થયુ નીજ જ્ઞાન, નવખંડમાં વાપીઆ.

મંગલ ૪

પરમ ગુરૂનીજ સાહાર સેવા નીત કીહીજીયે; આઠ પોહોર પ્રીત સહીત, અમરીત રસ પીજીયે. ટેક. સતસંઘ સાદા રેહો હજુરી, બુધસુધ ચીત કરી, સુરતનુરત બાધોં અણુલીંગી ધ્યાન હરદે ધરી ૧ તજે મુમતા અભીમાંન; બડાઇ કયા તંનકી; ભયો સુપના સમરધીરાજ, મીથ્યા બાજી મંનકી. ૨ રેન ભઇ સારી જાન, બતીબીના કયુ સુઝે; જ્ઞાન ઘટમાં કરો નીજદીપ અંધારૂ ટલે છે અમુઝે. ૩ ગ્રહો બચન શુભ સાર, ઔર સબ પરહરો; સમરન મન ન કરો અભ્યાસ, તત્વે તારન કરો. ૪ મીસરી વેરાઇ રેત; કુંજર ચુગી નવ જાઇયે; મનમાટી નીજ મન થઈ નીર, કીડી હોકર પાઇયે. ૫ હીરા પડયા નીજ રેત, અજ્ઞાનીને આગળ; પારસ પડયોં અપરાધીને હાથ, વીસવા નહીં વાગલ. ૬ બ્યાપે ભોરંગને જેહેર, ચંદન વીખ ઉતરે; હેવા સીલસંતોકી સંત, સગે દુખ દુર થરે, ૭ લોહા પારસકી પેર, કથીર મટી કંચને; એવા પરમવેતા નીજ પારસ પલટે ધાતુ પંચને. ૮ બ્રાહ્મણ શુદ્ર ક્ષત્રી વંસ કથીર ચાર દોક્ષહી, સરજ્યુ પારસ સત પરસાય નીજસરૂપ થાય મોક્ષહી. ૯

મંગલ ૫.

ખોજો શબ્દ નીજ નામ, શામ સુખ પાવીએ; ભુલ કાઢી ભરમના ટાલો, પરભુતા લાવીએ. ટેક. હરીગુરૂ સંતાંને સેવ, ભેવ મળે ભકતીનો; હરણ શોક ટલી જાયે તાપ, અવીધ શકિતનો. ૧ અખંડ આનંદ અહોનીસ, સુરતી સાથ ભોંમની; દસ ઇંદ્રી વિશે વિકાર, મીટ જાય કામની. ૨ રહો શબ્દે લોલીન, લગની લાગે લક્ષની; છુટે જીવ સીવ સંસે ભરાતે, પક્ષેના પક્ષની. ૩ આતમ નગરમાં બેઠકે, ગોળી મારી ગ્નાંનકી; ફાટ્યાં પરા નીજ પાહાડ, પાણી ઉઘલાં હેઠકે. ૪ રકાર મકાર ઓહુંકાર, ઉલટી ગંગા આવીએ; ઓહુંકાર પરે જલે જોતી, ભમર ગુફા પાવીએ. ૫ નીશ્ચે કરો નીજ નુરત, સુરતી મળી વેદની; ઉપર અવીગત અપરમપાર, અનુરતીએ ભેદની. ૬ પુરણ બ્રહ્મ પ્રકાશ, સોહી મેરા દેહ છે; સહસ્ત્ર ગયા નીરંજન દેવ, પલક મારી એહ છે. ૭ વાપર હુંસમે જાઈ, વંસમે લાવહી; કાલ માયા વ્યાપનહી ત્યાંહી, સકરતામે પાવહી. ૮ કરૂણા મય કૈવલ સાંઈ, યેહી પતી માહેરા; સત સરજ્યુને દરસા સોઈ, જુગોજુગ જાહેરા. ૯

ભજન ૧, રાગ. મરગલી ગઇ ખેત સબ ખાઇ.

પ્રાંણુ ચેતી ચાલોને મારા ભાઈ, મરગલી ગઈ ખેહેત સબ ખાઈ; તમે અનુભવ લ્યોને હુકાઇ, મરગલી ગઇ ખેત સબ ખાહાઇ. ટેક. મન પવંનકુ થીર કરી રાખો,

સમદમ સુરત રહાઇ; શ્વાસોશ્વાસ નીજ સમરન કરા ૯, જપ સુખમણી ઘેહેર લાઇ. મરગ. ૧ સતગુરૂ શબ્દની પાલ બાંહાંધકે, બીંદુ રહો રોકાઇ; કાલ ક્રોધકુ માર હુ- હાઇ લે, નીત નીત નુર સવાઇ. મરગલી. ૨ જાગ્રત સુ- પંનસ સોપતી તુરીયા, બંક નાલે બાગ બાસાહાઇ; ઓહુંગ સોહુંગ દો તાર મીલાકે, તરવેણી તો પકડાઇ. મરગલી. ૩ અનહદ નાદ વાજંત્ર વાહુંગે, હુજુર કચેરી ભડાઇ; દસમા દુવારકી ખુલ ગઇ ખડકી, સોહુંમ આપે લ ખાઇ. મરગ. ૪ પરાબ્રહ્મથી પુરૂષ નાહારા, આદ્ય મધ્ય બીનુ સોહાઇ; સરજ્યુ સાહેબ નીજ કૈવલ પરૂસા, સરજ્યુ અખે અમર પદ પાઇ. મરગલી ગઇ ખેત. ૫

ભજન ૨. રાગ ઉપરનો.

ચેતન ચેતીને ગોળી લગાઇ, મરગલા માર્યા કાયા વંન માંઇ; સુવર મારયા પંચ કસાઇ. મરગલાં. ટેક. ક- લીયા વંનમાં મરગા ભારે, રાજાથી નાંહી જીતાઇ; વીશ્નુ સંકર અયે હેરાઇ, બ્રમાનુ ખેત ભેલાઇ. મરગલાં. ૧ સીંહ સીયાલને સંજોગ લાધ્યો, ફરે આ નગરી માંઇ; ફરે દીવસે કોઇના હાથ ના આવે, રાજ માંહેલ મહી વીયાઇ. મર. ૨ હીરલાની કાજે દોડે ખટ દરસન, પાસ લજક તબલાઇ; દેવ દાનવના ચુરા કીધા, તપસીના તપ તોડાઇ. મરગ. ૩ નવખંડમાંહી એક તલાવડી, જલ પીવા મરગલાં જાઇ; પેઠી ઘરો ઘર કરે રમણુ ભમણુ,

મારી શકે નહી કોઇ. મરગ. ૪ મુસલમાન ઘેર મુરગી વીઆંણી, બ્રંમણકે ઘેર ગાઈ; મુસલમાંકુ મીટી ખીલાઇ, બ્રંમનકુ મુત પીલાઇ. મરગ. ૫ હાથ પગ મુખ બીના ફરે મરગલો, ચઉદ લોક ચરે માંઇ; ગાસ કુસને કાંઇ ના આવે, ચરે તતવ કણુ ભાઇ. મરગ. ૬ પાંચ હથીઆર કમરકઠ બાંધા, જ્ઞાનકી ગોલી ચડાઇ; સરજ્યુ સાહેબને રટ્યો રાતદીન, બ્રહ્મ ભડાકે ઉડાઇ. મરગલાં મારયાં કાયાંવન.૭

ભજન ૧. રાગ હોજો હુંશીયાર.

ખોજો દલ કાય, ખબર કર ખલકા; કયા સુતા નીંદ મેહલકા, અલખ ઘર દેરા. સમજ મન મેરા, હીરા પરખ આત્મ તેહેરાજી ટેક. અગમકી ગમ સમજ લે સોદા, નીરસે નીવાજ ગુજારંદા; મરના હોયે સો જીવત મર લે, સોઇ બોજા હોજા હલકા. ખોજો. ૧ નાભીકમલપર નટુવો ખેલે, સ્વાસા બીચમે સરૂપ ખાડા; સુરત નુરત દો સોધન લાધી, કાંહાં ભટકે દુર ગાફલટા. ખોજો. ૨ જલકી સુઈ પવંનકા દોરા, અલખ પુરસ સીવન લાગ્યા; આંપુરસને ખલકા પેરયા, પરટગ દેખો સજીવંન ચલટા. ખોજો. ૩ જબ કોઇ જાગે ભરમના ભાગે, હદ ઉદર મીલે સતગુરૂવા; બ્રંમ પરખી હંમ સાક્ષી પોતે, સરજ્યુ સત પાયા દલકા. ખોજો. ૪

ભજન ૨.

હલટ મન દેખો અગમ પર દેહેરા, પકડ દોર ચ-

લજા સેહેરા; સંમ ગઈ લેર સતગુરૂ મેહેર, પરગટ મીલે દેદા તેહેરાજી. ટેક જડ ચઇતન જાનત નહી અંધા, તુલસીપાત પુજે પથરા; અંતરનાં ખોલે કયાં રહી બોલે, ભુત ફરે ભરમે ફેરા. હુલટ. ૧ દલ બીચે કમલ કમલ ફેર કલીઆં, ભમર બાસ ત્યાં લેતેહી; અમર રહેતે અંસા કેહેતે, કાલ કરોધ હુઠાય પેરા. હુલટ. ૨ નાહી તાયફા ખડા સાયબો, સુરત હુમારીપર ખીલી; ભરંમ તેજ મહી તપીઓ બેઠયો, સો સરભંગી પીઆ પેરા. હુલટ મન. ૩ બાવંન લાખકા કીયા બેપારા, એક સેઠ એક વાણોતર; વાણોતરને ધુમારાગુ, સરજ્યુ રતન લેઇ રંગરોળા. હુલટ.૪

ભજન—કરવા ઠાકોર વરણુમાં ૧

મણી હાડકેસવર વીસ્નુ પરીકુંડ, ત્યાંરે સરજ્યુ સંત નાહાવા જાંઇ; ભીલ વરણુમાં ભુદર ભક્તી, ભીલ વરણુમાં ભુદ પ્રેમ કરી પરકાસ. મણી હાડકેસવર. ટેક. કરી પરકંમા પાગે ગુરૂ લાહાગી, વાંણી વચંન અપારરે; પ્રેમ કરી હરી ઝુંપડીયે પધારો, પાવન આંગણું કરો પ્રેમ કીરતંન મણી. ૧ અભેપદ સઉ અવન્યાસી પાઇયે, જનમ મરન ટલે જંજાલરે; કરપા કરીને કરૂણારે કીધી, સરજ્યુ કૈવલ હંસ પરદયાત. મણી. ૨ પક્ષાપક્ષીવલ ત્યાં નહી કૈવલ, સાચ ધરે સત માંઇરે; ચોરી છીનાલી ખડક મેલો ખતરી, એવું સરજ્યુ બોલ્યા સત બચંન. મણી. ૩

હરી ભગતોને વાચક દીધુ, વેહેલા પધારો સઉ વંસરે; રેન પડી સઉ હરીજન આયે, લીયે કેદારો હાથ કરતાલ. મણી. ૪ સાંમ વખત હોઈ સરજ્યુરે આવ્યા, લાવ્યા ભક્તીને પોમ્યા પરસાદરે; પંડપાટ કરી જોતી જગાઇ, પરમોધી પેહેલી પાખંડ વણ. મણી ૫ બકરી મરગલી મગરી મંગાઇ, સીહણ સરપણી પંચરે; બીના હથીઆર ઉનકુ કાટે, હાડ મંસ નહીયે કરે છંટ. મણી. ૬ ઢેઢ મુસલ ને વાણીયા, બ્રમણ વરણ બેઠી છે અઢારરે; અંતર ધ્યાંન કરી પાંણીરે છાંટુ, સજીવન ચલે જીવરે પંચ. મણી. ૭ હીમત બાનાનાં કહીક હારી ગયાં, સુરા રહ્યા મારી પાસરે: નાતી મલીને રાહા બાર કીધા, ઢેડાંના ભેગી બોળી નામરે મણી. ૮ ઢેડ ગરોને મહી બહુ તુરી, અચરત પામ્યાં લોકરે; મધે સરજ્યુદાસ જાંજ બજાવે, જુક્તી રચી છે અપાર. મણી. ૯ નાત લોક મલી દેખવા આવ્યા, વઇકુંટ દેખી ત્યાંહરે: ઇંદ્રાપુરી મહી દેવતારે દેખ્યા, ઘરો ઘર થઇ ગયા ઢેડ. મણી. ૧૦ ઘનસાંમ પુરસ સોનેરી પાગે, હીરા જવરના હારરે; ક્ષેમાક્ષેમા જમણે હાથેરે કરતા, કરૂણા સાગર પર ભુતાંઇ. મણી. ૧૧ સહસ્ર પાંખડી કમલરે હાથમાં, ચઉદ રતન જડયાં ખાસરે; પેહેરાં પીતાંબર પગે પાવડી, હસતી ઝુલે હરી રૂપ ધરી મણી. ૧૨ થાલ ગાઇ સઉ પરસાદ લીનો, હરી સરજ્યુ આવ્યા મંદીરરે; સીખે સુણે આય પરમધામ જાયે, બોલ્યાં મોતીબાઇ સત બચન. મણી. ૧૩.

ભજન ૨ રાગ ઉપરનો.

કાયા પાણીનો પરપોટો ફુટે, કયારે માલીક મે માગુરે; થીર નહી મન મેરા અધર ફરે છે તેનાં કરોને ઉપાય, કાયા પાણીનો પરપોટો ફુટે. કયારે. ટેક. મનકુ તો કહે છે મેડીયે બેસુ કાચો કુંભ કાયા પલરે, અધવચ બંગલો હાડામાં ગલીઓ, ફુનરે આવે મારી સાથ. કાયા. ૧ કયાં બાંધુ મંદીર કયાં બાંધુ માલીઆં, કયારે સપરીઆં ઠેરાવુંરે, પડી જાય માટી ફાટે છાતી, ફોગટ ફેરો સીધ ફરવો ફરી. કાયા. ૨ હીરચીરમાંહી મારો મનવોરે રાજી, મદમાં ચાલે સુવો ચાલરે; દુધ મલીદા સાકરના ભોજન રસમાં રસીયેરોણુ રંક રતન. કાયા. ૩ કહ્યા કહુતો મેરા કહ્યા નાં માને, પંચેર પ્રીત ચરાઇરે; ખીલે બાંધુ તારે બાર નાસે છે, મારૂતો ઉજડ થઇ જાય. કાયાનો. ૪ લક્ષણુ જોતાં લક્ષ ઘટે છે, આતમ જોતાં લાહાભરે; ના મીલે ધાગો કયાં દીયે થીગડી, ચોગર ફાટયાં હાભ. કાયા. ૫ મનકી મનમાં કેને કીહીજે, જીતી ન જાય કોઈ દેવારે; મનકી લકડી સતગુરૂ પકડી, ઉનસે બડા કહેવાયા બચંન કાયા.૬ નહી સુખ ઘરમે નહી સુખ બનમે, પ્રેમ લાગ્યો મારા પંડરે, પ્રેમ કરી ગુરૂ પુરણુ મલીયા મહેર કરી મહારાજ. કાયા. ૭ આપ બલે છુટે નહી કોઇ, છોડાવે શ્રીગુરૂ રાયરે; સાત સાંધે ત્યારે તેરજ તુટે, કેમ આવે તેહનો પાર. કાયા. ૮ નીચ ઉંચ મે કોઇ ના દેખુ. સમદ્રષ્ટિમાં શામરે,

કહેત રામજીદાસ સતગુરૂ મલીઆ, હરી દરસાવે હાલ હજુર કાયા પાણીનો પરપોટો, ફુટે ક્યારે માલીક મે માગુરે. ૯

આરતી ૧

એસો મે પુજ્યા ગુરૂજી પાવ તુમારા હો. એસો. જગ પાવુ સાંમી સરૂપ હુમારા હો એસે. ટેક. પાંચ તત્વકી આરતી કીની, દસ ઇંદ્રીઓ બતી વસકર દીની હો. ૧ ઓહંગ તુપ સાધુ આરતી પુરાગી, જલહલ જોત્યો સાવ નીરંતર જાગી હો. એસે. ૨ અગર કપુર સારી સામગ્રી લાવે; પાંચ પચીસ મીલી આરતી ગાવે હો એસે. ૩ તન મન ધન અરપી રહો કોઇ સાહારા, તબ પાવે સાહેબ ચરન તુમારા હો. એસે. ૪ સરજ્યુ સાહેબ બાજ્યાં અનહદ બાજે, શુરૂ પરતાપે સત આરતી સાજે હો. એસે. ૫

આરતી ૨

મંગલ આરતી મનોરથ ચરને હો, મંગલ. જબ મીટે સાધુ જનમ મરને. હો મંગલ આરતી ટેક. પેહેલી આરતી સાધુ પ્રમપરકાસા, સુરી નરમુની જન પાંચ પચીસા હો. મંગલ. ૨ નીગમ પોકાર નેતી ગુની ગાયદાસા અગમઅગોચર સાહેબ અવીગત બાસા હો. મંગલ. ૧ બીજી આરતી સાધુ બેણુમુરતકી, અનંત અપાર નાભી બીસ્નુ સુરતકી હો. મંગલ. ૩ તીસરી આરતી સાધુ તીનગુન

તોડી. ઓહંકાર સરજુનીહુંમ સંમુડી હો મંગલ. ૪ ચોથી આરતી સાધુ જલહલ જોતી, સકલ ચરાચર રહત ઉદ્યોતી હો મંગલ. ૫ પંચમી આરતી સાધુ પુરણ બ્રહ્મકી, આતમ આપે દરસ્યો મીટી કરમકી હો મંગલ. ૭ છઠી આરતી સાધુ સાક્ષી પોતે, સતલોક સતપુરૂસ હુમો તે હો મંગલ.૭ સાતમી આરતી સાધુ સકલ પરસાજે, અલેખ અકલ અજર પુરૂષ બીરાજે હો મંગલ. ૮ સરજયુ સાહેબ પ્રીત આરતી ગાવે, સે હી હંશ કેવલપદ ગાવન્યાસી પાવે હો મંગલ આરતી ૯

ભજન ૧

એસી ફકીરી લેણા મેરે લાલ હો એસી. સમજ પડ લે ગુરૂકેરા બાહાલ એસી. ટેક. દીલદર ગામાહી સ્વાસા હે સાંઇઆ, ચીનાં મનમુલા માંહી હાલ બસઈયાં હો. ૧ કાલકરોધ મદ લોભકુ હઠાઈ, ઇંદ્રીવસ વજુકર લે કાફર નઠાઇ હો એસી. ૨ અચલ આસન હોઈ બુરી મત સુનાં કોઇ, સીલસાબુદીલ સાફ રખો ધોઇ હો એસી. ૩ દયા ધરમ સરજયુ સાંઇઆં રહે પરસન એસી નેકીપર અલ્યા હુજુર દેવે દરસન હો. એસી ફકીરી લેહેના મેરે લાલ. ૪

ભજન ૨

કયા નીંદ સુતા મેરે મુસલભાઇ હો કયા નીંદ ચીનો નુર આપના મીલે અલાઇ, કયા૦ ટેક. આકીન રાખો સાહેબસે નેકી મજબુતા જીવ જાનબેટા બકરી જાનો અપ-

નાઇ હો ક્યા૦ ૧ આપના દીલસે ખોજકર દેખો, મત કરો બુરીભલી અનાતુર પેખો હો ૨ જોર જુલમ નહી માલીક રાજી કુદ્દયા મત કરો બંદા ખરાબી હોયનાજી હો ક્યા૦ ૩ સરજ્યુ સાહેબસે રહો લોલાઇ જબ રોગ મીટે તેરા તન બલાઇ હો ક્યા. ૪

ભજન ૩.

વા ઘર અરજુ સુનો મેહેરબાનો હો, વા ઘર અર ચટપટ ચેતો અપના ચલી જાય જાંનો વાઘર. ટેક. બેદ કતેબ કુરાંન પુરાંના, તામહી જુઠ આજકુ ભુલાંના હો. વાઘર. ૧ ખોજી ગુરૂગમ દલમે કરયો દીવો, સતંતર આતમા ઓર ઓલખાંનો હો. વા ઘર. ૨ પાંચુ પકડ બંદા એક ઘેર લાવો, જબ તરવેણી કરો તીર અસનાંનો હો. વાઘર. ૩ સરજ્યુ અવીગત સરૂપ હમારા, અંસ આત્મ આપે સાક્ષી પસારાહો. કયા ૪

ભજન ૪.

ગગંનમાં જોગી ઘુમે છે મતબાલા હો. ગગનમે જોવા કુંચીને કોઇ ગુરૂકે લાલા. ગગન. ટેક. કરીયા ઠસુંબો જકત કટોરી, પી ગયા પીવન વાલા પ્રેમ ચટોરી હો. ગગન ૧ સાત સમુદ્ર બીંદુ પ્રેમ પાત્ર લાઇ, અઢાર ભાર બુટી ઘાસી બાહુલા હુંસ પાઇહો. ગગન ૨ જમી અસમાંનકી તાજુડી કીધી, અદલ ડાંડી સત ચોટી હાથ લી-

થી હો. ગગન. ૩ ચઉદ લોકનો ધણીરે કીહીયો. સરજ્યુ સરૂપ તોલી સવાઓરે લીહીયોહો. ગગન ૪

ભજન ૧ રાગ કવીત.

ગોથાં ખાવોગે ગુમાર ભાયગ બીના, ગોથાં ખાવોગે ગુમાર; એલે ગયો મુનસાદેહ તુમાર, ભાયગ બીના ગોથાં ખાવોગે ગુમાર ટેક પુરણ પ્યાલો સતગુરૂજીકો પીયો. પુરણ. રગરગ વ્યાપ્યો હુમાર ભાયગ. ૧ આતમ બીના અંધો ફરત ચોરાસી, સો, કલપના સુમાર. ભાયગ. ૨ બરામણ થઓ પણ બ્રહ્મનાં ચીનું, ચાંમની પરખેં ચુમાર. ભાયગ બીના ગો. ૩ વેદ પુરાન પંડમાં ડેટનાં જ્યાંણુ, ગુરૂ બીના કુણ ઓધાર. ભાય. ૪ સરજ્યુ રૂગ્રી કરો સંતાંની સેવા, મીટ જાય દુખ બીમારા. ભાયગ બીના ગોથાં ખાવોગે ગુમાર. ૫

ભજન ૨. રાગ ઉપરનો.

આતમ ડુબ્યો અભીમાંન, હુંસો કહે છે આતમ ડુબ્યો અભીમાંન; મોહ માયાનુ લાગ્યુ તાંન, હુંસ કે છે આતમ ડુબ્યો અભીમાન. ટેક. નાગણ બીઆંણી તેરી નેણુ નાભીમાં, વીસે પીધુ જહેર પાંન. હુંસો કેસ. ૧ ઉતમ થયો પણ આંખર કરે છે, અંતર નથી દયા દાંન. હુંસો કેછે. ૨ વેદ પુરાંણ વાંચી પાલીઓ સરજ્યો, સંત શબ્દે નાં લાગે બાંણ. હુંસો કેછે. ૩ દારૂ પીધેલો જંમ તમ બોલે સંતને, ભુલી ગઓ સુભાંન. હુંસો કેછે. ૪ બ્રસ્ટ મીટીને

પછે ભરામણ જનમ્યો, નીધા આંબરવાલે જાણ. હંસો કે છે આતમ ડુબ્યો અભીમાન. ૫ સરજયુ રૂસાની સીખ માનજો, જુગમાં વધશે તારૂં માન. હંસો, ૬

ભજન ૧. પ્યાલો.

પ્યાલો મેં તો પીધોરે, પરમ ગુરૂનો પ્રીત કરી. કૈ- વલ સકરતા પાંમીરે. મંગલ ફેરા પાંચ ફરી.

સાખી.

પ્યાલો પીધો ને પરગટ થયો, સાવ નીરંતર દરંા સુર; નેણે હુરી નીરખ્યા સાગર જીલુ ભરપુર, ભરમના મારી ભાગીરે સુરતા મારી સેજે મલી. ભરમના, પીયાલો. ૧ પાંચ તત્વ પરકાસીઆં, પકડયો પુરવનો પેચ; અંતર આંટી છુંટીઓ, સલીતા ભઇ સીંધુ માઇ દુગધ્યા દેહની ટલીયોરે, આતમા થઓ ધારધણી. પીયાલો. ૨ વરણવેશ દીસે નહી, ભાસે એક સમાન, ગુણગ્રંથી ઘાંટી સુટીઓ, એવી અંતસકરણની આંટ. માહા સુખની સેજયો પાઓરે, ધારણ ધનનીજ ધરી. પીયાલો. ૩ અરધ ઉરધ દેહેરા દીઠીયા, અનુભવ પ્રગટયો આપ; તીમરટલુ આતંમ ઉદે થાય નીરંતર જાપ. કુંભક ચકરે મોર કરે તલમાં ત્રણે ગુણ ભરા. પીયા. ૪ જાગ્રત સુપના સસોપતી, તુરીયા કીધી લીન; અનમુની સોહુંગ આપ હે, ચીદમે ભાસો નીજ સુર, સાક્ષી સતનારોરે સરજયુ કૈવલ સતધારી. પીયાલો. ૫

ભજન ૨.

ગુરૂને જ્ઞાન બતાયારે ઓહંગ સોહંગના બીજ બોઇ, નીજ અનુભવ ઉગ્યોરે, સુરતા શીખર ફોડી જોઇ.

સાખી.

ચાર જુગકેરી ચોકડી, હેવી બોહોતેર જાય; આવ-રદા ઇંદ્રરાજકો ગણતાં એક ગણાય, ઇંદ્ર અઠાવી ખપતાંરે; ભરમાની રાત દીવસ થઇ ગુરૂને. ૧ સહસ્ત્ર ભરમા ઉપજે ખપે; ઘડી એક વીસ્નુની થાય સહસ્ત્ર વીશ્નુ એવા જતાં, હોય રૂદ્રોની રંચ, સહસ્ત્રશીવ જાતાંરે ઇશ્વરની એક પલ ભઇ. ગુરૂ. ૨ ઇશ્વર સહસ્ત્ર એવા જતાં, શકતીનો સવા પોહોર થઇ, શકતી સસ્ત્ર જારે હોઇ, પલનીરંજની એક લઇ; નીરંજન સહસ્ત્ર ખપીયારે, સ્વાસા બ્રહ્માના એક કહી. ગુરૂ. ૩ સકલ ચરાચર વ્યાપી રહ્યો, સદચીદ આનંદ તેજ; નેતીવેદ ગાય સદા, અકરતા પદ સોય. સમુદર પુરણ દરીઓરે, લેહેરી ઇશ્વર જીવતે ભઇ. ગુરૂ. ૪ બ્રહ્મપર એકાદશ ધામ, તાંહાં બેઠે શાક્ષી નીજનામ, સકરતા કૈવલ સત હે, પુરણબ્રહ્મ તેમનો પરકાસ; સાહેબ સરજ્યુ સકર-તારે, અલગ રહી ઉપજાવે હરતા ગુરૂને. ૫

ગરબી રાગ હો અલબેલા.

સતધર્મનો દીધો ટાળેરે, હો સતવારો; સરજ્યુ શરણે ઉગરવા આરોરે, હો સતવારો. ટેક. તમોને તરવાની જાણ કરવા આવ્યો, ભકતી પુરવની પ્રગટ લાવ્યો; તમને હરી-

રસ લાગ્યો ખારોરે હો. ૧ અસંખ જુગોના ભમરાલ રણીઓ, ભકતી ભગ પાડયો નેધણીઓ; દ્રોહ લીધો છે ખુડવા આરોરે હો. ૨ સતજુગે શ્રાપ સીવ સરજ્યુ, ખાન પાન દુખીત એમ બારજ્યુ; સંત સેવોતો કાજ થાય તારોરે, હો. ૩ બહુ અંતર ભરેલી કાલકપટી, સાધુ સંત સેવા નહીં ચપટી; કથા કીરતંન નામ નહી નઠારોરે હો. ૪ સરજ્યુ શંકરનો છે અવતાર, ગાફલગોથાં ખાસ્યો અંધાર; અવસર જાતો રહેશે દીન સારોરે હો. ૫

ગરબી ૨ રાગ ઉપરનો.

મેં નીચ ઉંચમાં રામ રાતારે હો ગુરૂદાતા, ભવ-સાગર પાર લગાતારે હો ગુરૂદાતા. ટેક. ભકતી મરજીવાનુ છે નામ, અભીમાનીનું નહી ત્યાં કામ; સમુદર ઝીલવાની એતો વાતોરે હો ગુરૂ. ૧ ડુબકી મારીને મોતી લેવા, મુસ્તક મેલીને પડે છે તેવા; અપરાધી ઉભા ઉભા કરે વાતારે હો ગુરૂ. ૨ સમુદર ફરીને મધે જઇ નાહાવું, ગગંન ચડી અમર ફળ ખાવું, ત્યાંતો નથી માધેવને માતારે હો ગુરૂ. ૩ બીનાબાદલ વરસે માહાજલ, બીનાગરજના. બીજ લીચલ; બીના જીભ્યા ગુણાતીત ગાતારે હો ગુરૂ. ૪ મોતીબાઇને સરજ્યુ ગુરૂપાયા, બ્રહ્મજલ ચરણામ્રત લાવ્યા ચઉદલોકને ભરભર પાતારે હો ગુરૂ. ૫

ભજન ૧ મંદીર ખુબબના.

મંદીર ખુબ બન્યા મહરાજ, વામે કૈવલ બોહોલે

મંદીર અજબ બન્યા મહરાજ વામે કેવલ બોહોલે. ટેક. મુલ બીનાકા મદીર બનીઆ, ઇંટ માટી નહી પાંનીરે ભાઇ; મુલ બીના. ઇંટ. સાત માળકી સીખર બનાઇ બતીયાં અખંડ આની મંદીર. ૧ અગમ દેશથી આવે મશાલા; દેખનહી કોઇ મોટારે ભાઇ; નવ માસે જબ મંદીર બનીયા, મજાલા છેયે ન ટ્રોટા મંદીર. ૨ પાંચ રંગસે મંદીર રંગયા, દસ બારી દો બારારે ભાઇ. અનઘડ પુરૂષ આસન બેઠા, તકીયા ગલેચા સારા. મંદીર.૩ ઓહુગ પવનમહી પંખો ચાલે, નારાયણુ નીર ભરેવારે ભાઇ; રામરસોઇઓ સદા ભંડારી, બ્રંમા ચોકા કરેવા મંદીર. ૪ ચૌદ સીપાઇ મહી ચોકીદારા, જાગો સોહુંગ બ્રહ્મ બોલેરે ભાઇ; સરજયુ શાક્ષી કેવલ રાજા ગુરૂગંમ બગલા ખોલે મદીર. ૫

ભજન રાગ ઉપરનો.

અંધા હીંદુ મુસલમાન દોઇ બીચમે ખડા હે સતગુરૂ સોઇ, દોઇકે પડોલ ઉતારે કોઇ. બીચમે ખડા હે સતગુરૂ સોઇ ટેક. હીંદુ જાવે માધેત્ર મંદીર, પથરા પુજે પાણીરે ભાઇ. હીંદુ જડ ચેતન ઉનકુ નવ સુજે, દેહ થયો ધુલધાણી. અંધા. ૧ મુસલમાન જાવે મેજત કબરે; પુજન પડે નીવાજારે; બકરી મુરગીબેટા ના જાને, ઉલટા ચલે રીવાજા. અંધા. ૨ હીંદુ ચારૂ ધામહી જાવે, ઓર તીરથ કરે વરતારે ભાઇ. પ્રગટ પરભુ સતગુરૂ છોડકે ફોગટ ફેરા

ફરતા અંધા. ૩ મુસલમાન જાવે મક્કામદીના, જાફત કરી ખીલા તારે ભાઇ પાનીકે પથરા ઓર નહી બાતા, અ-લાના આયા હાથા અંધા. ૪ અલેખઅલ્લા કીસીના પાઇ, જ્યાંન ગઆ નીકલી સગ કોઈ. સરજ્યુ સાહેબને કીસીને પરખ્યા દોનુ કીમતી આંખોઇ. અંધા. ૫

ભજન ૩ રાગ હરદમહુરજીતુ ગાર.

હાંરેક સમરણ સત હુમારાહૈ. ભુલ્યા ભવ સંસારાજી હાંરેક લટક્યા ભેખ બીચારારેક ખુલ્યા ભવ સંસારાજી. ટેક. બ્રાહ્મણુલી ધોતી બગલમે પોથી, ચાર બેદ ઉચારરે, બાંમણ જનોઇ બીના તોરી માતાય જનમ્યો, ઓબી પણ હે કચા મુનસા, નહી બ્રાહ્મણુકે બચાજી, હાંરેકસ ૧ મુલાં હોકે બંગ પોકારે; તીસહી રોજા રખતારે ભાઈ ડાઢી બીના તોરી માત્યા જનમ્યો ઓબી પણ હે કચા મુનસા, નહી મુસલમાન બચાજી. હાંરેક. ૨ જોગી હોકે જટા બધારી; હુલમસત હોકે ફીરતારે; તલકબીના તોરી માતાય જનમ્યો ઓબી પણ હે કચા મુનસા. નહી જોગેસ્વર બચાજી હાંરેક. ૩ સન્યાસી હોકે સલમે ચલતા, સોહંમ મુખસે કેહેતારે; કમલડંડ બીના માતાયે જનમ્યો, ઓબી પણ હે કચા મુનસા. નહી સન્યાસી બચાજી હોરેક. ૪ સાધુ હોકે કછુ ન સાધ્યા, લાલધોલા કપડા ઢાંકયા, કંઠી બીના તોરી માતાયે જનમ્યો, ઓબી પણ હે કચા મુનસા. નહી સાધુરામ બચાજી. હાંરેક. ૫ વેરાગી હોકે વનમે બેઠે,

જટા બધારી લીંગોટારે ખાખ બીના તોરી માતાયે જનમ્યો એળી પણુ હે કચા. મુનસા. નહી બેરાગી બચાજી. હાંરેક ૫ પંડ ભરમંડ જડ ચૈતનકે સકલ વસ્તુ કુચીનેરે. નામ ઠામકુ નાસ કરીને સરજ્યુ કૈવલ લહે સચા. મુનસા. બ્રહ્મ ગુરૂકે બચાજી. હાંરેક. ૭

ભજન ૪ રાગ ઉપરનો.

હાંરેક સરજ્યુ સત વેપારીરેક, વસ્તુ વવેક કરીને હોરોજી; સરજ્યુ સત વેપારીરેક વસ્તુ વણુજ કરીને હોરો. ટેક. બ્રામણુ હોયે બ્રંહ્મચારી રેવે, વેદ શાસ્ત્ર વીતકાડીરે ભાઇ. બ્રામણુ. નાંમ રૂપ ગુણુના સમાંનકે, ઓહંમ બ્રહ્મ- ચીને સચા. સાહેબ. સોહી બ્રામનકે બચાજી હાંરેક. ૧ મુસમાંન હોય તો દીલ દરગામે, મંન મુલાંકુ ખોજરે; બકરી મુરગી રૂહી અંલાકી, સુનમે સાંઈ લે સચા. સા- હેબ. સોહી મુસલમાન બચાજી હાંરક. ૨ જોગી હોય જત મત ઇંદ્રીઓ, જોગ કરતાસે મેલાવેરે. તીન ગુન મા- યાકુ તોડી, સરૂપ સાહેબ મલે સચા. ૩ સાહેબ સોહી જોગેસ્વર બચાજી. ૩ સન્યાશી હોય સબ નાસ કરીને, કરમ બ્રહ્મકુ ત્યાગેરે; અનમુની આસન અચલ જમાઈ, અવીગત પર શાક્ષી સચા. સાહેબ. સોહી સન્યાશી સ- ચાજી, હાંરેક. સાધુ હોય તો સાધે અમરકુ પંડ બ્રમંડકી જાનેરે; ચૌદ લોક સુપને નાં ચાહાવે. સત કૈવલ પુરસા સચાજી. સાહેબ સોહી સાધુરામ સચાજી હાંરેક ૫

વેરાગી હોય વીજલીના જેસા. ચઉદ તખક ફોડી જાવેરે. સહેજે સરજ્યુ વીચરત દેહા નીજથી પડેનાં પછા. સાહેબ. સોહી વેરાગી સચાજી. હાંરેક સરજ્યુ સત વેપારીરેક વસ્તુ વવેક કરીને એ,. ૭

ભજન ૨ રાગ ભાઇ પુછો પંડીતા.

ભાઇ પુછો પંડીતા પેહેલા સુરજકે ચંદા ભાઇ. પુછો પંડીતા ટેક. બકરીકે ઘેર બ્રામણ વીઆણા, જોગી વીઆણો ગેર વંદા હોજી મુરગીકે ગેર મુસલ વીઆણા, મુરગી. કુંન બેટી પુરછંદા ભાઇ ૧ દેવીકાલી ગેર કુંજર વીઆણા અંબાકે ઘેર જંદા હોજી. તુલજ્યાકે ઘેર તેતર વીઆણા બહુચરકે ઘેર ગંદા ભાઇ ૨ સંસારકે ઘેર મુગો વીઆણા દેવતાને ગલીયા દાહાડે હોજી. બ્રહ્મા વીષ્નુ માહેસ્વર જલીયા, દેખોને અચરત ફંદા ભાઇ. ૩ અમરજોગીમે આધ અનામી, રહુ મે સદા આનંદા હોહોજી. સરજ્યુ સામી સબકુ કેહત હે સરજ્યુ સાતદીપ નવ ખંડા ભાઇ.

ભજન ૪ રાગ ઉપરનો.

ભાઇ પરમાણા પરખો બ્રહ્મ પારસપર પરખી ભાઇ પરમાના પરખો. ટેક. બજારમીચે મારી બાવંન પેહેડી, ચારૂ બરણ લ્યો હરખી. હોહોજી. ચોદ રતંન માંહી દસ લાખ મણી, ચોદ. હારી લ્યોતો હારયા સરખી ભાઇ. પર. ૧ હીમતબીના નર હારીને બેઠયા, ઉડે ના

સીરપર માખી હેહોજી; ચારૂબરણુ ફેદે ચામચામડીયા, અવછળા ભકતી બ્રહ્મ સરખી ભાઈ પરમાં. ૨ વેદશાસ્ત્ર વરણુ મરત ભટકી ગુરૂબીના ખુલી નહી અ'ખી હોહોજી ગોળ ખાંડ તેલ ઘીની પરખ નઈ. ફરે જ'ગલના જરખી. ભાઇ પર. ૩ સાત સાહર નીર અમરત ભરીઓ; પામર ના પીવે નરખી હોહોજી. લોભ લાલચમાં ફરે લબાડી; ચેટાણા માયાની ચરખી ભાઇ પર. ૪ ઉતમ વરણુનો અભીમાન પાટો, સંત નીદયા ઓખરકી હોહોજી. સરજ્યુરૂસી સત પરભુ સમરયા બીના જુગોજુગ કાલ માયા લે ભરખી ભાઇ પર. ૫

ભજન પદ ૧ રાગ જેને નારાણ્ય.

સુખીયા સબ સાધુ, દુખીયા દાસ સરજ્યુ; જાગે જબ રોવે, પોકારત અરજ્યુ. જાગે સુખીયા સબ સાધુ. ટેક. દ્રવ્ય ગમાવીને સીંહણ લાવે, હાડ મ'સ રૂદ્ર ચુસીને ખાવે. સુખી. ૧ ખાવત પીવત જોગી સુવાઇ, બાંધ્યા જીવ જમપુરીમે જાઇ. સુખી ૨ ખોજ બીચાર કરત નહી ધ્યાંના, કયાંથી આવ્યો ને કયાં જાઇશ પ્રાંણા. સુખી ૩ ત્યાગીને વ્રાગી સબકે સુખ ઠાલા. મારે સાહેબ ચોરાસીકા ભાલા. સુખી. ૪ કહેત સરજ્યુ કેમ અ'તરની કુટી કરતા વીસારી આત'મ ખોઇ બુઠી સુખી. ૫

ભજન પદ ૨ રાગ એક.

મેને નારાંણ્ય નરણે કરી લીના. મ્હેને ના. બ્યાપ્યો

સોહુંમ ગટા ગટ રીના. મેહેને નારાંણ્ય ટેક. અહુંગ સહુંગ શબ્દ નાભીથી ઉઠે દોનુકી મધમાં સુખ મણી સુટે. મેને. ૧ રંગેરગનુ બીંદુ બંક નાલે લાવે. તાર ત્રીકુટીમાં સંજમ થાવે. મેને. ૨ જાગ્રત સુપના સસોપતી તુરીઆ સાવ નીરત સુનમે ઉગ્યા સુરીઆ. મેને. ૩ કાલ કરોદ મદકુ દીના દંડા. અનભે રાહાજ અમલ નવખંડા. મેને. ૪ સરજયુ સાહેબ આપ રહ્યા નીરબાની, મલી સતગુરૂ ઓર સંત નીસાંની. મેને નારાણ્ય. ૫

ભજન ૧ રાગ આજ આનંદ લેહેલા.

દુવાદસ પંચ સવાદ.

કમાકી આનંદ લેહે લાગીરે. વીરા સરજયુરા. કબકા એ પંથ તુમારારે હેહેજી. આદ અનાદ લેહે લાહાગીરે. વીરા પંથીઓ. કૈવલ કંથ હુમારારે હેહેજી. ટેક પંડ બી નાંતા જેદી નાંમ બી નાંતારે હેહેજી. પ્રથવી પવંન જલ નાંહાંતારે. વીરા પંથીઓ. તબકા હે પંથ હુમારારે હેહેજી. કમીકી ૧ આકાસ બી નાંતા જેદી ચંદા સુર નાંતારે હેહેજી. નાંતા નાંતા સુસુમાર તાહારારે. વીરા પંથીઓ તબકાયે પંથ હુમારારેજી. કબકી ૨ બ્રંમા બી નોતા જે દી ભવાની બી નાતીરે નાંતા નાંતા વીસ્નુ માહેસારે. વીરા પંથી. તબકા હે પંથ હુમારારે હેહેજી. ૩ ઓકાર નાંતા જેદી સોહંમકાર નાંતારે હેહેજી. નાંતા નાંતા બ્રંહ્મ ને કમરારે. વીરા પંતબકા હે પંથ હુમારારે

હેહેજી કબકી ૪ બ્રભપરે દુવાદસ ધ્યાંમ. સકરતા પરભુ માહાગારે હેહેજી, સરજ્યુને મીલ્યા સત કુવેરારે. વારા પંથીઓ. તબક્કાયે પંથ હુમારારે હેહેજી. કબકી ૫.

ભજન ૨ રાગ એક.

હુજુરનાં રાજા અલીરથ સંવાદ.

કીયા કરતા મે સમરો સંહુંતારે, સાહેબ સરજ્યુરા કુન પંથને કાંહે ધુનીરે હેહેજી. કુન આસંન કાંહે અખાહાડારે, સાહેબ સરજુરા, કુન સંપરદારૂપ તુમારારે હેહેજી. ટેક કૈવલ કરતા ને સમરૂ કાયં મહમારા પંથારે હેહેજી. નીરગુન અમારી ધુહુનીરે, રાજા અલીરથ; અટલ આસંન પરબસંતારેજી કીયા. ૧ અચંત અખાડે રહેતા જ્ઞાંન સંપરદારે હેહેજી, અવીગતરૂપ હુમાહારારે. રાજા. અગંમ અગોચર હુંમ હુંસારે હેહેજી. કીયા. ૨ કુન સરોવરને, કાંહાં બેસી નાહ્યારે હેહેજી; કયાં રહ્યાં મોતી કીને ચુહુગ્યાંરે, સાહેબ સરજ્યુરા. રતંન હીરાની ઉપજ વીચારોરે હેહેજી. કીયા. ૩ માંન સરોવર તખતે બેઠી નાહાયારે હેહેજી. અભેસુંન માંહી લીધાં મોહોતીરે. રાજા. હુંસલા મોતનીઆં ચુગંન વારારે હેહેજી. કીયા. ૪ અલેખ અગડ સતગુરૂજી હુમાગારે હેહેજી. ઉનકે ચરનકી ધુન લાહાગીરે રાજા. અસંખ જુગાંરા સરજ્યુ અખંડાર હેહેજી. કીયા કરનાને. ૫

ભજન પદ ૩ રાગ હો અબધુ.

હો અબધુ વરસ જુવોને વીચારી. વામે કુન પુરૂષ કુન નારી હો અબધુ. વરક્ષ જુવોને વીચારી. ટેક. સારો સમુદર ફેણુ ગલીયુ, માલીને ગલી ગયુ ફુલ, કપડાં ઉપર જુવો વાડ સુકાંણી, કપડાં દેખ્યા અંધે હરી અમુલ હોઅ. ૧ ધોબીને ધોયો સ્યલ્યા ધાલે સાબુ. નીરને નવરાયુઆરે, પુરૂષને ભીંગ અતરીને લીંગ સુતારને સાયડી શારે. હોઅ. ૨ સંસારમાં સુંન વાહાગ ગેર વીવા, સમુદરને પી ગયો વાજત્રી. ગગંનમાં ગૌવા બળી ખાય બીલી વંદ્ર વાદીને મંત્રી હોઅ. ૩ પાંચ મુઠીની ડેગ ચડાવીને સાત ચમુદર સારા. સરજ્યુ સાહેઠમણ મુનાર ઓરયા, ખટદરસન ફુકી ફુકી હારયા હોઅ. ૪

ભજન પદ ૪ રાગ એક.

પુછે પંડીત ઉપરકા હો અબધુ, સરજયુ વેરાગી કબકાજી, કપડા રંગ્યા હોઇ ભણકા હો અબધુ. સરજયુ વેરાગી કબકાજી ટેક. ચૌદ તબક નહી એકની ભરમંડા નામ ઠામ નાંતાઅંતા. સત ભયા ત્યારે સતમે કેવલ, શબ્દ ભયા તબ મે ચલતા. પંડીતા, સરજયુ વેરાગીમેતબકા જીયુસે પડી. ૧ અલેખ અલીલમાં કરૂ અનાન, નીર નહી જયાં મે નાહાતા. બ્રહ્મ ભયા જબ મે હંસલા અનાદી, નીરંજન વૈરાટ ભયા મે દેખાતા. પંડીતા તબકા સરજ્યુ વેહેરાગીજી. પંઠીત. ૨ ઓહુંગ ભયા જબ મે જનોઇ

નાખી, હુંકાર ભયા પીછે ભેદુ, બ્રહ્મા વીસ્નુકા જનમબ. નાંતા, નાંતા ચંદા સુર ભેદુ; પંડીતા તબ પંડીત ૩ ગુણુથય જબ મે દુધ પીલાતા, આકાસ ભયા સુરગરજા પવન અગન જલ પ્રથવી પ્રગારી, સરજ્યુ શબ્દ લીયા તરજા, પડીના તબકા સરજ્યુ વેહેરાગીજી. ૪

પદ લાવણી ૧. રાગ પુનમચંદની.

હાંરેક ગોમતી ગરબો ગાવે છે. સતગુરૂ સામનારે, અરજ હીરચીર પેહેરયાં ભકતી પુર અરજ, મારે દાગીના સોભે હરી છે નોમનારે.

સાખી

ગરબો માન્યો ગઉલોકનો જનમ મરણુસે રોગ ગુરૂજી ગમ ગતાવીઓ, ગરબે રમે ગોવીંદ, હાંરેક કાચી માટીનો ગરબો છે અમુલ કાચી. ગોમતી. ૧ કારીગર ચતુર કેવો મલો, કોણી કીધી છે અમુલ, કાચી માટી પણુ નદો નહી, પાંચ તત્વની સ્થુલ, હાંરેક ચોવી સચીન ચીતરયો ચતુરાઇ, ગોમ. ૨ મનનો મંડપ રોપીયો, ટેકનાં ફરતાં છે તોરણુ હારની હાંડીઓ જે ઉજલી, શબ્દ દીપક ઉજાલ. હાંરેક મહી સત ફરૂકેસે નીસાન. ગોમતી. ૩ જલ-હલ જોન્યો જાગીયે, વલી પુનમચંદની રાત, સાહેલી પાંચ પચીસ મલી, સુધબુધ સઉનાં શાત, હાંરેક ગરબો ગુમે ગુરૂજીનો ગાવા હુંસ, ગોમતી. ૪ સતગુરૂસે તાલી લગ રહી ટળો ભવોભવ રોગ. આદસરૂપ ઉદે થઓ પ્રમગુરૂ

પ્રતાપ, હાંરેક ગોમતી ગરબો ફરે ચૌદ લોક સીર. ગોમતી. ૫

પુનમચંદ પદ ૨

હાંરેક સરજ્યુ મન પવન સુરતી લાહ્યાયા શુંનમાંરે ત્યાંતો વીનાવાદલ વદસે મેગ, ઘોર બીના ગગંનમાં ચમકે વી જલીરે. અવીગત આસંન બેઠયા રાજકુમાર, સરજ્યુ. ટેક.

સાખી

અવીગતી રાજા ત્યાં વસે, અંબુક રચાયુ શેહેર, નીસાન ચડાં નીજનામનાં. ગેહ્યરલીઓ ઘડનાર હાંરેક ધીરજ ધારણા ઘડ મારયા નીજ ખુટ સરજ્યુ. ૧ કબુધી નાંખી કેદમાં પાંચ પચીસની પેજ. સીપાઇ મેલ્યા સત નામના, દસ દરવાજે સાયા. હાંરેક ચૌદ તણક્રમાં ચકબ અમલ આપ સરજ્યુ. ૨ પ્રેમ નગરમાં બેઠકે, ગોલામારૂ નીજ જ્ઞાન, ચાહાર અવસતા ફોડકે, ફારગત કીયા સબ ફંદ. હાંરેક ઉનમુની તીત આસન અવીન્યાસ. સરજ્યુ. ૩ માયાથી નાસી સઉ ફરે, માયા હુમારી દાસ, ચલાવું તેમ ચાલે સહી, કાલમાયા દો બાલ હાંરેક માથે કૈવલમારા સોમરત સરજનહાર. સરજ્યુ. ૪ અદૈત બ્રંહ્મ હુંમરસ ભયા, કૈવલ કરતાનુ તેજ, વેદ ભેદ પોચે નહી, રૂપગુન હીમાઇ, હાંરેક અવીગત ઉપર સુરત અવીકાસ, સરજ્યુ ૫

ભજન ૧ રાગ સવાલાખ.

સરજ્યુ શબ્દસે લાહાગી ઝડી, સવાલાખ હીરાની

મારી એક ગડી; એક ગડીરે પલનાવે ફરી સવાલાખ મણીની મારી એક ગડી, એક ગડીરે પલ દલતો હરી સવાલાખ ટકાની મારી એક ગડી ટેક. સવાતીન મણુની, મારી બંસલી બહાજીરે. સવાતી, હીરા જવરમાંહી મોતીડે જડી. સવા. ૧ પાંચ લાખ નવસો મારી પચીસેની હડીરે, કાદેવ કચરામાં આવી રમત પડી. સવા, ૨ એકવી હજાર છસો, કાયા ગડઘેડે રચોરે, ઓહુંગ સોહુંગ નીલક્ષ; લાહાગી લડી, સવા. ૩ તક તરૂવાર જુઝે શબ્દાંના ભાલારે, પ્રેમ કટારી રંગ લાગી તરી, સવા ૪ પાંચ પચીસ જીતી કાલને કાપીરે, સાંણી થઇને સેજી મેલી હુડી. સવા. ૫ કમરકછ બાંધી મેતો દૂરસે મેલી ડોટીરે, ખટચક્ર ખેદી સુરતા સીખર ચડી. સવા. ૬ સરજ્યુ આનંદ પર, આસન અવન્યાસીરે, સુરતા સાહેબસે હજુર ખડી. સવા. ૭

ભજન ૨.

જ્ઞાની અગમનાં આસે એક લહી, કરૂણેસ કરતા દોરી લાગ રહી; લાહાગ રહીરે દોરી સતસહી, કરૂણેસ કરતા દોરી લાહાગ રહી. ટેક. કોપીયો રાજા જેનો હાચે અમલરે, ઉજડ કરીને નગરી ફેર બહી. કરૂણેસ. ૧ પાણધી આવીને પાસે હાટ લગાઓરે, તેનાં તે અમને હરખ સોખ નહી. કરૂણે. ૨ ડોબાં રાખીને ડોસી દૂધને મેલાવ્યું, ડાપણુ ડાંલામાં ગયુ ગરથને દહી. કરૂણેસ. ૩ અજર

અમર કર લે અચરત બીંદુરે, પરવારી પાલ બાંધે જારે ગયુ વહી કરૂણેસ ૪ લુણ હરાંમી કછુ કરી ન કમાઇરે, હાથ પાવ ગસી મુરખા એ લે ગહી. કરૂણેસ કરતા. ૫ મોહીત ભયો નરઃ નાગણુ પાલીગે, અંતે પોતાને હઇડે ડહી. કરૂણેસ. ૬ કહેત સરજ્યુ દુલભ દેહ ગમાવીરે, સમજ્યો નહી જે પ્રાંણી ભુત થહી. કરૂણેસ. ૭

ધોલ ૫

સુરતા સાહેલી ગોથાં સંત સભામાં, સંત અનુભવીયે રસ પાયો; ચીદાનંદ રૂપ સુરજ સાચો. ટેક. સાત સાહેર જલ અમરીત ભરીઓ, પ્રેમ ગડુઆ ભર ભર લાહાઓ. ચીદ. ૧ ગંગા જુમના ને સરસ્વતી સુખમણી રેલી, તરવેણી જ્ઞાન જલ નાહાઓ ચીદા. ૨ ત્રીવીધી તાપ હવે તપેનાં તનમાં, સીલ સંતોક્ષે માંડવ છાઓ. ચીદા. ૩ કુવામાં નીર જમ માહાલત ઉડે, અગન્યાંન ખાર સબકુ ખાઓ. ચીદા. ૪ નાક કટાવી સુત મારસે ડંડ, માત પીતાને તોયે ભાઓ. ચીદા. ૫ નવ માસે સુતર મલથી આવ્યો સંસારે. તોયે તેનાં તે મારગ ચાઓ. ચીદા. ૬ નાંકરૂ જકત શોણીતુ નાં ભજ્યો હરી, ફેર ચોરાસી સીદ જાઓ. ચીદા. ૭ જ્ઞાન ભક્તી અકલ આરત ગમાવી, કાલા મુખનો ફેરસુ આઓ. ચીદા. ૮ સરજ્યુ સકરતા ભજી લાભ કમાયો, એક અખંડ ધન ધન ધાઓ. ચીદા. ૯

મોલ ૯ રાગ એક.

હો રાજ ગુરૂજી આજ મારે દેદા હરી દરસન દીધાં, હુલટી ગગંન અમરીન પીધાં હો રાજ ગુરૂજી આજ મારે દેદાર હરી દરસન દીધાં. ટેક ભાડાનું ગર માર નાંતુ ઠેકાંણું કરતા રથ આજ હરી કીધાં. હો રાજ ૧ વવેક વીચાર ભક્તી બકસીને દીધુ, જેહેર અમૃત કરી પીધાં. હો રાજ. ૨ ગુણ અવગુણ સાંમી રદીયેનાં ધરયો, હરખે જુલાવી ખોલે લીધાં હો રાજ. ૩ અગમ નીગમ ગતી. પાઇ પુરવની, કડણ કલેજ્યાં મોતી વીધાં હો રાજ. ૪ કાંચો કુંભગ લોમાહાદ રીમુમાં, પુરણપરગટી છે સીધો રીધોં. હોરા. ૫ નીખસીખ ન્યાલી નટુવો આવ્યા નીસાને સુરતાસે જેમાં જઇ સમીધાં, હોરા. ૬ સવાના પવન વાયા લીલ ગઈ લુઇ નીરમલ થઈ ગયા નીર નીધાં હોરા. ૭ પીંડ ભરમાંડ ફોડી સાંઇ લીધા સોધી. ચૌદ લોકની જાલજી ત્યાં ા રાજ. ૮ આદીનો હંસ હોઇ ગયો અજરઅનામી સરજ્યુ સાગરમાં સેજી સીધ્યાં હોરાજ ગુરૂજ. ૯

ભજન ૯ રાગ ચેહેતોને.

ચેહેતોને મોરા ભાઇ આવ્યો અવસર. ટેક આવ્યો અવસર અમુલખ હો પ્રાણી, દુરમતી દેહ ગમાઈ રામા દુરમ, હરીગુરૂ સંતની સેવા કરલે સોહી સકલ સુખસાર. ચેહે. ૧ સાચ કરી મેરે સતગુરૂ પરગટયા, અંતર હંસ જગાઓ રામા. અંતર. નીરમલ હાંકે નીજઘર લાયો,

સમાગમ સંત નીસદીન અંતર ચેહુતો. ૨ અસંખ જુગસે ફરે અંધારે જનમમરન દુખ પાવે રામા. કાંસે આ-યો તુમ કાંહાં ચલી જાઇએ, ગુરૂબીના કાજ તેરો કોહોન કરે. ચેહેઇ. ૩ બાહાર ભીતર એકતાર નીરંતર, ચીદા ભાસ બ્રહ્મ માંહી. રામા, સરજ્યુ સાક્ષીવત રહે સકરતા, ચીહીન લીયા હંસગટ અંદર ચેહે. ૪

ભજન ૧૦ રાગ એક.

કયાં ભટકે હો મન ભાઇ ભરમણાની જાલ. ટેક. ભ્રમનાની જાલ છોડી દે આલ ઉર અંતર લે અલેખા રામા, ઉર અંત; મંન પવંન ઓર દંમ ગગન જાઇ. કયાહા કરે જંમદુત કાલ. કયાં ભ. ૧ નીજયાનંદ પરૂ નીરખો નીરખી, અટલ બાસરે હોઇ. રામા. અવીગને આ-સંન અકલ મુરતી, વીના વાજંત્ર વાગે છતરીસ તાલ. કયાં ભ. ૨ આવતજાવત કોઇ ન દેખત; એસી હુલટ ગંમ પાઇ. રાંમા, ખડકી ખોલ નીજ જાપ સમરપી, સુંનસીખર જોગી ખેલંત બાલ. કયાં ભ. ૩ સતગુરૂ શબ્દ લગ્યો નીરં-તર, સહ્રસ્ત ચક ભઇ પારી. રામા. સરજ્યુ સતમાં સત સમાંણા, હોહો ગઇ લાલુમે લાહાલ. કયાં ભ. નીજાલ. ૪

ભજન ૩ રાગ તંબુરા તુહી૦

હરીગાવે ગોમતી બાઇરે, તંબુરા તુહી તુહી બોલે ભાઇ, બજાવે સાક્ષી હંસ લાઇ. તંબુરા તુહી તુહી બોલે ભાઇ. ટેક. પાચ પચીસનો બન્યો તંબુરો. પાંચ. નાભી

દોર નાચો ઠેરાઇ. તંબુરા. ૧ અહંઅસહુંગ દો મરડી ભમરીઆં. રકારમકાર તાર મીલાઇ. તંબુરા. ૨ મનવસ હાથે બાંધ્યા મજીરા, ધીરજ હુરદે ગોડી ઘરાઇ. તંબુરા. ૩ પ્રેમ પુરસમહી ગાવારે લાગ્યા; ચૌદ ચોવીસને સુનાઇ. તંબુરા. ૪ સીરગુન નીરગુન ગોર એકતા મીલાઇ, કેવલ ગુણગોમતી ગાઇ. તંબુરા તુહી તુહી બોલે ભાઇ હરીગાવે ૫

૫૬ ભજન ૪–રાગ ઉપરનો.

ગુનપતી ગુરૂગંમ ગાઇરે, હુંસલા ચેહેતી ચાલો મારા ભાઇ. તેરો આવાગવંન મીટી જાઇરે. હુંસલા. ચેહેતી ચાલો મારા ભાઇ. ટેક. સાત સમુદર બીચમેં દેહેરી, દેહેવ બેઠયો અપુજાઇરે. હુંસલા ચેહેતી. ૧ અસંખ જુગાંસે મંન ફરે માયામાં, હાથે પડયો હીરલો ગમાઇરે. હુંસલા. ૨ કયા નગરમાં નાવ ચલતહે, મછે મગર ગેહેરાઇરે. હુંસલા. ૩ પરખ બીના નર પછી પછી હારયા, જમપુરી ગયા એટલાઇરે. હુંસલા. ૪ ગોમતી ગરીબપર મેર મહરાજા, તારે સતગુરૂ શબ્દ ઠેરાઇરે. હુંસલા. ૫

ચંતામણી.

મંન તુ મડદાંમી કર મેહેરા. સમજલે અંતરગત. હેરા.૧ કયા સુતા મંનમંદ અભાગી, સતગુરૂ શબ્દ જો ઉર જાગી.૨ સાંખ જોગતે કરે બીચારા, જનંમ મરંનકો આવે પારા ૩ આસન મારી ધડ નીમ ધારી, મેરૂ ડંડ સીધો કર સારી. ૪ જુકતી જાપ જપે લે તારે, સુરતનુરત ત્રીકુટીનારે. ૫ સંસે

સોખ થાવે નાછ્ય, તબ મયાનો સુટે પાછા. ૬ જબ અંતરમાં હોય ઉજીઆરા, અગમનીગમની છુ જે સારા.૭ ચંચલ ચપલ કર લે થીરા, પાંચ પચીસ પાંમે ધીરા. ૮ સદા ઓગટપર રહેવે સંતુ, દુવાદસ બાહારા દરસ તંતુ ૯. અનમુની જાઇ સુરત સમાંની, જાહાં નાહી મન વપનકે બાંની. ૧૦ હુનહી તુનહી જીવોને સીવો, બતીન તેજ દીવીને દીવો. ૧૧ આવેનો જાવે કોઇ જન્જંતી, વેદનો ભેદ પંથાને પંથી. ૧૨ સુરનો ચંદા રાંગીકે રાંમા, રૂપ રંગ નહી દેહુકે નાંમા. ૧૩ ત્યાંહી તેજકા હે પરકાસા, કોટી રવી રૂહી યેક ઉજાસા. ૧૪ કાચા કુંભ ભરૂ જમ નીર, સુરજ ભાસ પડયો ઇમ હીર. ૧૫ સુરજ રહુયો જમ આકાસે, સાક્ષી રહે ઇમ સુર અભાસે. ૧૬ કેવલ ચૈતન રહેતે ન્યારા, પુરણબ્રહ્મ પરકાશનીપારા. ૧૭ જલ બ્રંહ્મ માંહી સંસાર અપારા, લેહેરી જલથી પવંન હે નારા. ૧૮ બ્રહ્મ સમુદર સંસાર લેહેરી, કેવલ કંથ ઉપજાવે બહુ પેરી. ૧૯ જમ સોનેકા ઘાટ આપારા, સોની ન્યારો રહુયો રચનારા. ૨૦ છેલડી રસની સાકર ગોલ, રચનાર વવેકી નાલ. ૨૧ રાજા વસે જમ એક ઠોર, વ્યાપક અમલ બાધે બોહોર. ૨૨ ઇમ સમજીને સંસેટાલ, સઉના કરતા સાક્ષ ભાલ. ૨૩ અકરતા બ્રહ્મની સોડ દે જાલ, બીન સકરતા કીનકા બાલ. ૨૪ સરજ્યુ સણકા કૈવલ દાંમ, બ્રહ્મપાર હે દુવાસ ધાંમ. ૨૫

સાખી.

પુરણ કૈવલ પરખી સોઈ, સતપુરૂષ સબકે દાતાર; સાક્ષી ચૈતનસો કહી. બ્રહ્મ તુપ ખાનાર. ૧ બ્રહ્મ બ્રહ્મ સબકો કહે, સોહંમ બ્રહ્મ હંમ ચીન, સરજ્યુ સબકુ હંમ જ્યાંનુ, હંમકુ જ્યાંને નાંકીન. ૨

ચીંતામણી ૨

સુનોં બ્રહ્મ જ્ઞાની ભેદ હમારા, સકલ હસ કૈવલકે સારા ૧ તુમહો પરમ સકરના હંસા; ચૌદ લોક તુમારી વંસા. ૨ તુમ સાક્ષી અવીગત પ્રકાસ, પુરણ બ્રહ્મ તુમારો ભાસ. ૩ આદી નારાંણય કથીગા વેદ, નેતી મેલી કરતા અભેદ. ૪ નીજ ચેતનમે રહીત કરમ, તેનાં ચીન્યા મેટ્યુ બ્રમ ૫ બ્રહ્મ તો સદા અકરતા રહ્યું, તેથી જકત આદીનું કહ્યું, ૬ કરયા બીના કંમ કરતવ બને, મોક્ષ પરમ કેનો ગને. ૭ એક બ્રહ્મતો સ્વપ વેચે સુંન, કરમ ધરમ એ ભુકત તે કુંન. ૮ નહી કરતા તો ગુરૂ કહે જીનસે, ઉંચ નેચ કયા ભયા કોહો કીનસે. ૯ કરમ ધરમ-રાજાકી પ્રજા, ડાંહાંમ ડંડે ઉગારે સરજ્યા૦ ૧૦ નહી રાજા તો કુનકીનુ માંને, મારજુડની સીક્ષા કુન જાંને. ૧૧ રાજાનો હોયે જાંણો અકરતા, અઢારવરણુ નીતી કેમ ફરતા ૧૨ માટે બ્રહ્મં અકરતા ખોટુજ માંનો, રાજા કૈવલ સાક્ષાત જાંનો. ૧૩ સકરતા હસે તો ગુરૂ હસે, રાજા હસે તો વજીર બસે. ૧૪ નારાંણય હતા તો વેદજ થયા, અકરતા

હોય તો કછુ નોરગ્યા. ૧૫ ગુરૂ હોય તો મોક્ષ પાય, નહી તો ચોરાસી આવે જાય. ૧૬ બાલપણ બુઢપણ પણ આવે રોગ, નહી કરતા તો કીનો જોગ. ૧૬ સકરત અકરત પદસે દોઈ, ખટ દરસન કેમ અંધા હોઇ. ૧૭ દેખ્યાદેખી બ્રંહ્મ સઉને થાપ્યો, જનંમ મરણ કાલ સઉને વ્યાપ્યો. ૧૮ હાટી ધનને નથી ઇમ ધરે, તે જનનુ કારજ કેમ સરે. ૧૯ ચંતાંમણી હોય ને ચીતવંન કરે, ઇસા મંનવંસીત તે ફલ મલે. ૨૦ ચીંતાંમણી નથી ઇમ બ્રંહ્મનુ ધ્યાંન, કરો માથાજુડ મોક્ષ કોન. ૨૧ અકરતા એટલી વસતુ જડ, હાલે ચાલે નાંજમ હોય સજડ. ૨૨ સકરતા વસતુ સબમાં સચેત, પંડ ભરમંડ સકલ કીવેત. ૨૩ પંચ તત્વ દસ ઇંદ્રી જડસે, અંતસકરણ અક્ષ પણ ખડસે. ૨૪ સ્વાસા દંમ પણ હાલ ચાલ જડ હે, તેનો સાક્ષી સરજ્યુ ચૈતન હે. ૨૫

સાખી

બ્રંમા વીસ્નુ જડ સબ; જડ હે સારદસે સેસ; સદ-ચીદ આનંદ જડ હે, જડહી સકલ ધરવેસ. ૧ કરમધરમ સબ જડ હે. ચૈતન સાક્ષી સુર; સરજ્યુ સત નીસે કરી, રહો સદા ભરપુર. ૨

રેકતો ૧

બ્રંહ્મકી ભ્રમણા છોડ દે પથા, સરૂપ દેખો દલ અપનાજી, બીન સરૂપ નીજમાલા જપતા, ઓતો રેનકા

સુપનાજી. ૧ તનમે તંન તાકીત કર દેખો, સ્વાસ મધે રૂપ અપનાજી, દુવાદસ બાહાર નીજ કૈવલ મીલાલો, જાપ અમર લેઇ જપનાજી. ૨ ખટસે એકવી હુજાર જપ લે, ખુલ જાય ખડકી અગંમકીજી, હોય ઉજીયારા રૂઇ રૂઇ બાતી, અગંમનીગંમ હોય સુગંમજી. ૩ ચીદા ભાસ નીખસીખમે આતંમ, બાર બાવંનમે વ્યાપ્યોજી. સબગટ પુરણ પુરી રહ્યો, અકરત આદઅદયાપ્યોજી. ૪ તે પરસ કરતા સાક્ષી ચૈતંન, તેજ કેવલ પદ જાંણુજી. કરમભરમથી ભેદ હે ન્યારા, સરજ્યુ સદા પદ માંણેજી. ૫

રેકતો ૨

ચીતકી ચરમના છોડ દે બાલા, ભલીજા ભેખ ભગવાંનમાંજી; ભંગથી દુર શબ્દથી સુર, સમજ લ્યો એ સાંનમાંજી. ૧ કાલકરોદને માર હટાકે સીલસંતોક લાવો, ઘર અપનાજી, ઇંદ્રી બાંધો શબ્દકુ સાંધો. ચુપસે ચરચા જપનાજી. ૨ ગુરૂગંમ સોધો આપકુ ખોજો, સુરતનુરતસે ન્યાલોજી, સતકા સાંદા પ્રેમજ વરી, અદલ પંથપર ચાલોજી. ૩ નીરમલ હોકે નાગ મારી આસા મેહેલ જલાઓજી, ત્રસના પાલત્રી ગુણકી તોડી, ટલીયા રોગ બલાઓજી. ૪ લખચોરાસીને ટાંગી બાંધી, અખંડ કેવલ એક ધારીજી, સરજ્યુ સાહેબ કુવેર મીલા તો, વીધ્યાત્રાના કરમે મેખ મારીજી. ૫

રેકતો ૩

પંડ ભરમંડથી ભેદ હે, ન્યારા જાંહી એકીલા કેલલ સાંઇ, બેદકતેબ ત્યાં પાર ના પાવે; બ્રંહ્મા વીસ્નુકી રેખ-નાંહી, નહી રેખતાં સકતી જોતી, બસે સાચાં મોતી. કહેત સરજ્યુદાસ બ્રંમથીતી ઉથ્થોતી.

રેકતો ૪

બાર સીખરતો બાસ ભરેલો, એકલ પુરૂષ ત્યાં અડંગમદા; નામ રૂપની રેખનાં પોહોચે, ઓહુંગ સોહુંગ ત્યાં નહી હુદા; ઓહુંગ સોહુંગનાં નહી હુદા, કાલમાયાનો પોચે લારા, કહેત સરજ્યુ સંત હાટ કોઇ આવે, નીજ મેલાવું હસત તોડુ બ્રંહ્મકા તાળા.

રેકતો ૫

મોટામોટ એ માંહાંલે ચડયા, પણ અધવશ રયાસે લબડી, અગંમ વસ્તુ રહી અપારા, આખર પડયા છે ગબડી, આખર પડયા છે ગબડી; કેવલ હુંસ ચીન્યો નહી કોઇ, કહેત સરજ્યુ સતગુરૂ બીન રહુયા સકલસબ રોઇ.

રેકતા ૬

ભુલ તારૂ ભાંડુ મારે તી ભુલાવ્યો ચૌદ લોક, કાજી પુરાંની પંડીતા પંથીને મારયા ઠોક, પંથીને મારયા ઠોક. ફોક બાધાંને કીધા. કહેત સરજ્યુ આનંદ માયાને ચુસી લીધા.

રેકતો ૭

પંથ મહી પાખંડી ભલીયા, જ્ઞાન બીનાના જઉ ગયા,

અદ્વૈત પદને આંચ અડાડે, સ્વાંન સરીખાં બધા, સ્વાંન સરીખાં બધા લુડાંને નહી લાભ, સત સરજ્યુ કાં થીગડી દીજે, ચોગર ફાટયો હાભ.

રેકતા ૮

એવા કબુધી કાલ ખાતા ના, ના હોય હરીના જંન, સો સાધુનો સંગ લાગે, પણ પલડે નહી તંન, પલડે નહી તંન મંન વીકાર ભરીયો, શાહેબ સરજ્યુ સત જીવતે જમડાની આગે પડીયો.

રેકતો ૯

નીજ ભકતીકી ભઇ હે ગતલબ, સ્વાસા તંન કામઠી લીધી, સત શબ્દકા તીરલ ગાર્ઇ, સુરતનુરત ગઇ સીધી, સુરતનુરત ગઇ સીધી. પ્યાલા પ્રેમકા પીધા સરજ્યુ સાહેબ આપ આપો એકતા કર દીધા.

રેકતો ૧૦

બ્રહ્મ ભોમીપર પારધી મારયો, સીકાર સરૂપનો કીધો, ચૌદ લોકને ગોદ ખીલાઇ, કૈવલ અમરીત પીધો, કૈવલ અમરીત પીધો. કીધો કોહી નઇ સરખો, કહેત સરજ્યુ સતકો હીરલો. તખત તરવેણી પરખો.

સાખીઓ.

અંધા હોય તો હોને દયો મત ઉગાડો નેન, દોર આવે તો આવને દયો, નહીતો ધકા લગાવો તેને. ૧

બુડતાં નરનારકુ બુડને દયો મત કાડો કોઇ ઓર, સમજે

વાકુ બોધ લગાવો; ચાબુક મારો ચોર. ૨ હુદના જીવ અંધારા હુલેચે, ડેગાં કુટે દાડી દુધ મેહેલીને મુતર પીચે, એવા જીવ અનાડી. ૩ સમજ સમજઢ ગઢેરીઆં; સમજણે મીટયા ફેરા. સરજ્યુ સમજણુની ગતી પીછાંની એક કરે દીન એક કરે અંધેરા. ૪ સમજણુ સમજણુ સઉકો બુડયા, સરૂપ નીરે હે ગઇ છેરીઆં; સમજે બીચમાંથી સરૂપ નીકાલ્યુ, સો સમજણુ સરજ્યુ મેરીઆં. ૫ કોઇ મઠ ધારી કોઇ લડ ધારી. કોઇ મંદીરમે મડીઆં, સંત બીચારા ક્યા કરે, નાવમાં બુડી નદીઆં. ૬ મડ મંદીરમાં નાગણુ બેઠી, ડેગી ના વીસ્તુ શીવથી, ખટ દરસન તેની માલા ફેરવે, સુઝતી જાયા આજીવથી. ૭ જીત્યા જીત્યા સઉ કોઇ કહે, સાધુ સન્યાસી સંસાર; દામદામણીઓ કોટી બાંધી, કેમ છુટે નીરધાર ૮ દાવો છુટે જ્યારે દાંમની, હોય સતસંગની ખોજ, સરજ્યુ સંતાંના સંગમાં, મીલે જવેરી સોજ. ૯ બાહાવરી દુનીઆં બહુ મે દેખી, લેવુ પણુ આલે નહી, દો લાકુકી બીચમે અધવસલ બડી રહી. ૧૦ સરજ્યુ સુરા કયાં રહોસો, જ્ઞાનરૂપ હોય જાહી; કાંક સમરન સાસમાં કાંક સંતનકી માંહી. ૧૧ હંમ હે પુરૂષ આદઅનાદી કોઇ કહે ભક્તા સાધુ, મોક્ષફલ પરે ફ્જલ સકરતા. સરજ્યુ ચીંન લે આધુ. ૧૨ પરીબ્રહ્મ પાર કેવલ કરતા, સદરહુ કહીત સત. સરજ્યુ છેદ્યુ છોટ પદસદ હુંસવંસ સકલકી ગત. ૧૨

પરભાત ૧.

ગુરૂ કીરપા કરી કાજ સકલ સરી, ગુરૂ જ્ઞાન ધ્યાનની ગમ પાઈ. ગુરૂ. ટેક. વવેક વીચારથી વીગત વસ્તુ કરી, સનમુખ શબ્દસે સુરત લાઇ. ગુરૂ. ૧ દયા ધરમ સીલ સંતોક સાંન કરી સેજમાં, કાલ કરોદ મંદ મુમતા મોંહુજાઇ. ગુરૂ. ૨ ભક્તી પદમુક્તીની જુક્તી રહી જાણુમાં, ગટ મહી ગંગા જુમના સુલટી આઇ. ગુરૂ. ૩ ચરણુ રજ સીર ધરી, પુરન બ્રહ્મ રસ ભરી; ભલો પીયો પસં ઘાટ પીયા લખાઈ. ગુરૂ. ૪ આદ અંત મધ બીના. કેવલ અંસ લીઓ ચીની, જમરેસે જખમારી સરજ્યુ સત કઇ. ગુરૂ. ૫.

પરભાત ૨.

સુરત ધરી તન ખોજો, છુટે કરમ તણો બોજો; સુખી થઇ સરૂપથી સેજે પાવે. સુરત. ટેક. ગાફલપણે ગરથ રેહેસે, જીવ જમરા લેઈ જસે; માર ખાઇ ચોરાસીમે સીદ જાવે. સુર. ૧ માયા કાંડી કાંડી કરી. સંગે તાહુ:રા નાવે સરી, જલી જાવુ ધોળા દીને ભરેત ભાવે. સુરત. ૨ અવગત પાંમે પ્રેત ગતી, ઉતાર માગે હેવી મતી; હીરો ખોયો હાથે પછે કેમ પાવે. સુરત. ૩ અંધારા માંહી અંધો ફરે, હજાર વરસે ભુકતી મરે; ભવદુખ દુત તણો પાર નાવે. સુરત. ૪ સરજ્યુ સત મ-

તરેહે જયો, રતન મણી જાહ્વી લેજો; હરી ગુરૂ સંત સેવો સુખ સદા મગંન ગાજો. ૫

પરભાત ૩.

સંત બીના સીધે મારગ, ચલાવે કુણ સીધે કરા; સ્યત્યા નહી બીજા કોઇ હીમત ભરી. સંત. ટેક. જેહેની બુધી બધે વ્યાપી, કાલ માયા તેને કાપી; સમાગસ સેરી લાવ્યા પરેમ પીયા. સંત ૧ ઇયોલ જમ ભમરી લીસે, આપ સરખી ઉડાવે નીસે; અંતર આંખે સંત ઉગેઠ તેને તે સુજી. સંત. ૨ જીવ મટી સીવ કરે, જપ તપ ફેરા કેમ ફરે; શ્યંલ્યા સબે સીરથી સોડી પટક દીયા. સંત. ૩ સત કૈવલ સાક્ષી કીના નીજ લક્ષ ભજન બીના ચોદ લોક સુધી કોઇ સુખી ન હોઇ. સંત. ૪ અનેક વીગત વતી, સરજયુ સત કહે કથી; કીરતારથ કીધો હરી આપ વસીયા. સંત. ૫

પરભાત ૪.

સે નથી સમજતો મુરખ માનવી, જાનવી ગુરૂગમ લક્ષ જીહીલો. સેન. ટેક. તંતુના ભેદમાં મેદમાં તું રહયો દુરમતી દુરલભ દેહ ખોયો. સેન. ૧ નવ લહે મુલ ગતી. મોહ માયા સવારતી, સઠને સીખામણ લાગી નાંહી. સેન. ૨ રાખ થઇ રડબડી મરે ભીખ માગી ફરે, હીરલો છતો હાથમાં ગમ સાંની. સેન. ૩ વસ થઓ વીસેમાં; રતન ખોયુ ર. જમાં. ઠાઠ ઠગારામાં જીવ હાંની. ૪ ભજન કરતાં ભુડુ

લાગે, સમાગમ છોડી સુલી માંગે; સરજયુ કેહે છે કેમ સોડે, ટાંગ્યો ગરભ હુઘે ભોડે. સેન ૫

ભજન ૩

ગુરૂને વસ્તુ મંગાવના હોચેહુલા શબ્દ લેકે જલદી આવનાજી. ટેક. બાહારકા મત લાવના, ભીતરકા મત લાવના; મુખકા બોલેલા મત લાવના, હો ચેહેલા. શબ્દ લેકે જલદી આવનાજી. ગુરૂને. ૧ માઇકા મત લાવના, ગાય ભેસકા મત લાવના; કોહીકા દોહોવેલા મત લાવના, હોચેહેલા દૂધ લેકે જલદી આવનાજી. ગુરૂને. ૨ મનુસકા મત લાવના, ચૌદ લોકકા મત લાવના, કોઇકા નામ મત લાવના, હોચેહુલા. નામ બીના મત આવનાજી. ગુરૂ. ૩ મુખે મત બોલના, પાઉ મત ચલના; હાથે પકડી મત લાવના, હોચેહુલા વસ્તુ બીના મત આવનાજી. ગુરૂ. ૪ ગડેલા મત લાવના, અનગડી મત લાહાના; કહેત સરજયુ સુનો મેરે સેહુલા ·સકલ વસ્તુ લેકે આવનાજી. ગુરૂને વસ્તુ મંગા. ૫

ભજન પદ ૪.

સરજયુસે સંવાદ જો બસાવના, હો અબધુ ગુરૂ કરકે જલદી આવનાજી. ટેક મુડેલા મત કરના, મુછાલા મત કરના; દેવ દાનવ શબ્દ મત કરના હો અબધુ ગુરૂ કરકે જલદી આવનાજી. સરજયુ. ૧ ચુલેકી મત લાવના, ધુનીકી મત લાવના; છાંણા લકડીકી મત લાવના,

હો અબધુ ખાખ લેકે જલદી આવનાજી. સરજ્યુ. ૨ રૂહીકા મત કપડા, રેશ્રમકા મત કપડા; કોઇકા વણેલા મત પેહેરના, હો અબધુ. કપડાં બીના મત આવનાજી સરજ્યુ. ૩ કણ મત લેના, ચકી મત પીસના; અગનીમે નહી પકાના, ા અબધુ બીના મુખે રોટી પાનાજી. સરજ્યુ. ૪ રાતે નહી જાના, દીવસ નહી જાના; કહેત સરજ્યુ ગુરૂ કરી આના, હો અબધુ. એસી સમજપર રેહે-નાજી. સરજ્યુ. ૫

ભજન ૪.

રાગ સતગુરૂ લેહેતા.

સતગુરૂ લેહેતા જાજો, મારા મહીયેરની વાત સતગુરૂ લેહેતા જાજો. અમને કહેતા જાજો, મારા મહીયેર વાત સતગુરૂ લેહેતા જાજો. ટેક. વૈકુંટ મરૂ મહીયર સેને સાક્ષી ગઉ મારી સાસરી હોજી, અમારા પેઉજી એટલુંરે કહેજો. આણું લેઇ આવો વેહેલા હરી સત. ૧ ચોરાસી બરસકી બાઈ સુંદરી, અતી આનંદ ઉપન્યો હોજી. જનમી મરની બહુ દુખ પાંમી. જન. જબી સંદેસો મોકલ્યો. સતગુરૂ. ૨. પાંચ ચોર મારી પાસલ ફરેસે, ડરી ડરી પાઉ ધરતી હોજી. ત્રીવીધ તાપ તપે બહુ તનમે, ગાંડી ઘેહેલી થઇ ફરતી સતગુરૂ. ૩ મારા મહીયરમાં દુખ ગણુછે, કાલ કરોદ મદ લોભ હોજી. કુટુમ કબીલો સહીયરનાં મેહેણાં, નથી ખમાતાં ડંભ. સતગુરૂ. ૪ મારી સાસરીઆના સાધુડાંને

ભાલ તીલક હરમાલા હોજી. દયાધરમ સત જ્ઞાન ભકતી. સો ચૈતનગડ વાલા, સતગુરૂ. ૫ સતગુરૂ સાથી લક્ષ કાગળ હજુર હરીને દેહેજો હોજી. ઉભે શરાર તુમ બીના જરત હે બાંહાંયે ગ્રહીને લેહેજો. સત. ૬ સાસુ સસરા કુબહુ સુખ આપુ, પીયાકી સેજ સંભારૂ હોજી. મહી-ચેરકી મઇ આગલ ગાવુ, સરજ્યુ છુટ જાય લારૂ. સત-ગુરૂ લેહેતા.

ભજન ૨ રાગ એક

ઉરમાં હીરલા પાયા, લાગ્યો પાહામણીનો રંગ, ઉરમાં હીરલા પાયા. સતગુરૂ કીધી સાયા, લાગ્યો માહા મણીનો રંગ, ઉરમાં હીરલા પાયા. ટેક પાંચ ચોર કાયાકી ભીતર પાંચાંકી સુરતા ન્યારી હોજી. પાંચ પચીસ પકડી ગેર લાવો. પાંચ. નીપજે હીરો હજારી ઉરમાં. ૧ ગુરૂસંગ યારી કર. ચરણાંની સેવા; મંનચીત વારી લેતા હારી હોજી. પ્રાણપંખી ભુલ્યો પાંખ બીનાનો, સુરતા લગાઇ લે સારી. ઉરમાં. ૨ જે ગરસેં હંમ આયા હંસલા. ઓ ગર પાયા અંમ જાંના હોજી. હો ગયે લક્ષ પાછાઇ પરમાંના, કયા કરે કાલ માયા દરવાંના ઉરમાં. ૩ બાવંન મેહેલ જબ ઘેરીને બેઠયો, નીસાંન ચડાઆં નીજનાંમી હોજી. એકવી હજાર છસો ગેરયો સમરગડ. જીત લીયા ચૌદ લોક ધાંમી ઉરમાં. ૪ કંટકવનમાં સેર લગાઇને કાટયા કણુધીકા જાલોં હોજી. પાયો અનગડ ધંન અપરંમ પારા. તોડયાં

ચઉદ કપાટ તાલાં. ઉર માંહી. ૫ અનગડ કુંચી અમર ખોલી ખડકી, ફડકી ફોડી ફદંલકી હોજી. અવીગત આસંન. અનામી કૈવલ. લીયા. ઇસાણ અદંલકી ઉરમાં. ૬ ચૌદ લોકમાં હુકમ હમારો, નહી લક્ષ દેવ લુખમી. હોજી. સરજ્યુ સકરતા સબકે કૈવલ ઉપર નહી કોઇ હુકમી. ઉરમાં. ૭

ભજન ૪ રાગ માયાને મારીને.

માયાને મારીને મરી જીવુસેરે, હાંહાં. મરી. જીહીવત જાહાગીને પદ પાવું સેરે. હાંહાં પદ. ટેક. કાયા બીમરસે રાંમા. માયા બીમરસેરે, હરીજન ફેરો કેમ ફરસેરે. મરી ૧ કાલન કરૌદ. રાંમા. આસા ત્રસના મારૂજી. મારૂ મેવાસી મહીલ્યા ચાહારૂરે. મરી માયા. ૨ દેવલસે કાચુ રાંમા. સંદે સાચે કહેજોજી દેહેદાર દરસન અમને દેહેજોરે. મરી. માયા. ૩ મંદીર ઝરૂખાં રાંમા કાંહાં બાંધુ ટાટીજી. પડી જાય કાયા ફાટે સાતીરે. મરી. ૪ સોહંમ સાહેબ રામા. સતંતર રાહાલ્યાજી. સરજ્યુ રામ નીસે ફરી ન્યાહાલ્યારે. મરી જીવુંસેરે. ૫

ભજન ૨

કાયા સોનાકેરી ગડલંહકારે. મહી રામજીરે. હાંહાં રામજીરે. ત્યાંહાં બેઠયા આતમધંન સાંહાંજીરે. મહીરામજીરે. ટેક. મન હે હરમાંન રામા સાહાન્તી રહે સીતાજી; અનમુની વદેહી જનખ પીહીતારે, મહીરા. ૧ અહંકાર રાહાવણુ રામા, દયાદલ મનોદરીજી; લક્ષ લખમણુ ભાઇ

જ્ઞાન ગોદરીરે. મહી. ૨ કુંભકરણુ હે નીંદ્રા રામા ભાવ ભભીક્ષણુજી. સાત સમુદર ચોંકી રહી ક્ષણુરે. મહીરામ ૩ હેતુ ઓંમકાર સમા નીરંજન જોતીજી. પરીબ્રંહ્મ જલકે મહી મોહોતીરે, મહી. ૪ હરીગુરૂ સંત રામા દયા કરી દીજેજી સરજ્યુદાસ સોદા કરી લીજેરે, મહી. ૫

ભજન ૧

રાગ રોઈ રોઈ જકત.

રહી રહી જગત સબ રોતા મેને હીરાજવર લીઆં ગોતી. જલહલ જગાયો ભોણુ જોતી, મેને હીરાજવર લીઆં ગોતી. ટેક. સંસાર સાગરમે ડુબકી મારી, મેને પરખલીઆં નીજ મોતી, હાંહાં મેને. મેને હીરજવ. ૧ અચલ ભોમી પર ચલુ ગગંનમે. મેહીરા હાર હરદે પરોની. મેને ૨ પુરવ હુતી મે પીયા સંગમે દુરમતી નજરે નોતી. મેને ૩ ગુરૂગંમ અવીગત ચલી અરસપરે, મે ગગંનમે ગળવા દોહોતી. મેને. ૪ સરજ્યુ દાસપર દયા કરીને. ગુરૂ સંતે કરદો ઉધ્યોતી. મેને. ૫

ભજન ૨

જુઠી જુઠી જગત છે છપના, અંતે કોઈ નહીજી અપના. હરદંમ પ્રેમ હરીજપના, અંતે કોહી નહીજી અપના. ટેક માતપીતા ઓર કુલકુટંબમે, મારૂ મારૂ કરીને ખપના. અંતે. ૧ ધંનમાલ કછુ સંગેનો આવે. જંમ મારે જરૂર ઠફના. અંતે. ૨ ઠગારા દેશમે ઠગાઈને જવું. તોરા ખેંચી

લેવે કફના. અંતે. ૩ કરમ ગાઠડી લેકે ચલે એ. તુમે રગ રગ દુખી હોય રગના. અતે. ૪ સરજ્યુદાસ કુચ્ સોદા કર લે તેરા છુટે કરમ લફરા. અંતે.

કીરતન ૧ રાગ મથુરાંના.

કરૂણેશ કરોને કીરપા ધારી સુદીર સાંમરે સારસાંના વાસી. કરૂણે સમલીયેજી. હેત કરીને હરી સાંભલીયે. સુંદર સાંમરે સારસ્વાંના વાસી. કરૂણે સમ લીયેજી. ટેક. પુરણપરસ્યોતંમ પરભુ કૈવલ પધારયાજી. ચોદ લોકોને ઓધારયા. સુંદીર. ૧ સતગુરૂ સરણે ગયા ભવદુખ ખોઆંજી ગ્નાંન સુરતીયે મન મોઆં. સુંદીર. ૨ સાત ભોનીપર સસંવેદ પરકાસ્યોજી. અધાદ બોહોદ અવન્યાસી સુંદી. ૩ સરજ્યુને દરસન દીધાં દયા કરી દીલમાંજી. જુગમાં તે ડંકા વાગ્યા પલમાં સુદીર. ૨

કીરતંન ૨

મોક્ષનાદાતા ઘુરૂ ધનસાંમ, કરૂણેસરે કૈવલના વાસી દયા દીલ લાહાવોજી. સરજ્યુના સમરણે વહેલા આવો. કરૂણેરે કૈવલના વાસી દયાદીલ લાહાવાજી ટેક. તુમો બીના દુજો મારી નજરે ના આવેજી. વેદપુરાંન જસ ગાવે. કરૂણેરે. ૧ ભકતી પરમાંનાં આપો લક્ષમીરાજ્ઞેજી. અમરપાસ આપી હરદે બીરાજો, કરૂણે ૨ ભરમંડ ભાંટી અવઘટ છુટીજી. વસ્તુ ઓલખાવા [illegible] ખુટી,

કરૂણે. ૩ લક્ષ અલક્ષ સાક્ષી સબઘટ સુજયાજી. સરજયુ સકરતા સલંગ બુજયા. કરૂણેરે કૈવલ. ૪

પદ ગાંડી ૧ સંદયા.

ગરકરો છમુદરમાંહી મછલી ગર કરો સમુદમાંહી. તાતે પોહોચે ના ઢીમર વાંહી. મછલી, ગર કરો સમુદર માંહી. ટેક. સતગુરૂ સાંન બતાઇ હે સુલટમાં, અગમનીગમ સુભ સારા. સાધુ. અગમ. ચટપટ ચેતો મનવા ચલો મેરે ભાઇ, અપના ગેહેર રહે ન દીન નાંહી. મછ. ૧ ગેબી ગરજના હોય અહો નીસદીન અમરીત વરસે અ-પારા. સાધુ. પીવંતાં પાર હોવે નરપલમાં. બસે અગમ ઘર તાંહી. મછ. ૨ જાગ્રત સુપતા સસોપતી તુરીયા. ધ્યાંન નીરંતર ધરેહેવા. સાધુ. અનમુની આસંન રખો અબધુતા, સેજુમે ભેટયા સાંઇ. મછ. ૩ સતગુરૂ મીલ્યા સુટી અંતર આંટી. ખુલ ગયા બ્રંહ્મકા તાલા સાધુ. સરજયુ સાહેબ બસે અવનાસી ગુજમાં. પોહોચે નાં કાલ માયા કાંહી.મસ.૪

પદ ગાંડી ૨

સાહેબ છે નાંમ અખંડ. સંતોભાઇ સાહેબ નાંમ અખંડ. ઓર ખંડીત હે પંડ. સંતોભાઇ. સાહેબ નાંમ અખંડ. ટેક. ખડીત જલથલ પવન આકાસા. ખંડીત પર-બત મેરૂ સાહારી. સાધુ. ખંડીત સંપરદા ચારૂ ધાંમ આંરૂ પંથા. ખંડીત ભેદભેદ ડંડ૦ સંતો સાહે, ૧ ખંડીત ચંદાસુર તારા સસુમારા. ખંડીત દેવ ઓરૂ દાહાંના૦

સાધુ. ખંડીત બ્રહ્મા વીસ્નુ માહેસા. ખંડીત કાજી પડીત બચંડ. સંતો. ૨ ખંડીત નામરૂપ તબક ચૌદા. ખંડીત સકતી ઓરૂ જોહોતી, સાધુ જીવ ઈસ્વર માયા સબ હે ખંડીતા. અકરત બ્રહ્મ ભાસ ભરમંડ. સંતો. ૩ બ્રંહ્મકુ જાંનંનવાલા સકરતા કૈવલ. સાક્ષી હે હુંસ અનાહાદી સરજ્યુ સોહુંગ બ્રહ્મ કરતાનો પ્રકાસ. જેસો ધમણુમે પવંડ સંતો ભાઇ. સાહેબ નામ અખંડ. ૪

સંધ્યા સુમરની.

સંધ્યા સમરન આરતી, સ્વાસ ઉસવાસદાસ, સ્વાસ ઉસાસ સમરપી, સતગુરૂ ચરણુ નીવાસ. ૧ જ્ઞાન ધ્યાન અટ કીહીજીયે, ઉદે હુસ્ત નીતનેમ, કાલકરોધ વાપે નહી. નીખ સીખ ભરીઓ પ્રેમ. ૨ સંતસેવા ગુરૂ બંદગી, કોટી કોટી પરણાંમ, ભવજલ તરીયે સેજમાં, રહી સદા સરણાંમ. ૩ સુભ લક્ષણુ સુદ સંતકે, દયા ક્ષેમા ઓર ધીર, સીલ સંતોકા ભક્તીસે, પરદુખકુ હુર લે. ૪ એક ગડી આધી ગડી આધીમે પુની પલ, સરજ્યુ સંગત સંતકો, પરગટે ઉરસી તંલ. ૫ ચકોર ચકીત હોયે ચંદસે, સાધુ સતગુરૂકે લીન, સેવક સાધુમે મલી એહી સજાંણુનો ચીન ૬ અમીત પ્રગટે તનમાં, ખર ખુટયા મીટ જાયા કાલ માયા વ્યાપે નહી, સીરપર સતગુરૂ સાહાય. ૭ ઓહુંગ આલ વીલાઈ રહુયો, સોહુંગ ઉગ્યો સુર, સલીતા સીંધુ સમ ભઇ; મધે નીકટ નહી દુર. ૮ સંત સહયાંના તર ગયે,

ભક્તી ભઇ ભરપુર, કાહેર કરમે ખપી રહયા મંદમતી મરે જુર. ૯ જગેસો જાગ્રત જીવહી, ટેર લગાવત હુંસ. આતમસ મીટી અંગ્ન હોઇ, દોઇ મીલે નીજવંસ ૧૦ હદ બાજી હુલટી કરી, બેહદ બાંધો પ્રીત. અનહદ આનંદ રીહીજીયે, અચલ સમાંના રીહીત. ૧૧ કૈવલ કરતા પતી પરંમ, સોહુંગ સતકુ પેર, સરજ્યુ સરણાંગત સદા ભવ ફીરે કયુ ફેર. ૧૧

પાસલ અસ્તુતી કરી અસટક.

અસ્તુતી આદમ સોહુંગ સુરાંના, જાપ અજંપા કૈવલ પુરાંના, નાથ સનાતન સમાપકી સોઇયાં સોહમ સોહુંમ ઓહુંમ ખેલઇયાં. ૧ સતહી રૂપ સરૂપમ સાહેબ. ત્રીવીધી તાપ મીટાઓછે સાહેબ ન્યાલા નીરંતર અંતર હુંસ, સુદ સનાતન સતગુરૂ વંસ ૨ પીંડ બ્રમંડ ફોડી મમ સુરતી, આટકી નહી આ દેસમાં નુરતી, જીવત જાગ્યા ભાગ્યાહી ભંડ, અદ્વૈત આપાર અનંત ભરમંડા. ૩ અસંખ ઇસ્વરકે ઇછાકે ઇસ, સ્વેરાજ સકરતા સબકે ધીસ; પંડ ભરમંડે સાક્ષીવત રેહેતા, સતગુરૂ બાલ પુરાતન લેહેતા. ૪ કૈવલ કથે સકલકો અંતે, આપોહી આપ અનાથાકે નાથે, સકરત સરજન સામરત સત્યા; સકલ લોક પરહુંસકે માથે. ૫ આદ અનાદુ અનંત અથાહુ, અસંખહી લોચન અસંખહી બાહુ, અખેઅમર અભે અવન્યાસી, સ્વેરાજ સનાતંન સબઘટ વાસી. ૬ અથાહી અથાહુ આવે નહી

અંતુ, વેદ પુરાંન ગાવે સબ સંતુ; આવે ના જાવે કોહી જન જંત, પરમ ગુરૂ પરમાતમ વંત. ૭ આવે કે જાવે સાહેબ નાંઇ દ્રષ્ટી પુરશ પલકમાં રચી પેક અસ્ટી; સુરત નુરત અગંમ વીલોકીત, પાર પુરસોતંમ પુરણુ વસ્ટી. ૮ આદે મધે અંત બીના હે અંસ, ઉબજાવે મતલબ સમ હરતા, ઓર નહી કરતા બીચમે કોઇ; જ્ઞાનમુરત કૈવલ સકરતા. ૯ ચોદ તબક એકવીસ ભરમંડ, દુવાદસપર હે સંકલપી, અખંડ સીરગુન નીરગુન પાલન રખક્ષા; માહદ કરૂણામયે ન્યાયે અહંલપી. ૧૦ જે જે કરૂણામયે કંથ કરૂણેશ, હંસ ઉબારન કીરપા ધારી; ભવતારકે ભંજન સાંમી, અસંખ હંસ સરન સધારી. ૧૧ મોક્ષના દાતા ગુરૂ ધન સાંમ, દયા દલ ધારી અથાહ અપારી. નમામી નમામી પોકારત સરજયુ; ગ્રહી બોહોચે ઉબારો સતની ગાદી.૧૨ સત કૈવલ સાહેબ,

અસ્તુતી ૬.

ધરણીનાં બીદ પવન આકાસા, અગનીનાં ઇંડ સુઘંદકે બાસા. ૧ થાવરનાં જંગમ જંગોટા કોહી; રૂપરંગ રસ રેખા નાંહી. ૨ લીલાનાં પીલા ઉજલાકે સામ સાહેબ કૈવલ પરમાતમ ધામ. ૩ કોટી ઇસિવરકે ઇછા હે બ્રહ્મં. બ્રહ્મં પરંતુ સાક્ષી હે મરંમ. ૫ જીવોને સીવોને ઇછાને ઇછી, ચંદાનાં સુર રામાને રીછી. ૫ સેસનાં સારદ આરે નાં પારે. નાનાં મોટેકે સુખેકે સારે. ૬ બ્રંમાનાં બીસ્તુ

માહેસ્વરદેવા, દેવલનાં દેહેરા દેવાકે સેવા. ૭ ઇંટનાં પીંડ નીરંજનકે નકતા: સકતીનાં વકતી સરોતાકે વકતા. ૮ રામકે નામ સાંમીકે સાંમા. અંલાને ભલા રાધા રાંમા ૯ ભક્તનાં જકતકે સાના કે સીધા, પાટ પંથુડીકે પીવાકે પીધા. ૧૦ આયાનાં જાયા માયાકે સાયા, દેવીકે દેવાધા તાકે ધાયા. ૧૧ હુનડુી તુનહી બીજો કે તીજો, સુણે સુણાવે સાક્ષી કીજો. ૧૨ ગુરૂનાં સીસો ગોપાલ ગોવાલણ, સાસોનાં વાસો ઓહુંગ ઓવાલણ. ૧૩ હુંગોનાં રંગોને સંધા સોહુંગા, રાસી નઇરાસા ચોરાસીકે લંગા. ૧૪ દીવો નોબતી હાટાકે ઘાટા, રાતનાં દીન ઠીકકે ઠાઠ. ૧૫ નારીનાં પુરૂષ લંબાકે પોંલા, આગેનાં પીછે જાલાકે માલા. ૧૬ ઉચેનાં નીચે મદમાકે સુરદા, કેવલ કાયમ હુજોને નુરદા. ૧૭ આદેનાં અંતે મધે કે ભરદ, સેજસુકી સેજે બાલાનાં વરદ. ૧૮ સકરતા સાક્ષી અવીગત આપે, નુરત સુરત ગુરૂ કુજાપે. ૧૯ અકલ અભેવ અચલ ગુરૂ સુરત, સતસથાંમી અનુભવ કુરત ૨૦ ગ્રભનાં સંકટ દુભધ્યાનાં વ્યાધી, સતકુ વેર ચરણુચીત બાધી. ૨૧ પઠાયે હુંસ અનેક સધાંમી. સતકુ વેર સાહેબ નમામી. ૨૨ અમર પાસ અનાંમી પરમાણુ, જોજંનકુ મીલીયા સો નર પુરાંના. ૨૩ હુલાસ ધરીને આવે કોઇ સારી, તે નરનારી ઉતરે ભવ પારી. ૨૪ સતકુ વેર સરન હુંસ ચાઇ. સરજસુ સત બચંન ગ્રહો ચીત લાઇ. ૨૫

અચંત અસ્તુતી.

ભંડનાં પંડ પુનીને પાપા, આવો નાં જાવો જાપીને જાપા; ૧ રૂપનાં રંગ ખંડકે ખાંના, ધ્યાંના કે માંના લાંના કે બાના. ૨ દાંનાકે દેવા સેવાકે લેવા, આદઅંત મધ: હેવા કે એવા. ૩ એકોન દોઇ હુજો ન કોઇ. કુવેરંમ કુવેરં કૈવલ સોઇ. ૪ તીરથાંને વરતો ધાંમી કે ધાંમા, ભોગા કે જોગા રાંમી કે રાંમા ૫ માલાકે જાલા કાલા ન કોઇ, મેલા કે ગેલા ગંદા કે ઓઇ. ૬ રોગીનો રોયા દરદકે લુવા, દેવીનાં લેવી સેવા કે સુવા. ૭ વૈદનાં વેરી વીસ્યા કે વ્યાધી, મંત્ર કે જંત્ર તંત્ર કે સાધી. ૮ પરથવી કે જલ અગન પવનાદી, આકાસ માકાસ છાકાસ ઉપાદી. ૯ બ્રંમાનાં વીસ્તુ માહેસ્વર ધોખા, જનમી કે મરની સંસે નઇ સોખા. ૧૦ હુનહી તુનહી તેજો કે તેજી, રાતનાં દીન ચંદા કે સુરેજી. ૧૧ નારીનાં પુરસ અહંગકે સહંગા; એકોઅંમ સાક્ષી રહત અલંગા. ૧૨ સાહેબ કુ વેર ઓર નોહી દુજા, સરજ્યુ સરૂપંમ સત કરી બુજ્યા. ૧૩

સતકેવલ સાહેબ.

વારબી કૈવલ પારબી કૈવલ કુવેરંમ કુવેરંમ સાક્ષી કૈવલ, હમારે વારને પારને. વારબી હંમ પારબી હંમ હંમહી રચનકે સકલ હંસુ, અનેકમાં એક એકમાં અનેક બીજમે વરક્ષ વરક્ષમે બીજ તીનકો રચનાર ખ્યાલી કુલીજ,

સતસતકે નાંમપર કૈવલ હે સો શબ્દકુ જ્યુ મેવારી હુંસ હુંસી એક મીલાઇ, એતના બચ્ચંન શ્રી સરજ્યુદાસ કહત હી સત કૈવલ પરમાતમા હો.

ગાંડી પદ

અબ હુંમ આનંદગર પાયે સંતો ભાઇ અબ હુંમ આનંદગર પાયે. ભજન કરન ભવ આયે. સંતો ભાઇ અબ હુંમ આનંદગર પાયે. ટેક. મનવસ સંસે મુડમુડાયે, પાંચુ સુત મારયા મુછ ઉતારી સાધુ. ફારગત દોડયા ફંદ; લીની ફકીરી, ક્ષેમાધીર ખલકા ધરાયે. અબ હુંમ ૧ સીલટોપી સંતોક્ષે સીલાઇ, ત્રધા તલકભાલ, લગાઇ સાધુ. તતબરકી તુબી જ્ઞાંન જલ ભારી, લક્ષલાલ કપડા રંગાયે સતો. ૨ કલા અરૂઢ પાઇ કમલદલ કંઠી, સોહુંગ રૂહુ તારછનુકી જનોઈ સાધુ, સકલ ગંમ જાંની હુંમ સરૂપકુ સાધ્યા, જબસે ભયા સાધુ સમજાયે. સંત. ૩ જ્ઞાંનમુરત ગુરૂકો નીતનેમ પુજો, સંત સેવા ધડ પ્રીતે કરી. સાધુ. ચીત ચંદન લેઈ પ્રેમકા પુસ્પે. ધ્યાંનકો ધુપ ધરાયે. સંતો. ૪ આરત કરાઇજે ગુરૂ સત આરતી, અનહુદ ડંકા બજા-હાઈ. સાધુ; સાતુ બખત નેનુનેણુ મીલીબનગી, સતમાલા સોહંકર ફીરાયે. સંતો. ૫ ધાટ સમેટ ઓધાન ધુંન લગવે તનકી ધમાસ દંમ પચનવે સાધુ. ડાંડી હલાઇ સત બ્રહ્મં અગની જગવે. એકી હજાર ઝટસે લગાયે. સંતો. ૬ અહુંગ સહુંગ દો સાંધા મીલાકે, સીખર ફોડ અંસ

જાહાઇ સાધુ સરજયુ કરૂણામયે સફરતા નીજ ધાંમી. તાંહી ગયે હુંસ ફેર નાયે. સંતો ભાઇ અગહુંમ આનંદગર પાયે.

સંધ્યા આરતી.

સંધ્યા સમરન આરતી સુદારો. તબ પાવે પરભુ સરૂપ તુમારો હો. સંદા સમરન આરતી સુદારો. ટેક. પેહેલી આરતી પ્રભુ પ્રેમ ગુરૂકી, તબ હોયે અંતસકરણ સુદ ઉરૂકી હો. તબ હોયે. સધ્યા. ૧ દુસરી આરતી સાધુ દલરૂપ જ્ઞાંનકી, તબ પાવુ સાહેબ ભક્તી નાશાંનકી હો. સંધ્યા. ૨ તીસરી આરતી સાધુ તાપ સરવે બુજયા, તબ નીરંતર જ્ઞાંન-ધ્યાંન સત સુજયા હો સંધ્યા. ૩ ચોથી આરતી સાધુ ચહુદ લોકાસી, લક્ષ પરમાંના પાઇ કોહી નરોટાસી હો. સંધ્યા. ૪ પંચમી આરતી સાધુ પરભુરૂપ. પરસી, નીરમલ રૂપ નીરંતર દરસી હો. સંદા. ૫. છઠી આરતી સાધુ સકલ ચરાચર. સોહુંગ સકુરૂ બીજ.નીમત પરાપર હો. સંદા. ૬ સાતમી આરતી સાધુ બ્રહ્મં ખેત્રકી. સકલ બીજ ઉપજયાં, દેખા નેત્રકી હો. સ્રધ્યા. ૭ આઠમી આરતી સાધુ અખંડ પરભુ રાજે. સતસાહેબ કેવલ ચૈતન બીરાજે હો. સધ્યા. ૮ સતયુગ ત્રહેતા દુવા-પર કલી, પ્રેમ આરતી કરી સજંન સંત મલી હો. સ. ૯ સતકુવેર પરભુ કેવલ લીખાના; સરજયુ સાહેબ પદ પાયા નીરખાંના હો. સંધ્યા સમરન આરતી સુદારો. ૧૦

ભજન સંતસંખ્યા ૧

પદ ભજન કબીરસાહેબ સંતાની સંખ્યા.

પેહેલાપેહેલી અપ જનમીયા, પીછે જનમે બડે ભાઇ, ધામધુમસે બાવા જનમ્યા પીછે જનમીરે મોરી માઇરે. મગનસે જાને ચલી, તેરા રોકનવાલા કોનરે. મગનસે જાન ચલી. ટેક. પેહેલાપહેલી દુધ જમાયા, પીછે દોહી ગાઇ. વાછરૂ ગાઉકા પેટમે તો માંખણ હાટે વેચાઇ. મગ. ૧ ઇંડા હુતા જબી બોહોલતાને, બચ્ચા બોલત નાઇ, લખચોરાસી લહી બુંદમે, મુરખકુ ગમ કાઇ. મગન. ૨ કીડીબાઇ ચાલ્યાં છાસરેને નીમલકા જલ સાઇ. હુસતી લીધા ઉરમાં તો, ઉટ લીયા લલકાઇરે. મગ. ૩ પરભુજી આવ્યા પરૂણલા ખંડાવો સુતર સાલ ખાંનડારી તો અવે જનમસે. સંબેલુખેરની ડાલરે. મગં. ૪ કૈવલ કંચન હરીસમરણ હે. ઓર સબ કથીર, રામાનંદકો બાલકો બોલીયા સાહેબ કબીરરે. મગં. ૫

છોટમ ગરબી.

અગમ દેહેસથી કુવેરગુરૂ આવ્યા. કૈવલ લક્ષ અલોકીક લાવ્યા. ચઉદભોવનના જન ચેતાવ્યા તો ધડ કરયા પુરણ ધાંમમાંરે ૧ આદી પુરૂસને અમર લક્ષ આપી સક્તીને સોહંગ પદથાપી ગઉલોક નાથની ગ્રંથીઓ કાપી તો ઠરીયા ત્રીગુણકેરા ઠાંમમાંરે. ૨ હરીહર બ્રહ્માને ભેદ ભણાવ્યો; સતલોકને સત શબ્દ જણાવ્યો તપ જનમહર

પતીને મનાવ્યો તો ધ્રૂને અચર પદ થાપીયોરે. ૩ રૂસી મંડલ સઉને રસ પાયો, સનીશુરૂ ભોમનો સસે ન સાચો બુધ ભ્રગુને માહામંત્ર લખાવ્યો તો તારાંને તે લક્ષ આપીયોરે. ૪ સોમ સુરજને સાહેબ મલીયા. સંસેને શોખ સમુલારે ટળીયા મનના મનોરથ સુફલફલીયા તો અવની ઉપર પરભુ આવીયારે, ૫ સપત દીપને સાગર અંતે. લોક ચતુર દસવીસવ સમંતે, છોટમ સાર લહો નીજ સંતે તો ભરતખંડમાં ભલા ભાવીયારે ૬

કુષ્ન અરજુનને ઉપદેશ.

ભાગવત દસમાં કંદ.

કસ્નાં અરજુનકુ ઉપદેસ દેહેતે, તુમ રૂપનાં હમારા લેહેતે. કરસ્નાં અરજુનકુ ઉપદેસ દેહેતે. ટેક કેવલ મપ· દંમ કારણુંમ તુમહી સરૂપા, ઓહી કુતુમનહી જાંને અ· રજુન આહી. હુંમતો સદા કેવલ સરૂપા, તુમ તો રૂપ રંગ માંને, કુષ્નાં અર. ૧ કેવલ સરૂપકુ તુંમ નઇ ચીન્યા ધરો ચરણુ ચીત લાઇ. અરજુન. ધરો. દેહ અંદરથી કુષ્નાં ચલીયા. અરજુનકુ દરસનહી પાઇ, કુષ્નાં. ૨ અર· જુન ફાંફાં માર દેહકુ કાંહાં થઇ ગયે મોરારી. અરજુન. ફેર દેહુમે કરસ્ને પરગટીયા, તબ અરજુને દેખ્યા નીર· ધારી. કુષ્નાં. ૩ તબ અરજુને ઉપદેસ પાઇ કેવલ સરૂપ દરસાઇ. અરજુન. નીજ લક્ષકો ધ્યાંન બતાઈ. કેહે ચલે કુષ્નાં કરપાઇ. કુષ્નાં અરજુન કુ. ૫

પદ ભજન મલુકદાસ.

ભજે મન કેવલ નાંમ કબીર, સોહી પદ સબસે ગ્રમીર, ભજો મંન કેવલ નાંમ કબીર ટેક. એકસમે ગુરૂ બંસલી બજાવત, કાલંદ્રીકે તીર, સાધુ કાલં સુરીનર મુની- વર દોનુ કસ્ટ ભઓ હે. સોહી રહુયે જુમનાકી તીર. ભજો. ૧ કોઇ આવે કોઇ અગન જલાવે, કોઇ નાં ધરતા ધીર. સાધુ. ચારૂ બરણુથી સાહે ન્યારા, અજરમયે અજન શરીર. ભજે મન. ૨ કાસીમે ગુરૂ પરગટ ભયે હે કેંવલ ગ્નાંન ગંભીર. સાધુ. કાસી સુરૂહરમે આવે. દો દીનકા ગુરૂ પીર. ભજોન. ૩ જગન્નાથકે મંદીર થાપે, અટકે સાહેબ મીર. સાધુ. દાસ મલુક અસ્વાંકભણુત હે. ખોજો આ કસંમ શરીર. ભજો મંન. કેવલ. ૪

પદ ભજન બાપુનુ.

કેવલ પદ સાચુરે પંડીત તમે ઉરમાં આંણો જીને વડ બોહોલોરે તેને તો તમે નવ જાંણો. ટેક.

સાખી

ખત વાંચે તો પારની આવે, ને વસુલ કરે વસુલ થાય. કુરાંનપુરાંન સઉ વાંચી થાકયા. આતંમચીને દુખ જાય. સુખ થાય જાજુરે. મતામત તમે સીદ તાંણો. કઇવ. ૧ પરતીવરતાનો પેઉ પરદેસે ગયો. મુકયો પોહુ પોતાનો ઘાટ. મનોરથ પુરો ત્યારે થાય. જ્યારે સ્વામી મળે અભંગ, આપ નવ સોધ્યુરે, ગ્નાંનદીવો કીધો શાંણો.

કેવલ. ૨ લાજ મુકીને માથે છે ડારે નાખ્યો. તેને સ્વાં-
મીનો નહી પાર. પ્રતીવ્રતા સ્વામીની વાતો કરે, ત્યારે
વચલાને આવે ખાર. એક આંખ વાલોરે, દુખીઓ થાય
કહેતાં કાંણો. કેવલ. ૩ તાંબાનો રૂપીયો કઇયે નવ ચાલે,
ગમ તેવી પાડો છાપ, જડને જાચે કરજોડીને તોય નો
મટે ત્રીવીધીના તાપ. બાપુ નામ સાચુરે સંત તમે સત
માણો કઇ વલપદ સાચુરે પંડીન તમે ઉરમા આંણો,
જેહને વડ બોહોલોરે તેમે તો તમે નવ જાંણો.

સોહંગ સરોદો.

હવે પ્રથમ આદ્યસક્ત સ્વેરાજ કરૂણેસ કેવલ છે તે
પરમાતમા સાક્ષીવત સતપુરૂષ માહાદ કરૂણામયે શુદ્ધ
સંકલપી સકર તાજ છે. સક્તા ક્યા આસનપર છે. તે
એકતો અદ્વૈત સુંન નીરંજન ઉપર, બીજી અખીલ સુંન.
તીજી અચુત સુન, ચોથી અચંત સુંન, પંચમી અંતર
સુંન, છઠી અદલ સુંન; સાતમી અરસ સુંન, આઠમી
અબુબ સુંન, નવમી અભજ સુંન, દસમી અલેપ સુંન,
અગીયારમી અરૂઢ સુંન, બારમી અલીલ સુંન, તે પરમ
ધાંમ. સેજેમાં સેજ આસનપરે જકતના સક્તા પરભુ
સદાય રહેછે. તેજ સાક્ષી સકતતા સાહેબ શુદ્ધ સંકલપે
કરીને અદ્વૈત હાથ્થ મહીવરતી પસારીને નીરંજન વૈરાટ
પુરૂષ રચ્યું છે. તે નીરંજન વૈરાટ તે નવ ભાગનું રચ્યું
છે. પણ પ્રમાતમાને અંતરમાં જેટલી રચના રચવી હતી

તેટલીજ ચઉદ તબક, એકવીશ બ્રહ્માંડ તથા સકતી જોતી ઘણુગુણુ ચંદ્રા સુર તારા દાંનવદેવ મનુસ કીડી પતંગની આદે થાવરજંગમ પ્રથવી જલ અગંન પવન આકાસની આદ લેઇને સરવે બીજકનુ અંકુર સક્તાયે નીરંજન વૈરાટની અંદર પરથમજ પોખ્યુ છે. તે નીરંજનથી અકાર શકતી થઇ છે અને તે ઇછા સકતીથી ત્રણે ઘણુને ગુણી બુધી થઇ છે અને ગુણી બુધીથી ત્રણ ગુણુને ત્રણ ગુણી થઇ છે અને ત્રગુણ તે તમાં સંતો રજો. ગુણી તે પારવની લક્ષમીને સાવંત્રી, એ ત્રીણ ગુણા મનથી શબ્દ સપરસ રૂપ રસને ઘંધ એ પંચ માત્રા પસારી હે તે જમ કોઇ કારીગર પેલી રચના જે પરકારે રચી હોય તે અંતરમાં ર ીને બાહાર કરે છે. તે પરકારે પરમાતમાયે અંતરમાં રચીને બાહાર દરસાવી છે. માટે તે અદો સીત્ર છે દોષથી રહીત સદા, કેમકે ચઉદ મદલાના મકાંનનુ પલાંણુ રચીને આપી દે છે તે સદા નીરદોસી રહે છે. તે પરકારે સાક્ષી પરમાતમાયે નીરંજના અંદર ભવનુ પલાંણુ પોખ્યુ છે હુવે સાક્ષી ચૈતન સાહેબ પરમાતમાયે ત્રણ કોટીના હુંસ પોતાની અંતર વરતીના રચ્યા છે. તે એક તે પરંમ વીસે સહુંસ એકવીસે સહુંસ ને તીજો સાંમાંન્ય,હુંસ તે જંમજુલનો કરોને મીઠુ ને તીજો મોતી, અને જંમસુરીયે અગનીને. બીજો દીપ અગની અને તીજો હીમ અગની. એ તીન દ્રષ્ટાંત પરકારે ત્રણ હુંસ. તે પરમ વીસે સહસ. તે સદગુરૂ તે પોતાની પાસજ પરમા-

તમા રાખે છે. અને વીશે સહુંસ તે નીરંજનમાં પોખ્યો છે. અને સામાંન તે સંસારની આદ લેઇને જીવજંત સબહી, તે સાંમાંન્ય જીવની રક્ષાના માટે બરમંડમે દેવ માહાદ રાખ્યા છે. તે ચંદાસુર પરકાસ કરે છે અને ઇંદ્ર તે વરસ્ટી કરે છે. અને બ્રંમાને બીદુપર રાખ્યા છે. અને વીસ્નુ પાલનપોશણ પર રાખ્યા છે. અને સંકરને સંહારપર રાખ્યા છે. અને ઘણુને આકંરસાપર રાખ્યા છે. અને સકતીને સહેતુવ ધાર વાપર રાખી છે. અને જોતી ને અમી ચુવાવત રાખ્યા છે. એ અસ્ટ દેવોને સાક્ષી કેવલ ચેતન માહાદ પરભુયે રાખ્યા છે. તે સાકારન જે પરભુતો અચલ છે અદ્વૈત છે અમર છે અખે અજોન છે અનામી છે અરૂપ છે અવ્યકત છે અભંગ છે. અભેદ છે, અલ્રખ છે. તેવા સાહેબ તે કોઇ કાલે આવતાજ નથી. આવે જાય તેતો દેવ જાણુવા પરભુના હુકમથી નારાંણ કે રાંમા કે વીસ્નુ અવતાર ધરીને આવે છે. કેમકે દુનીઆમાં ભાગતોડ કરવી હોય તો રાજા આવતો નથી. કલેકટર જડજ કેવજીર આવે છે એ પરકારે પરમાતમા આવતા નથી. આસને અચલ રહાથકા મંન તંન પંડ બરમંડની જાણે છે. પણ ઘણાક લોકો અગનાંને મતને લેઇ કહે છે કે કરતા જકતના નથી આપોઆપ અનાદીનુ જકત છે અને બ્રહ્મતો અકરતા છે. અને કરતા કહીયે તો કરમ લાગુ થાય, પણ દ્રષ્ટાંત ન્યાઇ સુણો, રાતને વીશે આપનો સાક્ષી સુપનુ રચે તે હસ્તી ઘોરા વાહાગવરૂની આદ લેઇને રચાયુ ને નાસ થયું, તે વસ્તુ હતી

નહી ને ગઇય નહી. તેનુ પ્રાચીત તે હુંસને નહી. તે પરકારે સકરતા પરંમપરભુને પરાચીત નહી. કારનકે સંકલપવડે ઉતપન કરીને સમાવે છે માટે નેમને દોષ પણ નથીજ. કારન કે જડ ઉપજાવી જડના સવાંન થાય છે. તેમનો ચૈતન અટગટ રહુયો તે નાસ કરતા નથી, માટે તે કરમીત નથી, બીજુ દ્રષ્ટાત કહ્યાયે કુડાકી અંદર સુરીયેનો ભાસ પડયો છે. તેમાં જલછે. તે જલનો વેગ પોચતા સુધી સુરીયનું પ્રતિબીંગ રહુ તે જલના સ્વાંન થવાથી સુરીયેને પરાચીત થશે કે માટે તે સુરીનો ભાસ નાસવાંન સુરીયે ત્યાં લગી નથી એ પરકારે કરતા અભુકતા તે સત્યવાંન છે. જડ ચૈતન રસણસ કરનાર છે.

કારન કે પરમાતમાનો હુંસ ચૈતન આપના સુવાસાદુવાદ આંગુલથી ચૈતન ન્યારો છે તો સકરતા પરભુ નારાજ હોય. કેમકે સોનાથી દાગીના થયા છે. પણ સોની સોના જેવો કે દાગીના જેવો કે સોના કીમહી પણ નથી સોની નારો છે બીજુ સમુદરને લેહેરયો જલથી ઉપની છે. પણ પવન તે લેહેરી, ઉઠાડવા વાલો નારો છે. જંમ જમીનથી ગોળી ગાગર કુલડીની બાદ લેઇને થયાં છે. પણ કુભાર ગડનેવાલા જેનારા હે. જંમ છે લડી રસની સાકરને ગોલ બન્યો છે. પણ તેનો બનાવંનવાલો નારો છે. એ પરકારે સોનુ તે બ્રહ્મ છે ને દાગીનો નીરંજનથી તે સંસા કીટ પતંગ લગી ઘાટ રચા પણ તે રચનાર કરૂણામરે પરભુ નારો છે. બીજુ જલ તે બ્રહ્મ

સમુદર તે બ્રંહ્મ લેહેરી તે સંસાર શકલ, તે લેહેરી ઉઠઙ- નાર તો કેવલ પરભુ છે. દ્રષ્ટાંત ત્રીજુ પરથવી તે બ્રહ્મં, અને ભોડ તે નીરંજથી સંસાર સઉ લગ પણ કરતા કુલાલવત ન્યારા છે. ચોથું દ્રષ્ટાંત વાજીને નાદ ને વાજંત્રી, તે વાજીુ તે નીરંજન, માહીનાદ તે અનહુદ બ્રહ્મં તે વ્યાપક દંમ ઇસકે બજાવંનવાલા કરતા હુંસ નારા હે. એ પરકારે દ્રષ્ટાંતે સીધ્યાંત સત ન્યાયે જાણવુ. એટલામે એક સન્યાસીજી આવ્યા. કહેવા લાગ્યા કે એક બ્રહ્મંહુતી નાસ્તીક, એટલામે એક કબીર સાહેબનો સાધુ આવ્યા, અને એક ભરામણ આવ્યો તે સાધુને ભરામણ બન્ને પુછવા લાગ્યા અરે સન્યાસીજી એકજ બ્રહ્મં કે ચૈતન પ્રમાતમા ખરો. સન્યાસી બોલ્યો કે બ્રહ્મં એજ ચૈતંન અકરતા છે. સાધુ બોલે કે એકજો બ્રહ્મં હે તો તુમહી પણ હુગલા ગાયે હે. કયુ કે બેદ તુમને ઉડાડદીયા. ને બેદ નેતી સદાય પોકાર છે અને એક બ્રહ્મંમે અજ્ઞાંન કીસકુ હુવા હે. ભ રંમકુ હુવા કે દેહકુ હુવા હે. આતમકુ હુવા કે ઇંદ્રીકુ હુવા હે. એક બ્રહ્મંતો બેદ કયા ગુરૂ કયા. કથાકીરતંન કયા, સત- સંગ કયા માલા કયા ભગુવા રંગ્યા કયા. સંસાર કયા ત્યાગી કયા એક બ્રહ્મં તો સબ નાસ હો ગયે તો ગુરૂ તુમને કાયકે બાસતે કીયા હે. સન્યાસી બોલ્યા કે એ જીવકુ ભરાંતી હોઇ હે સો ભરાંતી મીટાડનેકે વાસતે ગુરૂ કીયા હે. બેદ શાસ્ત્ર કથાકીરતન બાચતે હે તો જીવકી ભ્રાંતી

મીટ જાતી હે સાધુ બોલે સન્યાસીજી જીવ બ્રહ્મંકુ ભ્રાંતી હોઇ તો તે જીવ બ્રહ્મં આતંમની ભ્રાંતી મીટાડને વાલા સાક્ષી સતપુરૂષ ચૈતનજ ખરો. માટે તે સતપુરૂષ કેવલ સાક્ષીવત ચૈતંન પરમાતમા પંડ ભરમાંડથી ન્યારો છે. તે માંહી એકતા એટલે મોક્ષે પાંમવા ઇસાય ગુરૂ સતસંગ સમાગ્યંમ દયા ધરમસીલ સંતક્ષ ગ્નાંન ભકતી વઇરાગ, એવું આગલ સંતે અસંખ જણે કહુ છે. એટલે બ્રાહ્મણ બોલ્યો કે હા સાધુગ્રાંમનુ કેહેવું સત છે અને સંન્યાસીજી તમે બીચાર કરીને બોલો, એતો જીવને પાંમર કરવા જેવું તમે કયુ એટલાકમે એક અજીતનાથની જાત્રા કરીને ગોરજી શાવકના આવ્યા. કેમ સાધુભાઇ આં કેમ મલા છો એટલે સતકુવેરના સાધુ સેજી સભાવે બોલ્યા કે બ્રહ્મં વ્યાપીક અકરતા એકજ સેકે સાક્ષી ચૈતન સકરતા સતપુરૂષ પરભુજી છે એટલે ગોરજી બોલ્યા. હા સાધુજી સકરતા છે. અકરતા કહીયે તો જીવ કાંહાં સમાય અને જીવનો મોક્ષે કાંહાં થાય. અને અકરતા હોય તો ઉત્તમ મધ્યમ ને દુખ સુખ કેની સત્યાથી ભોગવે છે. એમ જાણો કે હું બ્રહ્મં અકરતા છું મારે માથે રાજા કોઇ નથી. તેમ જાણીને કોઇની ચોરી છેનાલી કરીયે. ને મંનથી કો દુઃખ ભોગવવાનો રાજીપો નથી. પણ રાજા પરભુએ તેમને પકડાવીને કેદમાં હોકી ગાલ્યો. તારે ખબર પડી કેહા રાજા છે માટે પરભુ સકરતા સતપુરૂષ ચૈતન કેવલી મોક્ષ હમારા-

માં કહીયે છીયે. ને કેવલ પરભુનો પરકાસ તેનુ નાંમ અકરતા બ્રહ્મં છે. કારનકે દ્રષ્ટાંતે સુનો સુરીયે તો સકરતાછે ને એક જગાયે છે. તેમનો ભાસ પરકાસતે ચરાચર વ્યાપક છે. પણ સુરીયે નો હોય તો પરકાસ નોજ હોય. માટે સુરીયે તેમ પરભુ અખંડ છે એટલે બ્રહ્મં પરકાશ તેય અખંડ છે. પણ પરભુ સકરતા છે તેમનો પરકાસ બ્રહ્મં અકરતા છે. એજ પરકારે સાધુ મારી તો સમજુતી છે. એટલામાં ચાલતા ચાલતા આવીયે છીયે. એટલે એક મેજતમાંથી કાજી મઉલાં નીકલ્યા અહો ફકીર લોકો કાંસે આયા જબી હુંમ મેજતકે ઓટેપર બેઠે. સન્યાસીજી બોલ્યા કે કાજી મુલો તુમને કયા દીનકે સીધાંત ઠેરાય હે. મઉલા બોલે દેખો સાબ હુમારા કતેબકી અંદર તો અલ્લા તેજકે અંબારકા ગોલા રસ્રઠસ ભરેલા કેતે હે. પણ હુમેરેકુ તો એસે માલુમ પડતે હે કે રકમ બીગર કાયકા તેજ હોયેગા. કેસે કે જેસે સુરીયે બીગર પરકાસ ધુપ કેસે હોયે. કયુકે બતી બીગર ઉજાલા કેસે તેજકા બંમ હોયગા. કારનકે બતી હે તો ઉજાલા હે નહી તો એકલા ઉજાલા કયા સબબસે હોવે. કયાકે બ્રહ્મં તો પરકાસ વ્યાપીક તેજકા નુર હે. ચૈતંન સાક્ષી તો સતને સાંઇ અલાપા કહે કયુ કે ઇનકે સબ્દસે સબ ખુદરત હોઇ હે. એજ પરકારે સાક્ષી ચતન સતપુરૂષ પરભુ કાદર કેવલ સત અલા સાંઇ હે. એજ પરકારે જકત સકરતા સરજયુ કહે સત હે.

ભાગ ૨

ઓર પીછે નીરંજન બૈરાટકા ભાવારત કેહેતે હૈ. નીરંજન બૈરાટકી અંદર ચઉદ તબક એકાવીસ બરમાંડ રચે હે. ઇનકી અંદર નવ ભાગ પુરૂષ કેહે. ઓર દોઇ ભાગ માહા નીધી અહંગ માયા રખી હે. સકરતા પરભુયે તે નીરંજનકી અંદર દો બૈરાટ રચેહે. એક તો અહંકાર બૈરાટ પુરષ રચે હે. એક ઓહુંકાર બૈરાટ સકતી રચે હે. ઇનમે પુરૂષ ઉદ્રમુખી. અસત્રી અધોમુખી. પીછે નવ ભાગકા પુરૂષ વૈરાટ. ઇસમે સાત ભાગકા પુરસ લીંગ બનાયે હે. અસત્રી બૈરાટ નવ ભાગકે, ઇસમે સાત ભાગકે અસત્રી લીંગ બને હે. અબ પુરૂષકે દો ભાગ પીછે રહેથે. ઇમેથી એક ભાગ અસત્રીકી જમણી બાજુ રખે હે. ઓર એક ભાગમેછી અડધા ભાગ અસત્રીની ઉપસત ઇંદ્રી રખે હે. ઓર અડધા ભાગ રહાથા સો અસત્રીના નેત્રે રખે હે. ઓર અસત્રીકા દો ભાગ રહાથા. ઇમેથી એક ભાગ પુરૂસકી અંદર ડાબી બાજુ રખે હે. દોમેથી એક ભાગ ઇસમેથી આધા ભાગ પુરૂસકી ઉપસત ઇંદ્ર રખે હે. આધા જો રહે હે સો પુરૂસકી નેત્રે રખે હે એકારન્સે અસત્રી ઉપર બીસે હોતા હે. અને અસત્રીકો પુરૂસ ઉપર બીસે હોતા હે. એ પરકાર બૈરાટ રચે હે. હવે એ સાડાતી હાથકા દેહકી વીસે પંચતંતકો મીલાઇ હે. એક તો આકાસ બીજુ પવન તીજે અગની ચોથુ જલ પંચમુ પ્રથવી એ પંચતત્વકી અંદર દસેંદ્રી રહેહી. ઇસેમે પંચગ્નાંન ને પંચકરમ.

જે શ્રવણ નેત્ર તુચા નાસકા ને જીભ્યા એ પંચગ્નાંન ઇંદ્રી કહી છે. અને પંચકરમ કહીયે. જે પાદ પાંણુ ગુદા ઉપસ્ત ને મુખ. તે કરમ ઇંદ્રી. હવે એ દસ ઇંદ્રી તે પંચતત્વની કહી. તેમાં નાસીકાને ગુદા તે પ્રથવીની અને રસના ને ઉપસ્ત તે જલની છે. અને નેત્ર ને પાદ્ર સો તેજકી અને તુચા ને હસ્ત સો વાયુકી. અને સરવણને મુખ સો આકાશકી એ દસ ઇંદ્રી પંચતત્વકી કહી તે હવે પંચમાત્રા તે કીયા તત્વની કેહી કેહી છે. તે સુનો શબ્દમાત્રા આકાશકી. સ્પર્શમાત્રા તે વાયુકી અને રૂપમાત્રા તે અગનીકી. રસમાત્રા તે જલકી. અને ધંધમાત્રા તે પરથવીકી હવે પંચકોસ તે સુનો. અનોમયે કોસ તે પથવીનો અને મનોમયે કોસ તે અગનીનો અને આનંદ મયે કોસ તે જલનો. અને પ્રાણમયે કોસ તે વાયુનો. અને વીજ્ઞાંનમયે કોસ તે આકાસનો. એ પંચકોસ તે પંચતત્વના કહા. હવે અનોમયે કોસ તે પ્રથવી તત્વમે રહીને પંચભુત ને દસ ઇંદ્રી ને અંતસકરણ ને પરકાસ છે. અને આનંદમયે કોસ તે જલ તત્વેમે રહો થકો. સરવેને પરકાસ છે. અને મનોમયે કોસ તે અગની તત્વમે રહા થકો સરવેને પરકાસ છે. અને પ્રાણમયે કોસ તે વાયુ તત્મે રહા થકો સરવેને પ્રકાસ છે. અને વીજ્ઞાંનમયે કોસ તે, આકાસ તત્વમે રહા થકો પંચતત્વને દસ ઇંદ્રીઓને અંતસકરણ તે પરકાસ છે. હવે પંચમુદ્રા કહીયે છે. એક તો ભુચરી. અને બીજી ખેચરી. તીજી તે ચા-

ચરી. ચોથી તે અનમુની. પંચમી તે અગોચરી. એ પંચ મુદ્રા કહી તે હવે પંચ અવસ્તા સુનો. પરથમ જાગ્રત અવસ્તાને પરથવી તત્વને થુલ દેહ. ને મન અંતસકરણ અધીષ્ટાંન. જાગ્રત અવસતા નેત્રે દુવાર ભોગવેછે અને જલ તત્વને સુક્ષમ દેહ. બુધી અંતસકરણ સતો ગુન અધીસષ્ટાંન સુપના અવસ્તા કંઠ અસ્તાંને ભોગવે છે. અને અગની તત્વને કારણ દેહ. અંકાર અંતઃકરણને તમો ગુણ અધીસ્ટાંન. હરદે અસ્તાંને સસોપતી અવસ્તા ભોગવે છે. અને વાયુ તત્વને માહા કારણ દેહ. ચીત અંતસકરણ પરકરતી અધીષ્ટાંન તુરી અવસ્તા નાભી અસ્તાંને ભોગવે છે. અને આકાસ તત્વને પરમ કારણ દેહને. નીચીંત અંતસકરણ નીરંજન અધીષ્ટાંન બ્રહ્મં રૂદ્રમે ઉનમુની અવસ્તા ભોગવે છે. એ પચ્ અવસ્તાને પંચ અંતસકરણ કહે હવે મુકતાસ્વાસના પ્રણાયમને લેતા સ્વાસના પ્રણાયમ સુનો. મુકતા સ્વાસના પંચ પરણાયમ તે પંચ પ્રાણવાયુ કેહેવાય. ઇસમે અપાનવાયુ તે પ્રથવીનો મુકતા સ્વાસનો પ્રણાયમ છે અને પાંનવાયુ તે જલતત્વના મુકતા સ્વાસનો છે અને ઉદાંનવાયુ તે અગની તત્વના મુકતા સ્વાસનો પરણાયમ છે. અને વાંનવાયુ તે પવન તત્વના મુકતા સ્વાસનો પરણાયમ છે. અને સમાન વાયુ તે આકાસ તત્વના મુકતા સ્વાસનો પ્રણાયમ છે. અને હવે લેતા સ્વાસના પંચ પ્રણાયમ તે ઉપસમ વાયુના જાણવા. તે કહીયે છે. કૌરંભ

વાયુ તે પ્રથવી તત્વના લેતા સ્વાસનો પરણાયમ છે. અને ચોકલ કલવાયુ તે જલ તત્વના લેતા સ્વાસનો પ્રણાયમ છે અને દેવદત વાયુ તે અગ્નીતત્વના લેતા સ્વસનો પ્રણાયમ છે અને નાગવાયુ તે પવન તત્વના લેતા સ્વાસનો પ્રહ્યાયમ છે અને ધન જે વાયુ તે આકાસ તત્વના લેતા સ્વાસનો પ્રણાયમ છે. એ પચ લેતાના ને પંચ મુકતા સવાસના કહયા. હવે કોઇ વીસેસી ચતન સતગુરૂ જીવને મીલે તો આ ભેદ દરસાવી આતમા જડ ચૈતન પરખાવી પરમાતમામાં એકતા કરાવી દેહી. સરજયુ સાહેબ સાક્ષી ચૈતંન પ્રભુ એકતા સદેહી કર દેહે સત પારંભ હો.

ભાગબી ૩

હવે ભરમાંડ ચૈતંન રહયો છે તે બીનતી સુનો. પરથમ આદ સકરતા સ્વેરાય માહાદ કરૂણામયે સતપુરૂષ કૈવંલ સાક્ષીવત. તેમની બ્રહ્મંવરતી તે નીરંજન ઉપર પડી છે. એટલે નીરંજન સચેતન થઓ છે. અને નીરંજનની વરતી તે ઓહંકાર સકતી ઉપ્રે પડી છે, ત્યારે ઓહંકાર સચેતન થઇ છે. અને ઓહંકાર સકતીની વરતી ત્રણ ધણ ઉપર પડી છે. એટલે ત્રણ ધણ સચેતન થયા છે. અને ત્રણ ધણ નીવરતી ત્રણ ગુણ ઉપર પડી છે. એટલે ત્રણ ગુણ સચેતન થયા છે. અને ત્રણ ગુણની વરતી વીસ્વ જીવજંત ઉપર પડી છે. એટલે વીસ્વ સચેતન છે. એ પરકારે ચઉદ તબક એકવીસ ભરમંડ સચે-

તન છે. હુવે પંડ સચેતનની કહીયે છીયે. હુવે કૈવલ પ્રમાતમાની વરતી તે સાક્ષી હુસ ઉપર પડી છે. એટલે સાક્ષી હુંસ સચેતન છે. અને સાક્ષી હુંસની વરતી તે આતમા ઉપર પડીછે. તે આતમા સચેતન થઓ છે. અને આતમાની વરતી તે બ્રહ્મં રૂદ્રમાં અખેપાત્રમાં સહેસ્રદલ સોહુંમ નીરંજન જોતી. ઉપર પડી તે સચેતન થઇ છે અને જોતી નીવરતી તે અહુંગ બ્રહ્મં ચીદાભાસ નાભી તુરીયામે પડી તે સચેતન થઈ છે. અને ચીદાભાસ અહુંગ નીવરતી તે ચીત ઉપર પડી છે, એટલે ચીત ચૈતન થયુ છે. અને ચીત નીવરતી તે સ્વાસ હુંમ ઉપર પડી છે. એટલે સ્વાસ ચૈતન થયો છે. અને સ્વાસ નીવરતી તે મન ઉપર પડી છે. એટલે મન સફુરણ છે. અને મન નીવરતી તે તન ઉપર પડી છે એટલે તન ફુરાયવાંન છે. એ પરકારે પંડ ભરમંડે સચેતન થઇ રહુયાંછે. હુવે એવો અમુલ દેહ છતે પંડે સતસંગ સમાગમ સતપુરૂસનો કરીને સચેતન થઇ પરમાત્મા મહી એકતા થવા અતી આદરવાંન રહી સીલસંતોષ દયા ધરમ ક્ષમાવાંન થઇ સનમુખ સંત સેવામાં રહી. આ ભેદ ચીને તાકુ મોક્ષ હે સરજ્યુ સતકૈવલ પરમાતમા નમોહા નમસ્તુ હે નમસ્તુ હે.

સતકૈવલ સાહેબ.

ભાગ ચોથો ૪

હવે સદેહી મોક્ષ પાંમવા હંસ મુકતા સીધ તે સત છે હવે પરથમ સાંમરત સજાંણુ સદગુરૂનો સંગ કરીને પીંડ ભરમંડનો ભેદ કલકુચી લેઇને અમરજાપ જપી સરૂપનુ ધ્યાંન સેહેજ સમાદ્ધી કરીને બ્રહ્મં રૂદ્ર જોતી કરી નેણુ નાસકા નાભીમે એક મીલાકે. પદમ આસન ગુદ્દાબંદ રખી મેરૂ ડંડ સીધા કરકે નાસકા સુદ કરી પુરવ મુખ રહાકે નીરંતર નીજ લક્ષ આરંભ કરવો, ખટસે અજંપા મુલચક્ર અરપન કરી ચતુરસુરની પરકાસ જોતી ગુનપત દરસકે. ચતુરદલ હે. ચતુર અંક હે સુદબુદ સાર લેકે. દુવાદસ અગુલ પીલી નાડ હે દરસકે જમીકુ મીલા દેહી. ઓર દુસરા ચક્ર ભોમી ઠેર જા. ખટહજાર અજંપા ભરમાકે અરપન કર દે. ખટસુરકી જોત દરસકે. ખટદલ હે ખટ અંક હે. વીસેદંમ સાવંત્રી સવરચીનક વીધામે સમાલે મોહ રોહ દ્રોહ દસ ઇંદ્રીકુ એક માલાકે વ્રહે કેદમે ડાલોજી. ફેર નાભી કમલ ચક્ર તીસરી ભોમકામે આજા. ત્રૈકુટમેબરતી ઠેરાનાજી. અસ્ટદો સુરકી જોત દરસ બીસ્નુકી લક્ષમી નાયકો ડાભી ખડી હે. ખટ હજાર અજંપા અ. રપન કરી. સાંનમાંન પાંનથાંતકુ એક મીલાકે દસુ અંક હે. દસદલ મણી દરસકે ડાભી નાગણી કુંડલી સેદકે નાડી

સોલ આંગુલ લંબી ચીનકે સફેદ રંગ જલમે મીલા લે. ઓર અંતસકરન વાંમીલાકે ફેરી હીરદા કમલમે આજા. દુવાદસસુરકી જોત દરસકે. ડાભી બુધી ખડી હે. હીરદામે સંકલપ વીકલપ ઘાટ હોતા હે. વાંહી મનકા આવંન. જાવંન અસતાંન હે. દસબારકે કમલ હે. અંકબાર હે. ઓર પરકરતી કોવેગ વાંહી મીલાકે. નાડ ચતુર અંગુલ લંબી લાલ ચીનકે અગનીમે મીલા દે. ફેર કંઠકમલમે આજયા વાંહી સોલસુરકી જોતી સબ્દ ઇસ્વર જીવ સરસત પેચાંનકે બેખરી ઘાટ ઉચરતી હે. એક હજાર અજપા અરપકે વાંદેના સોલદલ હે અંક સોલ હેવા ડંડી મુંડી એક મીલાકે. રેચક પોરક સમાઇ કુભક હોઇ ફેર સ્વાસ ચીદાભાસમે સમાઇ કે આપના સંગે ચલી આવહી ત્યાંથી સીધા જમની તરફ ચલી આવકે. બંકનાલ અવગટ બીન આધાર ઠેરાના. બુધી સુધી પર રખના સુચીતકુ નીજ લક્ષપર રખના. સુરતી નીસાંને ઠેરાના, સુરતી સચેત સમાન વાંનીસે રખના. એક સુંનમેસી સાંમસીધુ આવતી હે. એક પુરવથી પરસવતી આવતી હે. એક પસંમથી પીયાસમ રૂતી આવતી હે. વાંહી અસતાંન કરકે. સુમન પવનસુરતી વરતી લેઇ કે સીખરપર આવના. ત્રીકુટી કમલમે સ્વરૂપ સકતીમે અહુંગ મેલાના, એક હજાર અજંપા દેઇકે બીસ સુરકી જોત દરસ લે. દો પત્રકે કમલ હે અંક દોઈ હે. રેકાર મેકાર એક મીલાકે સુખમણી સાંમસરૂપ અહુંગ ચંદા

સુર ફીરકે. સરેવ સુલટી સોહંમ નીરંજનમે સમાના વાંઢી સહેસ્ત્રદલ કમલ સપતમી ભોમકા કંચનકી હે. એક હજાર અજંપા હજાર સુર પરકાસ દરસકે દો અંક હે એક મીલાકે અહંગસહંગ સુલટાયકે અદ્વૈત બ્રહ્મમે મીલાઈ લે. દસમી સીખર ફોડકે. બાહાર નીકલકે નીરંજન બે- રાટકી જમણી ખાંદપર ખડા હો જયા. વાં એકી હજાર સસો જાપ પુરન હો ગઇ હે. વાંસી ફેર બેહંગ દોર બાલકા સોમા ભાગકી ચલી રઇ હે. એ મત દોર પકડકે ચીડ જયા, જેસે તારકી અંદર શબ્દ ચલા જાતા હે. એ સેહી તુમ હંસ દુવાદસ ધાંમ સોડકે બારમી સીખર અલીલપર ધાંમ હે અવન્યાસી અલેખ અજર અનોંમી અવીગત અ- ભંગ અજખ ગ્નાંનમયે મુરત અવીગતી સતપુરૂષ કેવલ પરમાતમા અગમ અપાર સાક્ષીવત સત ચૈતન કરૂણામયે માહાદ સંકલપી પરભુ માંહી હંસ એક હો જાય હી સોહંસ એકતા હો ગઇ સો હંસ ફેર કબુ નહી આવહી. એસે હોયે ઉનકુ સદેહી મોક્ષ કેહેતે હે. સરજયુ સતકૈવલ સાહેબ હો. સકરતા નામાહા નમસ્તુ નમસ્તુ નમામી પરભુ સત- ગુરૂ કુવેર સાહેબ પરતાપ ચીને તાકુ મોક્ષ હે મોક્ષ હે.

થાલ ૧

પરભુજી પાંણીપ્રેમથી લ્યોને નાહાવા. હાંરેકે તમે આવોને જમવા ભોજન માવા. પરભુજી પાંણી પ્રેમથી લ્યોને નાહાવા. ટેક. પોસાગ પસારી બાજોટ ઢારી. જલ

આપ્યાં છેઉનાં ઠારી. હાંરેક નાથ નાહાવારે. નાથ નાવા. પધારો મારા દેવા પ્રભુજી. ૧ નાઇધોઇને મંદીરમાં પેઠા તીલમાલા સજીને બેઠા હાંરેક મારા તનનારે. મારા તે તાપ નસાવા. પ્રભુજી. ૨ પ્રેમ કરી ચરણાંમદ લીધાં. બતરીસ્યાં ભોજન પ્રેમ કીધાં. હાંરેક પરભુ પધારોરે. પ્રભુ, જસ જુગમાં જાહેર આવા. પ્રભુજી. ૩ લાડુ ગેબર બરફી મેવા. સીરો સાકર સુખડી હેવા. હાંરેક સાકપાક કરે. ચકમ ચુરમાં લેવા. પ્રભુજી. ૪ પાક પક્વાંન સાકાં સુરણ હીમ અથાંણાં વાલોર પુરણ. હાંરેક ચટણીઆં વાટીરે. વાલ લેજો વાહાલા ખાવા. પ્રભુ. ૫ સેવસુવાલી મીરચી કુણી, તમતમતાં ભજીઆં લેજો વેણી. હાંરેક રીંગણ વાલોરરે. રીંગ. આનંદભયોસે વાવા. પ્રભુજી. ૬ જલજુમનાનાં પાંની લાઇ. બીડા પાંનસોપારી પાઇ. હાંરેક સતગુરૂ દેવારે. સરજ્યુ સરણે ગુણગાવા. પ્રભુજી પાંણી પ્રેમથી હચોને નાહાવા. ૭

આખ્યાંન સુરતીના વીવા ધોલ ૧

પરથમપેલા લાગુ ગુરૂજીને પાયેરે, તેથી મારા સગળાં કારજ થાયેરે. ૧ ગુણપતી ગુરૂવા પાટે પધારો બુધરે, સારદ વાંણી રીધસીધ થાવે સુધરે. ૨ સુરત કુંવારી કન્યાના વીવા કરાવોરે, અણુજાચો વરન ઉતંમ નગરીમાં બોલાવોરે. ૩ સકલ વીધી સમજણ સામગરી મંગાવોરે, કન્યા એ વર કંકુનાં લગન લખાવોરે. ૪

આખ્યાંન લગન ધોલ ૨

ધરમઢોલી બાહાજંત્ર બજાઓરે, હરખે હો જાને આંગણે જગાડયેરે. ૧ અખેણાં આવ્યાં ત્યાંહાં આનંદરે, હુલટમાં ભેટયા પ્રમાનંદરે. ૨ ગમનો ગોતડો ઘડ વરતી લીધોરે, સીલવરતીના ઘેર નીર ભરીયોરે. ૩ પલનો પછેડો સીરપર ધરીઓરે, સરજયુના સાંમીને પ્રીતે વરીઓરે. ૪

આખ્યાંન ગોતડો ધોલ ૩

આરત કાગલ લીધો હાથ લગન લખ્યું સુરતીનુ. ૧ અંતર ખડીઓ પ્રેમ રૂસની ભરી, વીભક્તી કલમ લીધી હાથ. લગન. ૨ માંહીલી ટીહુકતણી એચી, ગુનાધીન લખ્યા કોંના માત્ર લગન. ૩ પોસ પુનમ લગન સતગુરૂ લખ્યું, અમર રહેજો એ હરીવર વરી લગન, ૪ અલખ ઇછાવર સુરતી બાઇ સોહાધ્યો, સરજયુદાસ સોહંગ દોર બાંહાંધ્યો, લગન લખ્યુ સુરતીનુ. ૫

આખ્યાંન ૪ ધોલ વરગોડો.

જ્ઞાંનઘોડો ધીરજ નેમ પીંગડાં, સણુધાર સોલે રૂડાં આભુષણ, સુરતીબાઇનો વરઘોડો. ૧ શબ્દ ઝાંઝર ઝમકે જુગમાં જાહેર, સંકલપ પછી ફુલ લીધું છે હાથ સુરતી. ૨ કંકુ કછોટી જલ નીરમલ રોળી, ચીત ચોખા ચોડયા લેલાટ સુર. ૩ ભાવભુંગોલ ધીરજ - ઢોલ વાગીઓ, વાજા અનહદ વાગે રણુદુર. સુરતી. ૪ માંનમસાલી જોતો

જલહુલ જાગી, એકવી હજાર ખટસે વેરાગી. સુરતી. ૫ પેઉ સાથે પુરણ પ્રીહીનો લાગી, સરજયુદાસની ભરમનાઓ ભાગી. સુરતી ૬

વીવા ધોલ ૫

આદમ દેખો 'સુરતી'બાઇની જાન્યો આવી જાગ્રત જોને. સતગુરૂ સંત માંડવ જાનપ્રીયા, ભક્તી ભોજન આશા જોને. ૨ પાતલીયારે પ્રેમ પુરૂષને, બુધીબાઇ દીઠા જોને. ૩ ધીરજ પીતા ક્ષમા બાઇ, માહાજગ માંડયો મગન જોને.૪ માંહેરૂ માહાસુખ મંડપ રચો, સાંમી ખડી પીયાછે જોને. ૫ સોહુંગ જમણો હાથ હરીનો. ઓહુંગ સુજ મેલાઓ જોને. ૬ સરજયુદારે સોહંમ સુરતી, સતગુરૂ પકડયો હાથ જોને ૭

આખ્યાંન માંહેરા ધોલ ૬

વૈકુંઠ માંહેરૂ રચીયુ, સતગુરૂજી સાંમી વીપ્ર ગુરૂજી ધુંન મચ્યું સત. મનનાં તે મેઢલ બાંધીઓ, સત. લખસેનો દોરડો સાંધીઓ. સત. ૨ પુજન પાંનેતર હોડીઆં. સત. સાધનની સાંધી જોડીઆં સત. ૩ નીરખ નથની સોભે નાકમાં સત. લેખ લોળીયુ મઢયુ લાખમાં. સત. ૪ પ્રેમપાગ પુરૂષ ચેતન ઓપતા, સત. જતમત જામોં સોના કેરા સોભતા સત. ૫ આસે ઉપેણી સેલાં સોભે ડોકમાં. સત. સતની માલા નાંખી બેની કોટમાં સત. ૬ અવ-

ન્યાસી સાંમા મારો નાથરે. સત. સરજ્યુ સુરતી મેલાઓ હાથરે. સત. ૭

આખ્યાંન ૮ ચોરી મંગલ.

ચઉદ ભોવંનની ચોરી રચી રૂડીકે, બ્રંમ અગની જ. ગ્યો મધેરે. ૧ આચવન લીધુ નીરમલ નીહારકે, સંકલ્પ મુક્યો અનીતીનોરે. ૨ જવતલ બાલ્યાં બીજક જનમ મરણકે, પ્રકૃતી તુપ હોમીઆંરે. ૩ સંકલ્પ સીફલ હોમ્યુ હવન માંહીકે, બુધી બાજોટ કન્યા બેઠયાંરે. ૪ મનોરથ માંચી બેઠયા મારો વાહ્લો કે, ચઇતન કઇવલ સાંમા. સાંમીરે. ૫ મંગલ વરત્યાં મરણ ચોરાસી માપે કે, ખાણ ચાર ફરી રહયાંરે. ૬ પેરાંમણી કીધી સકલ સમજણ હીરકે પાંમી અવન્યાસી પદરે. ૭ ધડનેમ ધાંધ્યા છેડાછેડી ગાંઠકે, ચઇતન સુરતી સંચરાંરે, ૮ અખંડ ગરસુત્ર કૈવલ ધાંમ જાહાંણકે, સરજ્યુ સંત સુખ માંણુરે. ૯ સુરતીનો વીવા પુરણ

ધોલ ૧

મેતો મોતીડે લીધા વધાવી, પરમગુરૂ પ્રેમથી. ટેક. ચંદણ ચોકનો માંડવો ચોકાવોરે, મોર મોહાતી તણાં ઢાંકાવો, પ્રમ. ૧ સુરતાનુરતા તુમ સાંમી સંધાવુ ફરતાં ફુલાંનાં તોરણ બંધાવુ. પ્રમ. ૨ લાલ લક્ષે ગુરૂ સાથે લગનરે. મન માહાસુખ પાંમ્યુ મગન. પ્રમ. ૩ ચાર જુગનો ચોપાટ માંડયોરે દસ ઇંદ્રીઓ સોગટ જોડયો પ્રમ. ૪

તનમન હરીચરણે અરપ્યાંરે, સંતસેવાનાં સાધન જરપ્યાં. પ્રમ. ૫ કીટ મીટીને ભોરંગ સમક રહો. દીનદાસ ગુરૂ ઉર ગ્રહો. પ્રમ. ૬ સંતસુભાગી ગેર મારે જાણુરે. મોહન મંદીરયે ચીત મારૂ ખાજુ પ્રમ. ૭ મેતો પરવારી મેલ્યો સબ કુટારો. મયેડકાલીનો આંગળો ઉતારયો; પ્રમ. ૮ ચટપટ ચેતો અવસર જાયે સીનવેરે. સરજયુદાસ પ્રોઢ પદવી નવે. પ્રમ. ૯ પુરણ

ધોલ ૨

ગુરૂ જ્ઞાન આહાપજો બલવેતા, હાંરે તમે સો નીજ કૈવલના વેતા ગુરૂ. ટેક. મારે અંતર આનંદ ઉપન્યો, તમે ગઢયો ગઢ હરદામાં રેહેતા. ગુરૂ. ૧ હરીજન જુવે તમારી વાટયારે, ભવદુખ ભાગી અસેસુખ દેતા. ગુરૂ. ૨ ગુરૂ જ્ઞાનભક્તી આપો મુજનેરે, દીનદાસ ઉપર રાખો હેતા. ગુરૂ. ૩ કાયા કાચી પાણીનો પરપોટોરે, એતો ફુટી જાસે ખેલ ખોટો. ગુરૂ. ૪ હું તો પોમી તે સતગુરૂ પરસાદી, વરવરી અવન્યાસી આદી[ગુરૂ. ૫ નીરમલ બુધી હરી મુને આપોરે, કોટી કરમના સંસે કાપો. ગુરૂ. ૬ નીજ દેદાર દરસન રાચીરે. મારે પુરવેની પ્રીત્યો સાચી ગુરૂ ૭ નેમ ધરમ ભજન કેમ ભુલીયે, રણુચોરાસી બહુ વાર ડુલી ગુરૂ ૮ પદગ્રહી ચરણુંનાં રેહેતા જે, એવા સરજયુ પોકારીને કેહેતા. ગુરૂ. ૯.

ધોલ ૩

ભક્તી મારગ મરજીવાનો મુવા પેહેલો મરે જોને. ટેક. તનમન ધનધામ સમેતુ, તે ગુરૂસરણે અરપે જોને. ૧ દેહાતીત દેહ અભીમાંની: દુરગુણનો દેખે કોઇના જોને ૨ હરીગુરૂ સંત એક સમાને, પ્રીત પુજે પાવ જોને. ૩ જ્ઞાન ધ્યાંનકી ગટમાં માલા, ને મીસનાં ભુલે નેમ જોને. ૪ પર ઉપકારે સુરાપુરા, નીન્દયા પાપથી નાસે જોને. ૫ માહા સુખ લેવા મુસતક મેલી, જીવ ઉગારે અનેકા જોને.૬ ચડે રણતુર અણી અગરપર, તે કેમ પડસે પાછા જોને ૭ માહાસાગરમાં મરજીવો થઇને ખોલી લાવ્યો રતંન જોને, ૮ સરજ્યુ સાગર કેંવલણુટી, નાભીથી જાસે ટુટી જોને ૯ પુરણ

ધોલ ૪

તારા ગટમાં બોલે તેને ગોંઆ, હરી તને કેમ મલે. ટેક. મન તુ રાજા કાયા નગરી કેરો. તારી નગરીમાં બોંહોત ઠગારી હરી. ૧ ખરા મધ્યાંને ચોર ચોરી કરે, તારી લાંચમે ઉડી લાહાયે, હરી તને. ૨ બાવંન મેહેલોનો મન તુ સુબો છે, તુતો દસ પચીસનો રસીઓ. હરી. ૩ જાગ્યા બીના જીવત- પદમી કયાંથીરે, મુરખ લુટાંણો માઆ મોઅલ, હરી ૪ ભયા સુપનામાં નરપતી કંગાલ. ગુરૂ વ્યંમ જાગ્યો આપોઆપ હરી. ૫ તુતો કીડા ને ગુરૂ મીલ્યા કુંજર, તેથી મુક્ત કણુ નવ થાએ; હરી. ૬ જીવતુ મોતીને ગુરૂ મીલે હંસરાજા, ત્યારે ચાંચ માંગલી ખીરથાએ, હરી. ૭ માટે મન તુ માહાદુખ થઇ

માંનજે, ઓહંગ સોહંગ તીજો નીજ હંસ હરી. ૮ સરજ્યુ સંત ચરાચર સ્તત રહે, આદેસ કરત કરૂગેસ કેવલ હરી. ૯

ધોલ ૫

સુરતધરીને તન ગોજા સાહેબજી મારી વેલાવલી છે. ટેક સતગુરૂ સરણે સુરતાનુરત.ઓ લાગી ભુલ ભરમના મારી ભાગી સાહેબ. ૧ પરલામાં જાસો ભાઇઓ તન ખોજા બીના, પ્રાણ સુટયો ગેર જાસે ફીના સાહેબ. ૨ સુઇ ગયો રાત સારી જોત બુજાઇ; અંધો ચાલે છે હુધાઈ સાહેબ. ૩ નઉતંમ કુલાંની નુગરા ભે લાવી વાટી, હરદુ જલેસે મારૂ દાડી સાહેબ. ૪ મરઘાની નાભી માંહી, કસતુરી રહે છે, શુરૂગ્યંમ જાગીને કોઇ લહેસે, સાહે. ૫ સાચા પારસ બીના પટ નાં લાગે, આત્મ ચીન્યાથી ભુખ ભાગે સાહે.૬ અંધારે જાગ્યો તારે, ચોરૈજ ભાગ્યા, જ્ઞાનદીપક રૂઇ રૂઇ લાગ્યા૦ સાહે. ૭ સેજે સીખરપરે આવી સુખમણી, સુંન પરમઢીમાં અલખ ધણી, સાહેબ. ૮ તેરે મડીપર મારી સુરતાઓ ચડી, સાહેબ સરજ્યુને લાગી જડી સાહે. ૯

ધોલ ૬

ચૈતન કૈવલ સાથે વેવાર સુરતીયે જુવો ગર માંડયુ ટેક. પીયેર પીતાનો ચઉદ ભોવન માળો, સાસરીઆંનાં સતાવી મેહેલ સુર. ૧ માહા પોલની ગલમાં ગોળી કીધી, સતર વાયે સાગર વલોવ્યો સુર. ૨ નવકુલી નાગ નેતરાં કીધાં, માંખણુ ઉતારૂ આપોઆપ. સુર. ૩ માહા મોક્ષે

સુનસા ઘરનુ બારણુ, ચંદ્રાસુર જોયો જલે ભીતર સુર ૪ તેત્રી કરોડ નવન તારા ખુટીઓ, આલીયા દીસે ચાંરાસી માંઇ ચીંન, સુર ૫ ભરમાવા સેણકુલણ બહુ ભાતનાં, મેગમાલા ચાયેણી મારે ગેર. સુર ૬ વીસનુ વાસંદીગર ખોખુ કીધુ, શંકર સુપડુ લીધુ છે હાથ, સુર. ૭ સકતી ખાંરણીઓ સાંબેલુ સીરંજન ભરમ ખેતર માંકણુ નીજ ચૈતંન સુર. ૮ સરજયુ સાગર ગર હેવુ માડીએ, મારા ગુરૂજી મેલાવ્યો નીજ હાથ સુર. ૯

ધોલ સંદેસો ૭

સાંમ—સદેસો મારા સતગુરૂ લાહાવ્યા; હરીને હમા ચાર કાહુંવ્યા. સંદે. ટેક. બીંદુની કાયા તારી પાણી પરપોટો, તેને રખડતાં પાર નાવ્યા સંદે ૧ જાણુ મણીને કેમ વીસારી મેલી, માયા ઠગારીયે ફસાવ્ય, સંદે. ૨ ધુંમરના ઢગ તને લાગે સોહાંમણા, તેને તે મુરખસુ મંન ધાવ્યા, સંદે. ૩ સંતસમાગમ જેને પુરણ કીધો, તેને તે પરભુ ધામ બસાવ્યા સંદે. ૪ ભરંમાને શંકર ચૈતન રૂપ ના જાંણે, તેને ઓળખવા ગુરૂજી આવ્યા, સંદે. ૫ નવ ખંડ માંહી મારો વાલો વેપારી, હીરા પારસ હરીએ લુટાવ્યા, સંદે. ૬ પરમાત્મ નામનીજ માણેકમોતી, શ્રીમંત ના બાલકે ઉઠાવ્યા, સંદે ૭ પોકારી કહુ સહુરીજન હુર-દામાં રાખો; માહામંત્ર મોક્ષે જો લખાવ્યા, સંદે. ૮ સ-રજયુદાસ પરભુ જુગમાં જાહેર, સેવકને સતગુરુ બતા-વ્યા. સંદે. ૯ પુરણ

ધોલ ૮

જીવડા જાગીને જો તુ જરૂર મનવા. દેખ્યા વીના દોટચે શું કરે. ટેક. તારે માથે નગારાં વાગી રહ્યાં, તુતો માઆમા ભુલ્યો તારૂ ભાંન, મનવા. ૧ હાવી ભકતી રૂડી કેમ ભુલીઓ, તારે માથે વધે ગણુ વ્યાજ મનવા. ર. તુતો તુપ મેલીને તાકે છાસમાં. તારા તનમાંથી કાડે ખાટી આસ મનવા. ૩ તને આપી આંખ્યો ને આખર શું કરે, તારા આગળ મીસ રીસરખુ જ્ઞાન મનવા. ૪ તારે છાંયડે તુજને ભડકાવીઓ. તારી નેણું આગળ જાને નાથ મન. ૫ તારા સનમુખ સાહેબ ખેલી રહ્યા, તારે અંતર અજ્ઞાંન ભરપુર મનવા. ૬ તને મલ્યા ગુરૂ પણ ગ્યમ નાં આવી, ગંગ મુજ ડબોયુ તંગેતંગ, મનવા. ૭ તને ધીકાર ધીક તારા જનમને, તોરી માતાને પેટ આવ્યો વાંહાંણુ મન. ૮ સરજયુદાસે સતગુરૂ સંત સેવીયે, તેતો જક્તમાં જનમ્યો પરમાંણુ મનવા. ૯

ધોલ ૯

ચાલો સાહેલી આપણુ સતલોક જઇયે, સતગુરૂ સાહેબ રસ પાઓ, પરમાનંદ અમને પુરણુ ભેટયા. ટેક. તંન મંન ધંન મેતો ગુરૂજીને દીધાં, કાલ કરોડાદ મથને કુટયા, પરમાનંદ હુમ. ૧ મરજીવા સતેતો મારગ પાહાડયા, અભેઅચલ ગડચડી બેઠયા, પ્રમા. ૨ જાગીને જોયુ મેતો મસકલ મુકી, ઉંડા સમુદ્ર માંહી પેઠયા. પ્રમા. ૩ અંતરજામીથી જેને અભીમાન કીધો, અધર ચડાવી ના-

ખ્યા હેઠા પ્રન. ૪ સતગુરૂ સ્બદ. કોઇ હુરદામાં રાખે, તેને તે પુરણ મલા નેઠા પરમા, ૫ ચેતો આંજણીયો કાલ જપાટે જાસ્યો, આસ્યાં કસાઇ ગેર જંમ ગેટા. ૬ ભગવાનને ભુલાય પછે ભુડણો થાસ્યો, ભુખ ભાલા કેમ જાસે વેઠયા, પ્રમા. ૭ જેને હરીપદ ગુરૂ સંતોને સેવ્યા, તેને ચોરાસી ફેરા મીટયા, પર. ૮ કરૂણાસાગર સાંચી કીરપારે કીયી, સેજી સરજયુદાસ હુરી દીઠયા પ્રમ. ૯

ધોલ.

નઉતમ નગરીમાં મનુવો રીસાઇને બેઠયો, કેઇ પેર સમજવુ મોટા માંન હો લાટણા. આ સી અવલાઇ તારી મનવારે મારા ટેક. પરમગુરૂ પાગ માથે સોહાવુ, સાંનનાં સેલાં હોડાવુ હોલા. ૧ જ્ઞાન ગવામાં નવલખ હાર પેરાવુ, ભક્તી ભોજન જમાડુ આછાં, હોલા. ૨ વૈરાગવેટીઓ તારે હાથે સોહરાવુ, લાજસો લાઢુવો ભંગાવુ, હોલા ૩ સીલ સતોક્ષ સ્વાંતી સાલ્યો મંગાવુ, કરણી કંદોરો કમરે સોહરાવુ, હોલા ૪ આલપંપાલ ઓટી અંતરની સોડો, માનમરજાદા પેરેલ્રી તોડા હોલા.૫ દક્ષલક્ષ લાલ મોજીઆં બંધાવુ, ટેકનાં હુપીઓ ગડાવુ, હોલા. ૬ પ્રેમ લક્ષણા પ્રીતાંમર પેહેરો રાચી, રૂડી રેણીની કોર સાચી હોલા. ૭ સતગુરૂ સેવા અંતસંગત કીધી, તરપત થયુ તંન તારૂં, હોલા. ૮ સરજયુદાહાસ સંતો ગુરૂગમ પાઇ, મોક્ષેની મોહન માલા સોહાઇ. ૯ પુરણ

ધોલ.

સકીરે આજ આનંદ મારા અંગમાં, મારે ગેરતો પધારયા ગુરૂદેવરે, આનંદ મારા અંગમાં, ટેક. સકીરે પ્રેમપાથણાં મેતો પાથરયાં, મારા સંતોને પ્રેમથી વધાવુરે. આનંદ. ૧ સકીરે થાલ ભરૂરે સેજે મોતીડે ચોખા ચોડુ મારા સંતોને લેલાટરે, આનં. ૨ સકીરે પાયે નમતાં દુખ દુર થાયે. મારે અવસર વીવાથી વડી વાતરે આનં.૩ સકીરે વાજંત્ર વાગે મારે આંગણે. મારે ગેર આવ્યા ગુરૂદેવરે, આનં. ૪ સકીરે નરનારી ગંગાજીમાં જીહીલીયે, પ્રતે કીધાં ગુરૂજીયે અમને પાવંન. આનં. ૫ સકીરે પેહેલાં હુતાંરે તરણા તોલમાં; મારા ગુરૂજી વધારયાં જાજાં માનરે, આનંદ. ૬ સકીરે સઉ સુખ પામી મારા હુરી તણાં, મધુરા ધોલ ગાવુ સુમારા મોહુન. આનં. ૭ સકીરે સુરતા માં રેહેજો મારા સતગુરૂ શરણે રાખો શદાય અમને વાસ, આનં. ૮ સકીરે કરજોડીને હુંતો કરગરૂ ગુણ ગાવે સરજ્યુ આનંદ સાંમી. આનં, ૯

ધોલ ૨ રાગ એક.

સુજની સામ ઓલખવા દીવસ લાખણો, મેતો મોકલ્યો મારે ગુરૂને મંદીરરે, કાયાના ભમરા. જ્ઞાન મીઠુરે અમરીતનો મેવો. ટેક. સુજની બીજો સંદેસો મારા સંતોને સીલસંતોક્ષે તેડી વેહેલા આવો, કાયાના ૧ સજની તીજો હુ દેસ્યો ત્રણ લોકમાં ક્ષમા ધીર તેડીને વેહેલા આવો,

કાયાના. ૨ સુજની ચોથો સંદેશ્યો ચઉદ લોકમાં વૈરાગ પુરૂ નીરંજન તેડી લાવો કાયાના. ૩ સુજની પાંચ સંદેસે ભક્તાપરા તઠયાં કરૂણા સાગર પરભુને તેડી લાવો, કાયાના. ૪ હંસરાજા ફુલેકુ અનભે ચડુ. વાજાં અનહદ વાગેછે ધનઘોર, કાયાના, ૫ પ્રેમપુરૂસ સાથે પ્રીતી બાંધ પચેણુ, ચાલો મોક્ષે સીફલ લેવા જાઇયે, કાયા. ૬ જ્ઞાન લક્ષ વેવાઇ બે પ્રીતે મલ્યા, સુરતી સાક્ષીની સાથી ચાલ્યાં સ્તલોક, કાયા ૭ પરણી ઉઠયાં આનંદ પ્રમગર વસાં, ગર અવીચલ માંડુ તેનુ ભાયેગ, કાયા, ૮ સરજયુ સાગર સુરતીનો વીવા શું વહંદુ પ્રીતે ગાવે સાહેબ વરે પાંમે કાયા. ૯

ધોલ

ચાલો શઇયેર સતગુરૂ સરણે જઇયેરે, પ્રેમસનેહી કૈવલ પરભુ ગાઇયેરે. ૧ વેગે વેહેલા આવો મારી વાડીરે પ્રેમે કરીને દરસન દેજો દાડીરે. ૨ મુખડાં દેખી મહા સુખ પાંમી આજરે, કરૂણાસીંધુ સગળાં કરજો કાજરે. ૩ મારૂ તારૂ કરતાં ભુલા સંતરે. પ્રેમ કરીને ભજી લ્યો આવ્યો અંતરે. ૪ સંત અનુભવીને ભેઠો ભાવેરે કોટીક તીરથ પુજાનુ ફ્લ થાયેરે. ૫ પ્રભાતે પરભુ હરી રૂદીયામાં લાઇરે, જાગી ઉનકી સુરતા હરીગુન ગાઇરે. ૬ જનમ ધરીને નુગરાં હુગે નીતરે. તેનો જનમ ભુંડ થવાની રીતરે. ૭ જેને હરીગુરૂ સંત લીયા વીચારીરે, તે નરનારી વસ્તુ પામ્યો સારીરે. ૮ હીરલા જગતમાં સંત સરવે જાંણોરે સરજયુના સાંમીને વીરલા માંણોરે. ૯

ધોલ રાગ વાડીચે.

નઉતમ નગરીમે મંડપ રચ્યો, મહી મારા પીયાને આસન ઢારીઆં. ટેક. સુરતા કન્યા વરવા ગરના, સુંદીર સોભાને વાડીયે ઉતરયા. ૨ પાંચ તત્વની વેહલો જોડી. મહીવરરાજાને વાજાં વાગીઆં. ૩ સીલ સંતોક્ષ જાંનડીઓ લીધી, જ્ઞાનગરીબી લુણ ઉતારે છે.૪ અંતસકરણ ચોરી રચી, આસે અવંનામાં ઓહુંગ ઓ. મીઓ. ૫ જગ્યો બ્રંહ્મઅગ્ની ચીત ચોરીમાં અગજ્ઞાન બીજક તે સબ ઓમીઆં. ૬ પાંચ પચીછ ધોરાલી ગાવે ને સસુવા સાસુકો લુવો લાવેરે. ૭ મંગલ વરત્યાં ત્યાં માહા સુખ પાંમી, સુરતનુરત ભઇ સાક્ષી સાંમીરે.૮ અગજ્ઞાંન ગુગટ અલગા કીધા, સરજ્યુ સાહેબ સુરતાયે લીધારે. ૯

ધોલ

શ્રસ્ટીમાં સરજ્યુ ગુરૂ કરવા ચાલ્યા જઇને બ્રંમા ગોરનાં ચરણુર ઝલ્યા, બ્રંમા ગોર તમે ઉપદેસ આપો, જનમમરણુના સંસેરે કાપો. કરણી લખાવો વેદ પંચમો રે. ૧ આદે કેવલમો લક્ષ લખાવો નીરંજનાં વૈરાગર ખાવો. હંસહુંસી એક તાર મીલાવો, સતેલડે સાંખજોગ વીલાવો, ભરમાગી કાજ સરયો નહીરે. ૨ ત્યાંથીરે સરજ્યુ વીસ્નુ પાસે ચાલ્યા, વીસ્નુ દેહેવનો ચરણુરે ઝાલ્યા, વૈકુંઠનાથ તમે ઉપદેસ આપો, જનમ મરણુના સંસે

કાપો, વીસ્નુથી કાજ સરયો નહીરે. ૩ ત્યાંથીરે સરજ્યુ સંકર પાસે ચાલ્યા, સબ્દ સરૂપી નેત્રે જાલ્યા. કૈવલ વસ્તુઓ લખાવો નીરધારા, બ્રંમસાગર ઉતરી જાવુ પારા, ત્યાંથી પણ કાજ સરાં નહીરે. ૪ ત્યાંથીરે સરજ્યુ ઇસ્વર પાસે ચાલ્યા જઇને ઇસ્વરનો ચરણુરે જાલ્યા, વીસવના ઇસ્વર ઉપદેસ આપો ત્રીવીધી તાપ કરમના કાપો, ત્યાંથી પણ કાજ સરાં નહીરે. ૫ ત્યાંથીરે સરજ્યુ સકતી પાસે ચાલ્યા ઓહુંકાર નાંરાંયણીનાં ચરણુરે જાલ્યા, ઇછાસકતી વસ્તુ, ઉપદેશ આપો અવન્યાસી કરતા પામુ નીજ વસ્તુ, ત્યાંથી પણ કાજ સરયાં નહીરે. ૬ ત્યાંથીરે સરજ્યુ નીરાસ થઇને ચાલ્યા. જઇને નીરંજનતાં ચરણુરે જાલ્યા, આદી નારાંણ્ય તમે ઉપદેસ આપો, બ્રંમનાં તાલાં નરણેથી કાપો. ત્યાંથી પણ કાજ સરયાં નહીરે. ૭ ત્યાંથીરે સરજ્યુ સતલોક બ્રંમ ચાલ્યા, સત બ્રંમ માંહી સતગુરૂ ચરણુ જાલ્યા, પરમગુરૂદાતા ઉપદેસ આપો, કૈવલ ઓલખાવી અભેપદ થાપો; લક્ષે આપ્યો અવન્યાસીનોરે. ૮ સ્રસ્વરૂપ રટાવી સાહેબ મેલાવ્યા, સતદોરી પર સાક્ષી ખેલાવ્યા, સતલોકપર એકાદસ ધાંમ, દુવાદસમે કૈવલ વીસરાંમુ; સરજ્યુ પદ પામ્યા સહીરે. ૯

ઘોલ.

કન્યા સત્રુ પાસંભઉ મનુના વીવારે, પંચમુખી બ્રંમાગોર આવો દેહેવારે. ૧ પ્રથવી રચી છે ખેલતણુ એ

નાવહુરે, થાવર જંગમ વીસ્વે ચાલુ દાવહુરે. ૨. પુત્ર થયા તે બ્રંમાજીને ચારરે, ત્યાગ વહેરાગી વનમાં ચાલ્યા છાર રે. ૩ બ્રંમાના પુત્ર સંત થયા સોહાગીરે. દસ હજાર પુત્ર ગયા વન ત્યાગીરે. ૩ વીસ્નુ ચાલ્યા સંકરજીની પાસેરે, મુખ બ્રંમાનુ છેદન કરો નાસેરે. ૫ કરોદ કરીને મુસ્તક છેદુ સીવરે. રવીદીન સંગારૂ પ્રાચીત થયુ અતીકીવરે ૬ બ્રંમકપાલ લાગ્યુ સીવને વાંહાંસરે, સીવજી ગયા સનકાદીકની પાહાસરે. ૭ સીવજી સમજી મુસ્તક નાખ્યુ કોટીરે, તારે સીવના તન્ની પીડા મીટીરે. ૮ નારાંણુ પુરણુ મુખ ઉભા વીચારરે, સરજ્યુ સ્રસ્ટી રચવા વેદ ઉચારરે. ૯

ગરબી.

જીવ ઠગવા થયા ગુરૂવાઇ સાધુ જોડે ચલાઇ. ટેક. સોના રૂપા વેહેરી ગુરૂજી થઇ બેસે, રોજ સરખા મુડયા સાધુઈ, જુવો ભેડચ. ૧ ક્યાંથી આવ્યા ને કાં આપે જાસો, તેની ખબર નહી કાંઇ, સાધુ. ૨ રોટી સવાદે ભચારડુ જેવા, જ્ઞાંનગતી તો ગમાઇ. સાધુ. ૩ બકરાં પુરાં બાંધી પંથાના વાડા, સીંહનાં બંધાય ખટ ખીલાઇ, સાધુ ૪ કહેત સરજ્યુસત સુનોમેરે સંતો. લક્ષ આતમ તો ભુલાહાઇ સાધુ ભેડ ચલાઈ, જીવ ઠગવા થયા ગુરૂવાઇ સાધુ. ૫

ગરબી ૧

સતગુરૂ મારો સંદેશો માલકને કહેજો, હંસ વીખરેલા અસંખ જુગાંના લેહેજો. ટેક. બહુ વીધી માયા બગડેલો

બહુ ખેહેજો. કલજુગ કરડો સુધ મન બુધી મેહેજો. સત. ૯ પરભુજી બીના મેં ભુલી ફરૂસુ ભાંન જો, કાલકરોદ્દ મદ લોભનાં લાગ્યાં વાંન જો. ૨. સંસાર સુપના લાગે મુજને ખારજો, ત્રીવીધી તાપ સતગુરૂ નીવારજો સત. ૩. ભવ તરવાની ભજનાદી આપી કલા, સંત કીરપાથી કારજ સગલાં તે મલા, સત. ૪ સુરતાનુરતા સાહેબ ખોલી દ્રષ્ટી, અખંડધારા અમરત વરસે વરસ્ટી, સત. ૫ ખુલાં કપાટ મલાં માણેક મોતી, અણુજાયો વર અમર લીધો ગોતી. સત. ૬ અડસઠ તીરથ આવ્યા ગુરૂ ગેર કાસી ગોમતીબાઇની બહાંય ગ્રહી અવન્યાસી સત. ૭ પુરણુ

ગરબી ૨

બલવંત ગુરૂજી બેહેડલી પાર ઉતારજો, ગાટ ગડેલો અવરંગી સુતારજો. ટેક. ભવસાગરમાં બુડતી હું એકલી; ભાંન બીના જંમ ભવમે ભટકે ભીખલી. ૧ જ્ઞાન ભહુકતી વૈરાગ કોઠાર મોહી દીહીજયો, તાપ હરીને સુરતા સનમુખ કીડી જયો; બલ. ૨. દળીદર દુખીઓ જીવડો શું અપાર જો. દેદ મલ્યા ગુરૂરેખા મોટી કપાલજો બલ. ૩ હલમલ ફરતી હુવે હું આનંદજો. સતસાગરમાં જીલુ પરમાનંદજો. બલ. ૪ હંસાહંસી કેવલ ભેટયા કંથજો. જનમ મરણુ ના મીટયા સરવે ફંદજો. બલવ. ૫ દેસ દેખાડી વરતી કીધાં વદાયજો હરીગુરૂ શરણુ મનવા રહેજે સદાયજો. બલવ. ૬ કરૂણા-

સીંધુ કેવલ ધામકે વાસીજો. ગોમતીબાઇ સદ્દાચરણુની દાસીજો. બલવંત ગુરૂજી બેડલી પાર ઉતારજો. ૭ પુરણુ

ગરબી ૧

જ્ઞાની ગોમતીને સાંમી સંકર મલારે, જ્ઞાની, સતજુગમાં સાંમી સંગ બલારે, જ્ઞાની ગોમતી સાંમી શંકર મલારે. ટેક દ્દુવાપુરમાં દાસી થઇ રાજમાંરે. સેવા કરતી સુતરનાથ ગ્યજમાંરે. જ્ઞાની. ૧ તેતા જુગમે અવદીસ થઇ બ્રામણીરે, સેવા કરતી સાલંગ સરજ્યુ મણીરે. ૨. કલજુગ કમાઈ લાવી કર્સારે. સુતરધારા કુલે આવી મળીરે. જ્ઞાની. ૩ બોહોતેર જુગ સેવા સંતાંરલીરે. કરૂણાસીંધુ એતો જોગ મલીરે. ૪ ટેક સુરતા રાખી ધ્યાંન સેજે ધરાંરે. બાઇ ગોમતીનાં કારજ સેજે સરયાં રે જ્ઞાની.

ગરબી ૨

જકત જુબાજી ના પડો જાલમારે, જાગી જુવો વઇ જાવુ કાલમાંરે, જકત જુઠી બાજી ના પડો જાલમાંરે ટેક. મેતો પેલો મારયો કાલ કામનેરે, વારી વારી કરૂણાસીંધુ નામનેરે જકત. ૧ ધંન વરસે વન સપતી સઉ વલરે, સદાસેવા ભક્તી મુજને મલગે. જકત, ૨. મારે પુરવેનાં પુન મલાં મુજમાંરે, વાલો ભેટયા ભમરગુફા ગુજમાંરે જકત. ૩ આલ મુકી હરીપદ જાલવુંરે, મુકત થઈ મગંન માં માલવુંરે. ૪ પ્રાણુજીવણુ ગુરૂકીરપા કરીરે. બાઇ ગોમતા અલખ ઇસાવરીરે. જકત. ૫ પુરણુ

ચાબખા રાગ ભજન.

સાસુડી માનને સંતનુ કહ્યુ, તેના ઉરમાં ભક્તીરસ રહ્યુંરે, સાસુડી માનને સંતનુ કહુ. ટેક. વરણુપણામાં વખત ગમાવો, ને અંતે અંધારે ફરસ્યોરે બાઇ. અંતે. નેચાઉચા શું કરો છો ચાલા, પસે ઢેઢવાડે જઈ રેવુરે. સાસુ. ૧ ખાવા પીવા ધન ધામ મલુ છે. પુરવેના પુંનનુ નાતુરે, બાઇ. કરાં કરમ પછે ભોગવવાં પડસે, જમ પથરે પાંનીઓ ગહુવુંરે, સાસુ. ૨ હાથને પગ પસે પાંગલા થાસે ડગમગ ડાકી ડાલેરે, જોર કરીને જમડા જટકારે; પછે દુખ કેમ જાસે સહુરે. સાસુ ૩ સંતસેવા વીના સુટો નાંક બહુ, કોટી કરોને ઉપાયરે બાઇ સરજ્યુદાસ સાન સતગુરૂ બીના; જીવ ફરે ચોરાસીમાં બહુરે. સાસુ ૪

ગરબી ૧

ભક્તી કેમ ભુલચો, કેમ ભુલચો ફુકી દેવાલુ જકતમાં હુલ્યો; ભકતી કેમ ભુલ્યો કેમ ભુલ્યો.

સાખી.

આજ કાલે કરતાં આયુસ ગમાવ્યો ને અંતની વેળા થઈ, ચાર દીવસના ચાંદરણામાં પછે મુરખ મનમે ફુલો ભકતી. ૧ કમાવા આવ્યો કાસીમાં ચોરાસી માથે રણ. પુત્ર પઇસા પરજા, એમ કરતાં મધમાં જુલો ભ. ૨ રાત પડી દીન ઉગસે. એમ જોતાં આયુસ જાય, બુટી ન થીઆ જકતમાંરે, પછે ભાદરવે ભેડાહુલો. ભકતી. ૩

સરજ્યુદાસ સતગુરૂ સેવતાં જનમ મરણુ દુખ જાય સંત સમાગમ કરતો રહે. માંર મોતીનાં કપાટ ખુલોં ભકતી ૪

લાવણી ૧

આદ આદરે અવન્યાસી પોમી પધારયા. અસંખ જીવોને શરણે ઓથારયારે. આદ આદરે અવન્યાસી પોમી પધારયા ટેક. કાયા સોના કેરી ગડલંકાં, ત્યાં વસે રાવણુ અંકાર બંકો, જેને મારતાં નવખંડ વાગ્યો ડંકોરે. આદ.૧ ભકતીભાવે ભભીક્ષણુ થાપ્યો. અભેસુખ અવન્યાસી પદ આપ્યો. કામ કરોદ મદ લોભના કાપ્યોરે. આદ. ૨ અહંમસહંમ નાભીથી આવે. તારત્રીકુટી સંજમ થાવે. ઇંગલાપીગલા સુખમણીમાં નાવેરે. આદ. ૩ ત્રણુ ગુણોની તોડીછ ગાઇ, પાહાસે દીને ગંગા લગાઇ. અખેપાત્રમાં જોત જગાઇરે. આદ. ૪ કરૂણાસીંધુ સતંતર ન્યાલે ભરમ હુલટી અનેક એક જાસે, સરજ્યુ સતકંવલમાં સમાવેરે આદ આદરે. ૫

લાવણી ૨

માંન માંનરે મનવા કહયું હમારૂ, કોઇ નથી જગતમાં તારૂરે. માનમાંનરે મનવા કહુ હમારૂ. ટેક. નવ માસે દોજકમે રાખ્યા, દસમે કરમધરમ સબ લખ્યા, માલીક ભુલ્યો ચોરાસીમાં નાખ્યારે. માંન માંન, ૧ તખત તરવેણી સંજમ થાવે, રગરગનુ બીંદુ લાવે, ઇંગલા પીંગલામાં પુત ગલકાવેરે. માંન. ૨. રવીં આદીત અવ ન્યાસી ખેલ રચ્યો, ખલક પલકમાં રૂપ રંગ મચ્યો, ખુદા ભુલી ભવસાગરમાં

પચ્ચોરે. માંન. ૩ સોલ સોહુંઅ હ્મંમના થાશે, સઉ સરસ્ટીકલ પહોવે નાસે, જાંણું નહારા જાંણે કોઇ પ્યાસેરે. માંન. ૪ ખુદ કૈવલ ખલક રચાંવ્યો, સાહેબસરજ્યુ ગ્રહી ઉર લાવ્યો. કરૂણાસાગ પુરણ રસ પાવ્યોરે. માંન. ૫

ભજન ૧ અવનાસી.

હો અબધુ જોગ ધરી કયા કમાઇ, આખી ઉંમર ચુતી ગમાઇ. હો અ. ટેક. કયાંથી આવ્યા ને કયાં તુમ જાસી, કહો ને જીવત ફુલકેતા, લાલચ લપટ જ્ઞાંન બીના સઠ સરજ્યો ચોરાસીમાં પરેતા. હો અબ. ૧ કોઇને મંદીરમાં રખી મુડકી, કોઇને રખી ગાય ભેસા, ખેતીવાડી બાવો આસ નીત લાવે, દોવે વલો દ્રવપેછા. હો અ. ૨ કોઇને માંડયા ઢુગ ગોડા ગોડી, કોઇ બજાવે રંડુ બાજા, કોઇને દુકાન બેપાર ચલાયા, જે વરલા હરીપદ સાજા. હો અ. ૩ બાઈ બાઇ કરતા બાવોજી ફરે, છોકરાંને પરસાદ આપે, દુધમાં ઓરે એવા બાવોજી ઉજલા, કાફર દયાને કાપે; હો અ. ૪ કાલી રોટી દુધ ભજીઆં સવાદી, ઇંદ્રીઓ રસના ઉમંગી, કહેત સરજ્યુદાસ એ સબ ધુતા, ભેખ ધરી ભવ ઢંગી. હો અ. ૫

ભજન ૧.

એડી એડી લડાઇ લીજે મેરે સંતો, એડી એડી લડાઇ લીહીજે હોજી. ટેક. તન કર તોપા વેરાગ ડારૂ, પ્રેમ પલીતા કીજે હોજી, લક્ષક રલસ કર, આદર જાંમ ગુરી,

હ્રમં અગની પર દીજે, મેરે સં. એડી. ૧ મન કર બકરા તંન મહી વકરયા, પાંચ પચીસ ગેરીજે હાજી, કાલ કરો-દકુ બાંધ પકડકે, ગ્નાંન ગોલી મારીજે મેરે એડી. ૨ તકલે તુબી દંમ કર દોરી, કરણી કુવામે ભરીજે હાજી, એકવી હજાર છસે લીયા ખેચકે, ઓ હંસો હંગ ભર પીજે. મેરે એડી. ૩ તંન તપેલી સ્યાંતીનીરૂ, સુમતાના સુગા ઓરી-જે હાજી હાજી, કરમ કાઠી લેઇ અગંન જલાઇ, જનંમ મરણુ મઠસીજે. મેરે એડી. ૪ સીખર ફોડ જાઇ સુંનગેર લાગી, વાસના બીજક જલાઈ હાજી, સરજયુદાસ સત મીલા કૈવલમાં, પ્યાળા નીરંતર નીજે મેરે એડી ૫

ભજન ૨.

એડી એડી ઉતપતી જાંણો મેરે સંતો, એડી એડી ઉતપતી જાંણો હાજી. ટેક. સાક્ષી કૈવલ ચીત ચીદવત હ્રંમહે, બ્રમ કુરી હે, જો હોતી હાજી, જોત પ્રકાસીત સકતી સરૂપા, ત્રીગુણા ભયા મંન ગોતી. મેરે. ૧ સબ્દ સપ્રસ રૂપ રસ ઓરૂ ધંધા, મંનસે માત્રા પસારી હાજી, ઇદ્રી એકાદસ રજગુણ કુરી, તંમ ગુણ ભુત બીસારી. મેરે એડી. ૫ અંતસ કરણુ સત ગુણુ નીજ ઉપની, ગટ ગુણુ ઘાટ બંધાહાઇ હાજી, પવંન પસારા કર ગઢ ભીતર, રૂપ રંગ બન્યાં સવાય મેરે એડી. ૩ સાત માલસીખર સેજે બનાઇ, મહી દસબારી રંગ ભીહીની હાજી, ચઉદ લોક મહી મેલી ચોકીઓ, ઓહંગ સોહંગ માલાકીની

મેરે. ૪ નઉતંમ નગરમાં અમલ નીજ આનંમ સાક્ષી રાજ કરંતા હોજી, સરજ્યુ સતપર રહુ અખંડ, નીસદીન નીરખી પરંતા. મેરે. એડી. ૫

ભજન ૧.

ક્યાં ભટકે હો મન ભાઇ, ભરમણાની જાલ ટેક. ભરમણાની જાલ તોડદે આલ, ઉર અંતરમાં લેખ્યા મનવા, ઉર અંત; સંતસમાગ્યંમ સુધ ગેર લાઓ, ક્યા કરે જમ દુત કાલ. ક્યાં. ૧ નીજાનંદ રૂપ નીરખ્યા બીના, ભટક ભટક મરજાઇ, મનવ, ગુરૂગંમ લેકે ચલો સીખરપર. બીના ખંજરી વાગે મરદંગ તાલ ક્યાં. ૨ મુલ મેકેલમાં વસે ગણેસા, મેરૂ ડંડ કર સીધા, મનવા. જપલે જાપ અજંપા જુકતી, માહા મણી પાઓ નીજ મુક્તા અમુલ ક્યાં ૩ સતગુરૂ સબ્દ ખોલી ખડકી, અનહદ સુર જગાઇ મનવા, સરજ્યુ સાહેબ સત પારખ પુરાંના, પડે ભરનાંડે મેરા તીહીલક ભાલ. ક્યા. ૪ પુરણ.

ભજન ૨.

ભુલ્યો નર ભાઇ, પરભુકે ભજંન. ટેક. ભુલ્યો નર. ટેક. ભુલ્યો ભજંન ભવ જાલ ગુચાએ, આપના આપ નવ જાંન્યા. સતો આપના; પરમારથકો હરથનાં પીછો, સમજો નેહી ૧ ગુરૂકો બચંન ભુલે. ૧ સુપના સુંખ સરાકે બેઠો, ચુંન ચુંન માયા નીલાંની સતો, લાગ્યાં આગ તેરી જલી સાયબી, સુપનામાં સુતો કયુ નીચંત.

ભુલ્યો. ૨ સેજ સમજલે આતસખાજી, આપના જાંન ગુ-
માઇ, સતો રંગ પતંગા દુનીઆં જેસી, નારી નચાવે
નર નાચે થંનથંન. ભુલ્યો. ૩ ધીક પરો ધંન માલ તે-
રામે, કરતા ખોજ નઇ પાઇ મનવા, સરજયુદાસ કહે સઠ
સમજ્યો નઇ, જનમ ગુમાઇ તેરી જનુની લજંન ભુલો. ૪

ભજન ૧.

સાધુ ભાઇ સરજયુની સીખર ચડે કોઇ સુરા હાજી,
તેતો દરસે હરી ભરપુરારે, સરજયુની સીખર ચડે કોઇ
સુહુરા હાજી. ટેક. સાધુ ભાઇ અનુભવ આંખ અંતર જેને
ખોલીજી, તેને કાલ કરોદ કીધા ચકચુહુરારે સરજયુ ૧ સાધુ
ભાઇ સપત ચકર છેદી, સોહંગ રસ પીવેજી, તેને હાંમ
ખુમારી રંગ તુરારે. સરજયુ ૨ સાધુ જાગ્રત સુપના સસો-
પતી તુરીયાજી, તાંહાં તો સતગુરૂ સોહંસ સફુરયારે. સ-
રજયુ ૩ ખેલ નર નટુવો દોરી કેમ ચુહુકે હોજી, એતો
અધવસ પડે અધુરારે. સરજયુ. ૪ સાધુ કહેત સરજયુદાસ
સતગુરૂ પુરાજી, તેને સાહેબ કેવલ હજુરારે. સરજયુ. ૫

ભજંન ૨.

માહા પદ નાવે તાપર ગુરૂ માહારાજી, તેમને તંન
મંન સુપી રહો સાહારારે, માહા ૫દ નાવેતા પરમગુરૂ મા-
હારાજી ટેક. સાધુ ભાઇ ચંદનની વાડી વસે ભેલો ભોરં-
ગજી, તેને નવ જીતે સીવજી બીચારારે. માહા ૧ સાધુ
જડ ચઇતંન રસ બસ ચતુરાઇ કીહીધીજી, તેને ગરનારો

ચતુર સુનારારે. માહા. ૨ સાધુ આજ કાલ કરતાં અલબેલોજી ચાલ્યાજી, આસા ત્રસના બાંધ્યા ઉધારારે. માહા. ૩ સાધુ ઠાકોરમાં ગયા શંખો થયો દીવોજી, તારા મંદીર માંગોર અંધારા. માહા. ૪ સાધુ કહેત સરજ્યુદાસ બકરાંના વાડાજી, તેના ગોવાલ ભટકે વંન વંન હારારે માહા. ૫

ભજન ૧

દુખડાંની મારેલીરે પીયા મેતો ફરત દીવાની, વનમારી કોયેલરે. પીયા મેતો ફરત દીવાની ટેક. પોપટ હોય તો પાલીયેરે, સીંહ પાલ્યો કેમ જાયરે. પીયા. ૧ મોતીડાં હોય તો પરોઇ રાખુરે, જોબન કેઇ પેર રાખુરે, પીયા. ૨ તલાવ હોય તો ચોગર બાંહાંધુરે, સમુદર બાંધ્યો કે મજાયેરે પીયા મેતો. ૩ સરજ્યુ સત સોદો કરો સ્વાલાખ કેરોરે, ફરી નહી આવે હાવો દાવરે. પીયા મેતો. ૪

ભજન ૨

જ્ઞાનીજ્ઞાન બતાવોરે, ફરૂસુ હુંતો ભુલી ગગન આંખગ તાવોરે, ફરૂછુ હુતો ભુલી. ટેક. ધરણીબી નોતી ને જલણી નોંતારે, નોતી અગન પવનાહીરે ફરૂ. ૧ ચંદાબી નોતા જેદી સૂરજબી નોતારે, નાંતાયે ઇંડ આકાસારે ફરૂ. ૨ બ્રહ્માણી નાંતા ને વીસનુબી નાંતારે નાંતા શંકર ને સીવ[illegible] ફરૂ ૩ સરજ્યુ સાહેબ તેહાં દીનકા બતાવોરે આ[illegible]નીને લખ[illegible] ફરૂ ૪

ભજન ૧

નીજ નામ નીરંતર સતગુરૂ ન્યાલ્યારે, ગે ના મરૂ મરે મોરી બલાઇ, સોહુંગ સરૂપ સંતો સેજ્યુકી સે-જમાં હરદમ પીયાસે રહુ મીલાઇ. ટેક. પાંચ પચીસકુ સંતો પકડીને લાવોરે, મન સંસે ભાગ્યો જાણે જુગ ભાગ્નો; ત્રસનાઓ તોડી લક્ષે લાગ્યો ત્રીકુટી, જ્ઞાનદીપક ગઢમાં જાહુાગ્યો, નીજ. ૧ અહુંમ બ્રંમ સોહુંગ સુર ઉગ્યોછે સુંનમાંરે, જંમસે તમ ભાસ્યુ નીજ નેત્ર, દાંનવ માંનવ દેવ. ઊધુમુખ ખલખ લટકયા, ઘાટ માયાને ગાયા વાજંત્ર, નીજ. ૨ એક માટીના ઘાટ અનેક ગડેલારે, આગર ગડો ને બીજી છે ગોલી, ઘાટ ગડીને ગેબીઅલ ગોરે દીસે, પોલ પત્રનજલ ગડા માંહી બોલી; નીજ. ૩ ગોલ ખાંડ ને સાકર બીબા ભરેલાંરે, ગલપણ જોતાં આતમ ભાલો મીસરી નહી જાણે ગળુ ખારૂ કે ખાટુ, ઘાટ ગલપણુથી કંદોઇ ન્યારો; નીજ. ૪ સોનુ સબ મીલી બ્રંમ છે એકરે, નીરંજન સકતી ગુણ એ ઘાટરે, સરજ્યુ સોની જમ સોનાથી ન્યારો; ચૈતન કૈવલ રચોછે નીરાટરે૦ નીજ. ૫

સાખીઓ.

કકા નોમ કૈવલ હે, બબા બીજબર જ્યુ; સસા સોહુંગ સબઘટ વાસા વાકા; નામ સરજ્યુ. ૧ ભભા બ્રંમ ભોમીકા અયાઅહુંગ બીજ, સસા સવગન બરસાઓ

સાક્ષી સરજ્યુ નીજ. ૨ ભકતી વરયો પરાબ્રંમની સદા અલખસે આસ, સરજ્યુ રામ સળઘટ રમે, નીજ હુરીકો દાસ. ૩

પુનમચંદની.

હાંરેક લાગી જ્ઞાન શબ્દકી ચોટ મારા અંગમાંરે, મારે ઘેર તો પધારયા મારો સાંમ, આજ આનંદકુવેર ગુરૂ આવીયારે, પુષ્પચંદન લેઇ પુજે પ્રેમીજન પુષ્પ લાગી ટેક.

સાખી

નઉતમ આસન બીછાવીઆં, વલી તકીઆ તોરણ નીરધાર; પ્રેમગુરૂને પધરાવીઆ, હઇયે હરખ અપાર. હાંરેક મારા મનના મનોરથ પુરણ થાઇ, મારા લાગી. ૧ સાચ્યા સતગુરૂ સેવીયા, સાચે સાહેબ સનમુખ, તલક તુલસી તેજ સંભાલતાં; કેવલકલકી તોર, હાંરેક સુખના સાગર દુખ કીધાં વાલે દુર; લાગી. ૨ જ્ઞાન ગરૂડ ચડી આવીયા, લાવ્યા હીરાપારસને રતંન, વીજલી ચમકે વાલમાં; ગગનમાં ગરજે શબ્દ, હાંરેક મારે આંગણે અનુભવ વેલી થાય. લાગી ૩ જમને જકડી બાંધીઓ, હરીએ પોચાડયો હજુર; જનમ મરણ જખ મારશે, એવો પુરણ આપ્યો છે પાસ. હાંરેક જગતગુરૂ જુગમાં સાહેબકું વેર લાગી. ૪ માંડવો મહા બ્રહ્માંડ રચ્યો, ચંદ્ર સુરજ ગાઈ જોત, ચાર વેદની એક ચાંપાઈ, કૈવલ કલંકીતો રહો રેક

ચઉદભોવનમાં ચઠબે ગુરૂ સોઇ, લાગી, ૫ અધાદ બોહોદ ઉચારીઓ, અવન્યાસી અદ્વૈત; સસમ વેદ પંચમોં સાર છે. એવા જુગમે જુગદીસ, હાંરેક બ્રહ્મા વીષ્નુ માહેસ્વર ગુણ ગાય લાગી. ૬ લક્ષેલક્ષમણ ગુરૂ આપીઓ, કરૂણાસીંધુ પામ્યો કૈવલ કરમકી રેખપર મેખ મારી; મુજ ઉગારયો નાથાના નાથ, હાંરેક સરજ્યુ સતગુરૂ સંતે કીધી મેર. સરજ્યુ લાગી. ચોંટ. મારામાંરે પુરણ ૭

રેકતો

દીલ દરીયાવમે દેદાર ભરપુર હે, ગુલફુલનમે બાસ જેસા, સતત્વ તુપકુ છોડકે બાવરા, ખટાઇ છાસમે ચાહાવ કેસા, મંદમતી તુ માયા પુરમે વહુયો કયુ જાતો પ્રાણ વસુ, છોડ પરપંચકા પેચ પાખંડી, કાલ પડે તુજ જીવ પસુ, ભંગકે કુંડમે જાયગો ઉંધ સુખ ગોથાં ખાયગા ગુમાર ફરી, સરજ્યુ રેનમે દીન સુજ્યો નઇ, ગંધા હોઇ સીરગુણ ધરી.

ગરબી ૧

હુરે આ ભવમાં આવ્યુ ભાંન ભગતી કેમ ભુલો, આભ. ટેક. પાંચપચીસનાં પંડ તુજને પાઓરે. કોઇ ગુરૂગમ જાગીને જો, સમરથી લાવ્યોરે. ૧ અંતસકરણની ઓાંટ અવલી ચાલોરે, કોપ માયા હીરની જાલ પારથી ઝાલોરે. ૨ ચકોર હોયે તો ચેત ચટપટ ઘટમાંરે. કાંઇ જાગરત સુપનુ છોડ, સોભીતુ મઠમાંરે. ૩ સોપતીનાં

સોક રૂમજી મેલ્રોગે, કોઇ સુરા ચડે તે ધાટ, તુરીઆઇ ખેલોરે. ૪ નાભી કમળથી નાર સુરત ચડી છેજીરે. કાંઇ માનસરોવર માંઇ મોતી લીજીયેરે. ૫ પડ ભરમાંડનાં પેચ જોઓ જુગ પલ કરે. કોંઇ જાગ્રત અનમુસીંધ બીરાજે અલખરે. ૬ સાંખ જોગ તે જાણુ કહુ વીસતારી રે. કાંઇ છતે પંડવી દેહ, એ પરકારીરે. ૭ પુરવ પરાનુ નીર નાભીમાં ઠરીયુરે, કાંઇ ઉલટયુ પશ્ચીમ ધાટ, પેઉજીમાં મલીયુરે. ૮ ત્રીકુટી જાઇ તીન બંક બીછાનીરે કાંઇ તીન હે પુની લેલાટ, જોત પીછાનીરે ૯ દસ સોહુંગના દોરબ્રંહ્મસુદ ગુનમાંરે, કાંઇ જાગ્રત જુકતી જોઇ, હુંસો ધુંનમાંરે. ૧ રૂપ નહી ને રંગ જોવા જેવારે, કાંઇ કોટી સુરજનો શુર ર દેવાધી દેવારે. ૧૧ સતગુરૂ આપી સાંન સોહુંગ દોર ચલીઓરે કાંઇ સરજયુ લાગી સુરત; સાહેબમાં મલીઓરેર. ૧૨

જમતી વખતે અસલોક બોલવા.

આદસકરતં સ્વેરાજ કરૂણેસ્વરં કૈવલં ૧ પતીઆ દતુંમ હો. નાથાંકે નાથન ચઇતનં નમસ્તુ વીસ્વપતે. ૨ અખંડઆનંદં પુરસોતુમા નીજયાનંદંમ નયંતા નમસ્તુ હે. ૩ સકલ વીસ્વં પોક્ષણું કરત હો પ્રમેસ્વરં સુભ્યં સામગ્રી સરજ્યુમ આરોગ્યંમપતે. ૪ શ્રી આદપ્ર કરત સ્વેરાજ કરૂણેસ કૈવલકી જેયે.

અષ્ટ્રલોક ૨

પરથમ વંદમ ગુરૂ કુવેરં સાક્ષાતં કરૂણેસ કેવલ કારણું જ્ઞાનંમુરતીયે ગ્યન સાંમસોભીતંસુ. ૧ સોલ કલાયં સમપુરણું બત્રીસંલક્ષણુંયે સાયખ ચક્ર ગદાઇપદમં સકલં દેવદેવા ગુરૂપતે. ૨ કાયંપંથા ચક્રવતી ધરમં જ્ઞાનં સંપ્રદાયેકં આવીગ્યાતં ગ્યાદીયે બ્રંહ્મહા બ્યેત્રયં ઉચ્ચતં યખંડંસ્યત કેવલ ધ્યામં સદોદીતં સરવ શ્રષ્ટ પદ સ્યત સરજ્યુ પાઇયે સદોદીતંપતે. ૪

શ્રી કરૂણાસાગર મહારાજકી જેયે.

શ્લોક ૩

શ્રી નારાણયં બલવંસાગં પરમ ગુરૂપતી શ્રી કબીરં ધરમંદાસ અખંસાંમી પ્રીતંમદાસાત રવીભાંણું દ્રરૂ પેલાદં ન્યેત્સીપીપાયં અમરીખ ભરમા વીસ્નુય સીવોયં નારદં ગ્યુરૂડંજી તુલસીદાસંહનુમનં રેયંકાસ્યેની નયંદેવં રામાનંદં વ્યાલ કંમરં સેવરીબોરં યારેગ્યં દસુયવંતારં માથે ગ્યુરૂપદં સરેસ્ટં સતનં સરવ સુખ્યદાઇક સરજ્યુ દાસં સ્યતકુવેરંપતે શ્રી બલદેવ સાગ્રં મહારાજકી જે.

શ્લોક ૪

યાદ ઉત્પંન હે, કરૂણામયે કેવલંસ્યત, યાહી સંકલપભયે સુદસતુ સતુતેસતં ૧ સત ઉતપનં યાદીતં યાદીતં ભયાંનં યલખં અલીલં યેલીલંભરમુ હે ૨ યા નીરંજનમનં જોતી ચૈતનં સહીતં ઇચ્છાભનં ભવરચનં

હોરી. ટેક. ઠગડા ઠગારાં બેસે તારા ગરમાં, મારોને જ્ઞાંનની ગોહોલી ભાઇ. ૧ ભે નીદરા મીથુંનમાં શું ઘોરચો, અગની લાગી તારી ઓહોલી. ભાઇ. ૨ અનંત લોચન ખોલાં માહારા ગુરૂજી, ખટ ચક્ર ખોદયાં ઘોહોરી. ભાઇ. ૩ અહુંગ સહુંગ તાર લાગ્યો અલખસે, ત્રીકુટી તારાં ખોહોલી ભાઇ. આગ. ૪ કહેત સરજ્યુદાસ અગમ એ વાલો, પંડે ભરમંડ રહ્યા તોહોલી. ભાઇ ૫

ગરબી ૮

સતગુરૂ સંતાનાં સંગ ભાઇ મારે ભલેરે મલો છે. ટેક. કોડી જગન ઘેર ગુરૂજી પધારયા, મનવો ભજનમાં ભલો છે ભાઇ ૧ મુખ કમલથી મે મારગ પાચ્યો, રંગમાં રંગ ભર્યો છે ભાઇ ૨ નાભીકમલથી ચલી મેરી સુરતા, ઉલટ નાસકા કવો છે ભાઇ ૩ પંચ તત્વજીનાં જાહી મેલાવ્યાં, બાવંન બાહારા નેહાલ્યો છે, ભાઇ મારે.૪ સરજ્યુદાસ સતલક્ષ પ્રતાપે, બાહાર ભીતર ન્યાલ્યો છે ભાઇ. ૫

ગરબી ૯

કે ગરબો રામગુરૂને ગાવો કે પાંચપીચીસ લાવો કે ગર ટેક. કે ગરબો પાંચ તત્વ પરમાંણુ કે તેનો ઘડનારો સણુ કે ગર. ૧ કે ગરબો ગરબાને જુડી, કે ફરતી દસ બારી રૂડી કે ગ. ૨ કે ગરબે ફરતાં મેલાં છે ફુલ, કે ગરબો રંગરૂપે અમુલ, કે ગ. ૩ કે ગરબે જુગતી

નહી બાકી, કે ગરબે જોત જલહલગી કે ગ. ૪ કે ગરબો જુગતી જોયો ન્યાલી કે બાવંન રૂડી દીસે જાલી, કે ગ. ૫ કે ગરબે નીસાંન ફરૂકે જેણે, કે નવધા આંજયાંકા જલ નેણે કે ગ. ૬ ગરબે ચીર રૂડાં પેહેરાં, કે આતાં ચડાં હરીવર લેહેરાં. ૭ કે ગરબો ત્રણ લોકમાં જાણ્યા, કે ગરબો રૂડો કુણ ગેર આંણ્યો કે ગ. ૮ કે ગરબો ગુરૂગમથી ગાઓ, કે ગરબો સરજ્યુ સત પાઓ. કે ગ. ૯

ગરબી ૧

પુરણ પ્રીતોં પરભુપર બાંધી, સતગુરૂ શરણે રહીયે રે ભલે મલ્યા કરૂણાનીજ સાગર હરી ગોવીંદ ગુણ ગાઇયેરે. ટેક. પાંચ તત્વમે પરગટ પ્રકાશાં, રંગ સુરતમે ભાસારે, લીલો પીલોને ઉજલો શાંમ, જાહીકો તાંહી પ્રાસારે. ૧ મુલ કમલથી ચલી મેરી સુરતા; અનમુની નુરત મેલાંણીરે ખટચક્રમાં ખેલતી રમતી, સુગમ ચડી સેહેલાંણીરે. ૨ માહાસુર ઉગ્યો અભેમંડલમાં, સાહાવ નીરંતર દરસારે; છલબલ મારાં સેદંન કીધાં, પ્રેમગલીમાં પરછારે. ૩ હુલટસુલટ સલીતા આઇ, બ્રહ્મ સાગર દરસાંણારે, હદે મેલી બેહદ પર ચલી, અનહદ ડંકા બજાંણારે. ૪ માહા પલામાં કણુયે ન આવુ, તેજ પાંજરે રહેતારે; નેચ ઉચમે સબકા સંગી, સેહેજ સરૂપી રહેતા રે. ૫ ચઉદ તબક એકવીસ ભરમાંડા, સોહંગ સાહેબ ઘટ રમતારે, નીરંજન ઉપર દુવાદસ ધામ, એતો ખેલ

અખંડારે. ૬ સરજ્યુદાસ કહત સતગુરૂ મલીયા, સેહેજુમે સાંઇ પીછાન્યારે, પરમગુરૂ પ્રગટયા પોમીપર, કૈવલ ઝંડા બીછાન્યારે. ૭

ગરબી ૨

કલજુગ કરડો આવ્યો આરાબોળ, તેમાં સત કેમ રહેશેરે, ધરમ અરથ તો અલગો નાઠયો, એમ સતવાદી કહેસેરે ટેક. ઉતમ કુલ અભીમાન ગણ્યા, પરભુ વીસારયા પ્રાણીરે, જડ પુજીને જડ જેવા જીવ, સીવદસા નવ આણીરે. ભક્તી પદારથ કોઇ નવ બુજે, વીસીયામાં વેહે જાશોરે, હું કેનાં ને કયાંથી આવ્યો, મુવા પીછે કયાં જાસોરે. ૨ સત ધરમનો સાર ના પીછે, જીવ અજ્ઞાની અચેતારે, કીરતન કથા જુદુ ના જાણે, ખલ વીદયાના વેતારે. ૩ સત છોડાવા સઉ નરનારી, ગામ મલ્યુ છે બધુરે મરજીવા હોયે નર માથુ મેલે, ગાફલને દુખ વાધુરે. ૪ સત છોડાવા સાંભી ભરમાણા; સતવારે છત્ર માડયોરે, કંઠીતોડ. કન્યા નવ દેવી, ભુર ભેગી થઇ દોડયોરે. ૫ ભેદ વીના ભટકાણા ભવમાં, મેડાં કરયાં સઉ મુરખેરે. વંવેક વીચાર ના પાલી જાણ્યો, પડયા ચોરાસીની નુરકેરે.૬ સરજ્યુદાસ સબ કહેત પોકારી, કાયેકુ મરો ભવમે ભાઇઆં, મેહેર કરીને મહારાજ પ્રગટયા; શરણ ગ્રહો જાઇ સાંઇઆંરે. ૭ પુરણ

ગરબી ૧

સખી માહાપદકેરી માંહાજ મુજને પાઇરે, મુને સતગુરૂ મીલા કુવેર, હુસત મેલાઇરે. ટેક. સખી મહારયા પાંચ ચોર નાગણુ કાલીરે, સખી અહુંગસહુંગ સુંન ઘેર લાગી તાલીરે. ૧ સખી પાંચ તત્વનાં પેઠ વેરચો ભારીરે. ગુરૂ જ્ઞાન અમલ આઠ પોહોર, સદા ખુમારીરે, ૨ સખી જાગ્રત જુવો જોત દલમાં દીવારે, સખી ખટરસ તજીયે તન, હુરીરસ પીવોરે ૩ સખી કાયા કામઠી તીર સ્વાસા ખેચીરે, ત્રીકુટી પરખ્યુ તંત, હુલટ ઉચીરે. ૪ સખી નાભીકમલમાં ન્યાલા ચીદબ્રમ જલકયોંરે. સખી અપરંમપાર અપાર, નુરતી નરખ્યોરે. ૫ સખી ખટચક્રને ખેદ સીખરઘર વાસીરે, સખી સાતમી ભોમ નીરજન, આઠમી અવન્યાસીરે. ૬ સખી સરજ્યુદાસની દોર, સી ધીમા સમાણીરે, ગુરૂ લક્ષમણુ લક્ષ લખાઇ આતમ સગઆંગીરે ૭

પદલાવર ગરબી ૨

ઇસાઉતપની આદન્યારયાંણી સકતીનં ૩ યંગ ઉતપનં હોઇ ત્રીગુણા મનરૂપં હે ત્રીગુણા ત્રીપુત્રી સરાવપતની લક્ષમી પતની પારબતે પતની ત્રીગુણાભ્યં ઘરબારી પંચ માત્રા યાવીધં પસારીતં ગુરૂભ્યં ગ્રહી ભુપભયં સરજ્યુ સત્યં સંગપતે.

શ્રી બલેવંસાગર મહુરાજકી જેયે.

ગરબી ૧

હરે આ ઘરમાં કેમ રેહેવાય, લાગ્યો ઝગડોરે ટેક. વસતીમાં ડીઠી સુન સુનમાં વસતીરે, કોઇ નીરની આંધી પાલ, કીડી ગળો હસતીરે. ૧ લગ્યો સમુદર તાપ, સેમે જઇ જુલુરે; કાંઈ જમીનથી વરસા મેઘ આકાસે વન ખીલુરે ૨ સાંઈ નહી પંડ ભરમાંડ નીરંજન ભટકયારે, કાંઇ વીસ્વે વેદ કતેબ, ત્રીગુણુગણ લટકયારે. ૩ પાતાલે મારા પગ ઓહંકારે હાથરે, કાંઇ બ્રહંમ સીખ મારૂ સીસ, ચાંટી નાથરે. ઉપજે ખપે સંગ માંઇ, મારા મા-લકથીરે, કાંઇ બુઢા જવાંન નહી બાલ, ખેલુ અગાલકથી.૫ બ્રહ્મ બીનાની બાત કરો બીચારીરે, કાંઈ છો રાંડોના ચોર, ભુલ્વા ગીરધારીરે. ૬ સત કઇવલ શબ્દ સીહ સરજ્યુ ગાજ્યારે, કાંઇ છત્રીસ છુટયા નાદ, બાજા અન-હદ બાજાંરે. ૭

ગરબી ૨

રાગ કૈવલકટારી વાગી.

કૈવલ કટારી વાહાગી, જેને પુરણુ લાગી, કેવલ. ટેક. સંસાર સાર સુપનાકેરી બાજી, જુવે જેવલા કોઈ જાહાગી, જેને. ૧ મોટા ભુપતી ચાલી ગયા કહાંક, સત-ગુરૂ મલ્યા સોહાગી. જેને. ૨ મોહ મછરમે ફરે મસ્તાનાં, સુરા કામદેવ તાહાગી જેને. ૩ જડ ચૈતન વવક કરી

વસ્તુ, ભુલ ભરમના ભાહાગી, જેને. ૪ કહેત સરજ્યુદાસ સુનોમેરે સાધુ. કહેત સમજે કોઈ સંત સમાગી. જેને.૫

ગરબી ૩

સંતોની સંગત જોડી, બાઇ મેતો ચાદર હોડી. ટેક. સનકસનકાદીક સુખદેવ નારદ, ધ્રુવ પેહેલાદે જોહોડી, મેતો. ૧ દતકપીલ વ્યાસ અજગર, ગોપીચંદન રાજ છોહોડી, મેતો. ૨ અખો રોઇદાસ દીન સાંઇ અંગીરા, સતગુરૂ માયા તોહોડી મેતો. ૩ નરસી પીપો ધનભક્ત ભભીક્ષણુ કબીરાંમ ખેલા ગોહોડી મેતો. ૪ સરજ્યુદાસ ગુરૂ સમરથ મલીયા બ્રહ્મ કપાટ શબ્દે ફોહોડી મેતો. ૫

ગરબી ૪

સેજે સેજે સંત પધારયા, ઘેર સંખણી નારી; સેજે ટેક. સત દેખ્યા જાણે જમ ઘેર આવ્યા, લડવા ટુટે બાર બાહારી ઘેર. ૧ સતગુરૂ સંતે આપ્યુ ખાવા પીવા, આંખ્યો ફુટી કેમ તાહારી; ઘેર. ૨ પુત્ર પરીવાર હવેલાં શાં તાહારે, ભક્તની ભક્તી બગાહાડી ઘેર. ૩ હાઉ હાઊ કરે આખા મોહોલામાં, ફરતાં ફાકે પુસવાહારી ઘેર. ૪ કહેત સરજ્યુદાસ અધમ એ જાતી, કાલુ મુડુ મુખ બાહાલી ઘેર. ૫

ગરબી ૫

ગુરૂસંગ કરો હરીજન ભાહાઇ, જાકુ પુરણ બસાહાઇ ટેક. પ્રેમ પ્રભુને પુરણ મલવા કરજો રેહેવા ઘર

જાહુાઇ જાકુ ૧ અહોર્નીસ હુરદમ લક્ષે લખાવો, મુલ તંતુ રેહેજો ગસાહુાઇ, જાકુ. ૨ એકવી હજાર છસે ધુંન લાહુાગી, ચોર મારયા છેક સાહુાઇ જાકુ. ૩ હુંસની ચાંચમાં મોતીરે ગલીયુ નામ રૂપગુણુ નસાહુાઇ. જાકુ. ૪ સરજયુ દાસ સાહેબને સમરતાં, હુંસહુંસીમાં વસાહુાઇ, જાકુ. ૫

ગરબી ૬

તને જમડા લેશે લુહુટી સમજ મન ઉટી ટેક. ચેતન વાલા ચેતીને ચાલો, જુઠામે જમ લેસે કુહુટી સમ. ૧ દીનમે દુખીઓ ફરે ભટકાતો, રાતીસુ જડસે ળુહુઠી સમ.૨ આટલુ પરવારી હરી હવે ભજવા, એમ કરતાં દોરી ટુહુટી સમ. ૩ ચાર ધાંમ ફરી લાગ્યો છું લોટી, મધરે વગડા મહી કુટી. સમ. સરજયુદાસ કરો સંતાંની સેવા, સેજે સેજે જાસો છુટી સમ. ૫

ગરબી ૭

સુરતા ઓધો સીધી દોહોરી, ભાઇઓ આગલસે સખી સરજયુ પુંનમનો ચંદ, પુરા પરખોરે; સુરત નુત નાભી ધરો નુર, ચીદાભાસ પરખોરે. ટેક. ગુરૂ સરણુ જાવું તે માટ, સજાણુ જોઇ કરવારે; તેથ મારગ સુઝતાં મન થાય, માહુા પદ મલવારે. ૧ સગી સાખ્ય સંતાંની કહુ, સુણવા સમીરારે; કહુ વેદ વાંણીનું પરમાણુ, ધરો કાંન ધીરારે. ૨ [illegible] મી કબીર ભયા બડ ભુપ, રામાનંદ ભેટયારે; પંડ [illegible] ડકે પાડયા ફોડ, ઠે-

કાંણુ બેઠયારે. ૩ સખી અરજુંને મલીયા કસ્નાં, કેવલ દ-રસ ઘ્યારે; ભાગવતમે સાતમો કંદ, આતમ ઓલખાવ્યારે. સખી નાભીકમલમાં નંદ, ભટ-યા ભરમારે; જ્યારે પર-ગટ મીલ્યા નારાણય, ઉકેલ પાડયો મરમારે. ૫ સખી વ્યાસને બલતા થઇ, નારદ મલીયારે; પુરાંણુ બોળાં જળ માંઇ, નારદ તાપ ટાલીયારે. ૬ સખી સહેસ્ત્ર અ ઠયાસી રૂસી, જનકપુરી પુરયા'; સરજયુ અસ્ટાવકર માલે નંદ, જનખને પુરારે ૭ પુરણુ.

રેકતો.

અલખમે આપ આપમે અલખ હે, ઇયાર બોહોરા કોઇ સાર ખોજે; કયા સંસારને ભેખકે સાર વો. મખડ ફકીર કોઇ નુર મોજે. ૧ યા હીલ્લા લેલાટમે પુરહે. નુરમે સુ-રકી ઉર ભસે; દમકી દોરમે પોર તસમીરકુ, ભીતકે જ રૂખે સાંઇબાસ. ૨ મંન બુધ ચીત હુકાર મકાંનહે, લા-હુત જબરૂત મકા ને મદીને; મેજતમા 'પંડકી કીમલો કુરટ હોઇ, દીન આ દીન દેદાર ચીને. ૩ મન મુલામહી દીલ દરગાવમે, ભવ ભવાટી કુરાંન વંચે; આતંમ અંલાકુ ઓઇ ન જાનત. કાલ માયાસે કોઇક બંચે. ૪ હોંદુ હુરાં મકી રાંમકુ રેગવે. ઘાત પાસાંણુ કે કાસ્ટ વંદે સરજયુ સાહેમ દહે ઉરકે અંધમે, દોજક સીદોરમે બણીનંદુ બંદે.

ગરબી ૧.

ધરમ ધ્રમસાલા કાયા નગરીરે, હાંહાંરે તીરથ

આવ્યાં નરનારી. ટેક. જાતીનાં જાણું આહાપની, હાંહાંરે ગરબાર તાહાં માહુ. ૧ પાંચ દીકરા દસ દીકરીરે, હાંહાંરે જગડો લાગ્યો ઘરમાં. ૨ પરવરતીને પરાં પુછીયુરે, હાંહાંરે કુણુ છે તારી જાતી. હાંહાંરે. ૩ નવ જાણુ ન્યારાં અભાગીયારે, હાહારે મારૂ કહુ ના માને. ૪ પર વરતીને પ્રાણે પુસીયુરે. હાંહાંરે કુણુ નાતીને ગામ. ૫ હુ નવ જાણુ એક વાતડીરે, હાંહાંરે મલાભાઇની પ્રીત ૬ પરાણુ છોડીને ચાહાલીઓરે, હાંહાંર તારે મારે નઇ બને ૭ જનમોજનમ જાણુ ચાલસે, હાંહાંરે વનમાં છોડીને ચાલા ૮ તારે સગે હુતો બહુ ફરીરે, હાંહાંરે વારંવાર માર ખાધો.૯ કદીયે નાં કરૂ સંગ નાહારનારે. કદી. હાંહાંરે સતગુરૂ મલા પુરણ. ૧૦ માહામંત્ર મુને દીજીઓરે, હાંહાંરે ફેર નહી આવં ભવમાં. ૧ સતગુરૂ સાહેબ કુવેર મલારે, હાંહાંરે સરજયુદાસ સરણાંસત. ૧૨

ગરબી ૨

બહુલ વીના બાવા થયારે, હાંહાંરે જ્ઞાન વીના ગભરાંણા. ટેક ગગંન દોરી પર ખેલવુરે, હાંહાંરે દોર ચુકયા તો મરણુ ૨ સુરાપુરાનાં સગરાંમ છેરે, હાંહાંરે નહી કાહેરનાં કામ ૩ ઓચતુ મન આકાસે ચડુરે, હાંહાંરે વરતી રહી વીસીયામા ૪ એમ કારજ સર નહીરે, હાંહાંરે જમ ખીર ભળુ નીર ૫ ભરસટ થયુ ભોગ જોગથીરે, હાંહાંરે આપે થયુ અસુધ. ૬ ઉપરનાં આછો બન્યારે. હાંહાંરે

ભીતરમાયા ભરપુર. ૭ પારસ મલે પલટયો નહી હાંહાંરે અંતર કાતીની ગાંઠયાં. ૮ નીરમલ નમણુ કર નહીરે. હાંહાંરે ડાકુ રાખે અકડાઈ. ૯ જાતી સભાવ સડના ગઓરે હાંહાંરે પથરા નવ ભીજે. ૧ સથુલને સતગુરૂ મલારે, હાંહાંર ખલનાંખલ પલટયો ૧૧ સરજ્યુદાસ તમને સુ સમજાવે, હાંહાંર કોટી જનમનો રણીઆ. ૧૨

ગરબી ૩

સરખી સાહેલીનાં સાથસેરે, હાંહાંરે અવસેર હાવો નઇ આવે. ટેક. સાધન સગળાં જે થઆંરે, હાંહાંરે કોડી તીરથને વરત. ૧ હુઈ ગુરૂ સતે દયા કરીરે; હાંહાંરે ભવ-સાગર તરીએ. ૨ સેજીમમ જ્યાં નીસાનમાં, હહાંરે ભવની ભરમણાઓ ભાગી. ૩ જ્ઞાન કપાટ ખુલા ગઆંરે, હાંહાંર તીમર ટલીઓ તાપ ૪ સરજ્યુદાસ સોદો કરી લેજોરે, હાંહારે નહીતો કાલા મુખ જાંવાગે ૫

ગરબી ૪

નરનારી જનમીને શું કમાઇ, હાંહાંરે આઇઓ જુવોને વીરાગી ટેક માહા પુન કીજે મુનસાદેહીરે, હાહાંરે સત-ગુરૂ મલે પુરા. ૧ જ્ઞાનભક્તોનો ભડાં ભરોરે, હાંહાંરે ધ્યાન હરદે ધરી જે. ૨ દસ ઈંદ્રી મન એકસમ કરીરે, હાંહાંરે દનમે દુવારે લાગી. ૩ અનહદ સંગી ત્યાંહાં બજીરે, હાંહાંરે સોહંગ સુલટો ચલીઓ. ૪ અદ્વેત અલેખ આદી ૨ ગઓર, હાંહાંરે સરજ્યુસત ત્યાં ભેટયા. ૫

ગરબી ૫

મેહેણીલા મત બોહોલો મારી સગીરે સાસુડી ટેક. સમજ સુધો ચાલો સતરે જમાઇડા, કુલ બોરચુ મરો બુડી, મારી. ૧ કુળ બોરચુ તેનુ તમને શું લંછન જકતમાં ગવરે ભુડી, મારી ૨ નાતબારા તમે નાતબારીઆ પુત્રકાં વરે બેઠયા મુહુડી. મારી. ૩ હાવી જાણુ વાતો જેણી ભક્તીની દીકરી ના દેતસ મુડી, મારી. તારી દીકરીને લેતારે બોલે સંતોનો સંગમારે રૂડી, માડી. ૫ અતીત ફકીર જેવા ફરો ફકડડ. અંગે ચોલો રાખુહુડી, મારી. ૬ મેતો હુ પરાપુરવનાં જોગી, જોગ કલાગત ઉહુડી, મારી.૭ મેલી છોકરાં ઘેર ચાહાક્ષારે છોડી, પુરસ બીનાનાં શોભે ચુહુડી, મારી. ૮ કુળ બોળી ધીક જનમ્યા જગતમાં, ભક્તી બાધી તારી કુહુડી, મારી. ૯ સાચો ભરૂસો મારે સતગુરૂ સાંમ, નરસીનો કીધી હુડી. ૧૦ હાવા ગુરૂ કુણ કયાથીરે મલીઆ, ગરમાં બજાઈ તતુડી, મારી. ૧૧ સરજયુદાસ કહે ભક્તી ભજન બીના કાટી મરો જુગ બુહુડી મારો. ૧૨

ગરબી ૧

કરૂણાસીંધુ નામ નીરંતર પાઓરે, બાવંન બાહારો ગ્રહી ઉર લાઓ, કરૂણાસીંધુ ટેક. કાડીકુઠીને કણ કીધો નાંખોરે, કાસકુસ પવંન ઉડાઓ. કરૂ. ૧ મનમીડી નીજ મન થયુ નાથેરે, રોમ રોમ રણુંકાર થાઓ. કરૂ. ૨ મેરૂ

ડંડ સીધો કરી થીર મન, એકવી હુજાર ખટસે જાપ થા-
ઓ, કરૂ. ૩ ઇંગલાપીગલા ચાલી બેઉ બનતીરે, પ્રેમ
પારસ પરાંણુ પલટાઓ, કરૂ. ૪ જાગ્રત સુપના સસોપતી
તુરીયારે, અનમુની અલખ જગાઓ, કરૂ ૫ પંચભુત
ભોલામાં મેલાવ્યાંરે, તનતાપ ત્રીવીધી બુજાઓ, કરૂ. ૬
દસ ઇંદ્રી રજોગુણુ દીધીરે, તાર ત્રીકુટી સંજમ સોહાઓ,
કરૂ, ૭ અંતસકરણુ મલાં સત્વ ગુણુરે. સત્વ સુલટો જોની-
માં જગાઓ, કરૂ. ૮ ગુરૂ મલા પુરણુ બ્રહ્મવતારે સરજ્યુ
સાહેબ ધન કમાઓ. કરૂ. ૯

ગરબાં ૧

આજ અનોપમ દાડો દીઠયોરે, મારે ઘેર કરૂણા
સાગર સાંમી મારે. ટેક. માર ગેર આવ્યા સંત પરૂણા
ફુલહાર ગજરા લાવે રાંમી મારે. ૧ ધુપદીપ અગર આ-
રતી સાજી, દુખ જનમમરણુને વાંમીરે, મારે. ૨ અનુભવ
આનંદ નીત થાયે છે, ચઉદલોક આવ્યા વીસ ધામીરે,
મારે. ૩ માહા સુખ પામ્યા પરભુ હાઠે, કાલકરોદ મીટા-
ઓ કાંમીરે, મારે ગેર, ૪ ગરબાર પુત્ર લીલાલેર થઇ;
પરભુ પધારયા કેવલ બહુ નાંમા, મારે. ૫ મારે ઘર ઓરડે
સુરજ ઉગ્યો, મોટા મોટા મુનીવર સત જામીરે મારે. ૬
માહા મુકત થઆ મુનસાદેહી, માહા સુરો ભરે તાંહામારે
મારે, ૭ ઘાટ આંગાટે ખેલે અનમુની ચંતામણી નહી

રજ ખાગીરે, મારે. ૮ સરજ્યુ સીખર ચડીને ખોલા તાલા સતગુરૂ સાહેબ કૈવલ પામી મારે ગેર. ૯

સંત શ્રીમત ૧

હરે મને પુરણ પરસોતમ ભેટયા છે, મને હરખ હઇયામાં અપાર હો નાથ હમને પુરણ પરસોતમ. ટેક. કાયાબાઇને તે રૂડો દીન આવ્યો છે, પુનદાન જમાડયા સાધુ સંત. હો નાથ. ૧ કાયા પેલે માસે તે પુરણ પ્યાસી સેવા પુજા સાંતીનુ સાધન થાયેરે હો ના. ૨ કાયા બીજે માસે તે બુજ્યો તાપ. મોહમદ તોરંગ ગઓ હુટી હો ના. પુર. ૩ કાયા તીજે માસે તે તરપત થઆ, જ્ઞાન ભક્તીરસ પીધો ભરપુર હો ના. ૪ કાયા ચોથે માસે તે ચીતવંન ચૈતન તુરીયા ત્રણે તાસેનો સીરો તીકંમ હો નાથ. ૫ કાયા પંચમે માસે તે પરગટ હરી, ભકત ભીતર ભગવંત ઉર ભાસ્યા હો નાથ. ૬ કાયા છઠે માસે સોહંમ રૂપ ભરકુટી. ખેળાભયણ સદ્દેહી સાંખ ચીંતા હો નાથ પુર. ૮ કાયા સાતમે માસે તે ઘટોઘટ સોહંગ સોલ સણઘાર ચીન પેરયાં રૂડાં હો ના પુર. ૮ અનહદ વાજાં ભાહાવ બુગલ વાગે છે, આઠમે માસે અસક નહી એક, હો ના. પુર. ૯ નુમે માસે નવધાહા પુરણ વરી, કાલ કરોદ ચોર થયા વસે હો ના. ૧૦ દસમે માસે દક્ષલક્ષ દાઇયેણ પાસ છે, પુત્ર જનમ્યો છે મોક્ષ જેજેકાર હો

ના. પુર. ૧૧ શ્રીમંત કુવેર કરૂણા હુમને કીધી છે, સર- જ્યુદાસ ભરૂ છે શ્રીમંત હો ના પુર. ૧૨

ભજન ૧ રાગ સગાલસાશેઠ.

સંકરદાસ સત ભકતી પરભુની સત વારે રાખી ટેક, સત છોડાવા સ્વામી પધારયા, વરણ મલી છે અઢાર કલજુગના કુડીઆ લોકોરે, ભકતીમાં પાડે ધોખો. ટેક. બ્રાહ્મણ ચોરાસીના તેના ગુરૂ શંકર આવ્યા છે સેજ, હુડકેસ્વરમાં આવ્યો ઉતારો સભા ભરાવે સાંજ, ધરમની કીરતી ચાલેરે, પકડ પોતાની જાલે. ૧ ભરેમણ બાધા ભેગા મલીને પુછે સાંમીને વાત, કુડીયુ ધરમ કૈવલનુ કાડયુ, તોડી નખાવો તરન, સીધ્યાં તે બાધાનુ છે દેરે, તોડો એ ભકતી વેદે. ૨ સાંમી કહે છે એ પદ છે સાચુ અવન્યાસી કૈવલ, બધા ગ્રંથોમાં છેલુ એ પદ, તંમથી ના બને રંચ, તમે તારો આચાર પાલોરે, બીજો સબ મેલો ચાલો. ૩ ગામ બધુ બહુ રીસે બલતુ, મુખે બોલે છે અપાર, તાલીઓ પાડે ટોલે મલીને, હેકારી કરે હેલાર. ભકતી તો આજ ટુટસેને, ડંડા મારીને કુટસે. ૪ સથુવારા નાતીનાં ગોર કબુધી ભેલી કરી બધી નાત ધરમ તોડાવાની માળા પાઈ, સથુવારા બાંધ્યા સંચ, સાંમી પધરાવી સુઆવેરે, સરા પવલસે હવે. ૫ ગામમહી ભકત ગણા થત્રા છે. તાલણી આવી તંન, નાતી મલીને ભક્ત તેડાવ્યા, ઢોલી નાખો આ ધરમ, તીલક ત્રણે દીવસ

ના કરસ્યો મંરીરીએ પગ નોં ધરસ્યો ૬ ભકત મલી
ને એમ કહે છે, સુણો ગંમાજી નાત ટેક હમારી સેમાં
તોડાવો, નથી પડપંચના રંચ, તમે કહો એ રીતે સજી-
યેરે, બાંનુ ના કડાવો રજીયે. ૭ માલા પીધેલી કેમરી સુઢે,
મધે ભરાણુા પંચ, મુકો નાતબાહાર જતમત બાંધી,
પરગામ કરો બંધ, મંદીરનુ માલીયુ થાસેરે, મુરતી શંકરની
રેસે ૮ સરજયુદાસ સત ગ્રમેરે પરભુને કરૂણેસ ધરજો
કાંન, આંવલાયે ધણી આવજો વારૂ, ઉગારવાને અંત,
ભકતી લાજે આજ હમારીરે, જસે લાજ પેહેલી તમારી.૯
ભકત બીજા દીન ભેલા મલીને, કરે મનમાં વીચાર, નાત-
બારા હુવે કેમ રહેવાસે, છોકરાં વરવો માંહી, રટણુા
મનમાં રાખોરે, કહુ નાતીનુ લાખો. ૧૦ ભેગા થઇને
ગયા શંભુમાં, પુછવા લાગ્યા લોક, કેમ આવ્યા તમે
ભકતો અહીંઆં, અભડાસે આ ભોમ, ધરમ છે નીચુ
હેવુરે, અજ્ઞાનીને સંસે રહેવું. ૧૧ કપડાં કડાવીને કંડગ્ર
લીધા, અસ્નાન કરાવ્યુ અંધ, જોતી તલક કઠી કાડી
નખાવી, આડા કરાવ્યાં કપાલ, આડા આવ્યા પેટ લગા-
ડયોરે, ભક્તીનાં ખેલ બગાડયો. ૧૨ પંદર રૂપીઆ
બ્રામણુ લેઇને લીલા કપડે લાવ્યો ટાંમ, હાંમ નમાસીવ
દુરથી બતાવ્યો, કરણી બતાવી કાગ, દવ્યે ધુતીને લીધોરે
મોક્ષનાં ઉધારો કીધો ૧૩ શંકરદાસ હુવે પુછે સતીને
કેમ કરી રહેસે લાજ, ભકતીના માથે ખાનેક લાગે,

ધીક આવ્યો અવતાર, જનમતાં સેનાં મુવારે, શુરૂ જાંણુ ણીસ જનુવા. ૧૪ જોગ ધરૂ જુગતી થાવે જગતમાં, સેજે મલ્યા છે જોગ, પુરવેજનમના પ્રગટ્યા આજ, કાચી કાયા કંચન પંડ થાયે પરભુવા લેખેરે, ટેક બાઈ તમો વીસેક, ૧૫ ગોમતરાંણી ગભરાઇ દીલમાં લજા રાખો ગુરૂદેવ નોધારી મે એકલડીરે, મારે બાલને ના બગડે ખેલ, ગામ બધુયે કતરપા છેરે, હુવે મારી ગતી થાશે. ૧૬ ભલે સાંમી ભેખ સુખેથી ધરો, પ્રભુ કીરપાયે આનંદ, હમે તો બહુ જતલે વેટાણાં, તમ વડે પામીસુ પાર, પ્રતીવંતા સાચુ છે સાંમીરે, સરધા એવી સાહેબ નામી. ૧૭ અલેખ જગાઈ ભીક્ષા ભરપુર, માતાને મલીયામાંજ, શેહેરમે બાજાં ધામધુમ બાજે, સાંમી સરજ્યુ પધરાઇ આરતીઓ આનંદ થાવેરે, અખાડે લોક ભરાવે. ૧૮ કુટંબકબીલો તેડવા આવ્યા આવ્યા મંદીરની માંઇ; પકડી લો ઘેર ભેખ ધરયા ને, બોધ કરે છે રસીક, માતા પેટ પથરો જનમ્યોરે; કબુધી આસી ગમ્યો. ૧૯ એક બચન બાત ના માની, સરજ્યુસમ જાંણુ સેક, રીસે બલતુ લોક નાંખે જે સુડી, કાંકરા મારે મુજ, મરજીવો થઇને ફરૂરે, હુવે કેનાથી ડરૂ.૨ સાસુ સસેરો આનંદ પામ્યાં, હુવે આવી છે ભડક, છોડી વલાવીસુ બીજે ઠાંમે, છોકરાં નાખો પાસ જોગીને જોગ બગડસેરે, એતો પાસલ રખડસે. ૨૧ પંચ મલીને બધુ કહે છે ટેક તોડી બાધી ભુર, ભકતી તો એક શંકર સાધુ

ઘરબાર છોડયુ તત, ભકતી એવી સીસને સાટેરે, શું થાય મરવાને માટે. ૨૨ સતી સુત લેઇને અરજો કરે છે. હમને હ્યો નાતીની માંહી. પઠપંચી પટેલ એમ બોલા તે, બોલાવો સાધુ અહી, લખી લો ફારગતી આજરે, બગાડો સાધુનુ કાજ. ૨૩ હરીના મંન ચીંતા થઇ, બગડે સાધુનો ખેલ, ગામ સારૂ એને ચપટી ના આપે રાતી જમાડે સુર, નાતી તેની બંધી કરસેર સાધુ અપવાસી મરસે. ૨૪ સંખ ચક્રગદા પદમ લેઇ ઘનસાંમ, બેઠયા નાતીનીમાંહી, સોલકલા સાંમ દેખનાં કોઇ બીરાજયા ગટ અંતર સરજ્યુ દાસ, સુરત અગાડીરે, નાતી તારો ખેત બગાડી. ૨૫ જેજેકાર વરતાંણો જગતમાં, સતગુરૂ સાહેબ કુવેર દરસન કરી માહા દુખડાં કાપ્યાં, નીરમલ નરખ્યા નેણુ, નરનારી મંદીર સધારયારે, કરૂણાસીંધુ પરભુ પધારા, ૨૬ ગાવે સીખ કોઇ ગાંભળે તેના જનમ મરણુ દુખ જાય, કેવલ ધામમાં વાસજ થાસે, સત બોલા સરજ્યુદાસ, પરભુપદ પ્રેમથી પાસેરે, સંતાના ચરણામાં વાસરે. ૨૬

ભજન ૨

ભલેરો ભલો ભલોરે જોગી સતરે, સરજ્યુદાસે સંજોગ મલો છે મારે સેહેજે હેજી. આરે સંસાર મુને નજરે ના ભાવે ને, આરે ગરબાર મારે, સંગે ના આવેને, ગુરૂ સત બાંહાંઘેલી પ્રીતો હોજી ટેક. જાગીને જોયુ મેતો જારે જગતમાં જારે, ચોગર લાગ્યો દવ ડીઠયો હોજી.

કુટમ કુલ સરવે કારમુ લાગ્યુ ને ભવની ભવાટી સરવે મીટયો હોજી. ૧ ત્રાહે ત્રાહે પોહોકારૂ પતીનકુ, સરણે આવ્યો જન ઉગારો હોજી. કાલ કરોદ સત્રરૂ વેધે તંન મારૂ ને, સુખ ના હોત લગારો હોજી. ૨ વનવન ફ્રરૂ મારૂ ચીતડુ ચોરાચેલુ, વીસરામ નહી કો લગારેજી. અહો હાય શાંનતી કુણ કરે ભવ ભુલાને, ગુરૂબાના કુણહી ઉગારેજી. ૩ દેવલ જાવુ તો મેરી દુગધ્યા ના જાવે ને, તીરથ જાવુ તો પથરા પાણીજી, બેઠયો ના બોલે તારે ઉભો ના ડાલે ને, સુતા ને કેમ સેવુ વાણીજી. ૪ દશો-દેશ ફ્રરયા મે તો ફ્રંદાને તોડીને, સંતાના બાડા હે સગા લેજી. જેન દેખતાં મારૂ હઇડુ ઠરજો ને, તેના પરી ગ્યાડુ કાલ હેજી. ૫ કયમ કરૂ કાયા કાચી લારૂસોને તારોને, મારૂ મેવાસી માંહીલા પાંહાંચેજી. પંગુ બીના મુગો સુરે સુખ વદેને, કયમ કરી લખે અલેખ વાંચેજી. ૬ અરજે કરૂસુ અહોનીસ અવનયાસીને, અનંત ભરમાડાંના નાથે હેજી. સંસારસાગર સરજયુદાસ બુડંતાને, સતગુરૂ સાહેબ જાલી બોહયોજી. ૭

પુનમચંદની.

સોહંગ સાવ નીરંતર સુરજ મારે ઉગીઆેરે, મારે સતગુરૂ કીધી પુરણ સાહાય, મારે આપી આંખ અનુભવ, હરીરસ ચુગીઆેરે. ટેક.

સાખી.

ભકતી વ્યાપી બ્રહ્મદેશની, તીમર ટળી લગ્યો તુર; સુનમાં સુખમણી જઇ વાસીઆં, ધંગા આવસે ભરપુર, હાંરેક સુલદવારે આપ્યાં જીનાં દાન, સુલ સોહંગ ૧ ગુણુમાં ગણુપતી બીરાજીઆ, વળી ચાર પત્રનું કમલ, અક્ષર ચાર બીસાવીઆં, રીધસીધ આપે અમુલ, હાંરેક તાંથી ચાલ્યો મારો રામ અવની સોડ તાંય સોહંગ. ૨ ત્યાંથી આવ્યા આકાસમાં, ખટદલકમલકી માંય, તે ત્રીસકરોડ દેવતા, બ્રહ્મા સાવંત્રી જાંઇ, હાંરેક ખટ સેહેસ્તરખા તુવાલુ વાસુદેવ. સોહંગ. ૩ વઇકુંઠ વાસો કીજીએ, વીશ્નુ લક્ષ્મી ત્યાં વાસ. દસદલ કમલસે સજી, ચીત તુરીયા ચીદાભાસ, હાંરેઠ ઓહંગ સોહંગ ઉઠે લેહેરી પ્રણુવ ધુંન સોહંગ. ૪ અરદ ઉરદ દેરા દીજીઆ. દુવાદસ કમલકી માંઇ. ખટ સેહેસ્તર જાપ સીવકા બુત્રી સકતી મન તાંઇ, હાંરેક કંઠે કમલ તે સોલદલ જાંણુ; સોહંગ ૫ જીવ શબદ બીરાજીઆ, દીયા અજંપા હજાર, ત્રકુટી તાળાં ખોલીઆં, ભ્રકુટી સસ્વ સરૂપ, હાંરેક દુવેદલ અજંપા ઉઠે એક હજાર દુવે, સોહં ૬ અખેપાત્રમાં હાલીઓ, સેહેસ્તર કમલદલ જોત. સાત ચકર સોના ભોમકા, હજાર અજંપા ઉધોત, હાંરેક ઉપર શુન્ય શીખર, અલખના વાસ. ૭ એકવીસ હજાર છસો આરંભકે, અનહદ ગયો આરપાર, સતહસો સત પરખી ચાલીઓ, સત દોરી લાગી કઇવલ, હાંરેક બ્રહ્મ કરંમને ફોડુ તેહીઠાંમ, સોહં. ૮ સાહેબ કુવેર સત

આવીઆ, આપે ઓળખાવ્યું પતી સેજ, દુવાદસ ભરમાંડસે દીઆં, લક્ષમણ ગુરૂ આપયો નીજ લક્ષ, હાંરેક સરજયુ સક્તપતી કઇવલ માગ્યું માંજ, સોહંગ સાવ નીરંતર સુરજ મારે ઉગીઓરે. ૯ સમપૂરણ

Sadhu Srjudahs

ભજન ૧ રાગ અલખ લે લાગીરે એ રાગ.

આજ અલખ લેહે લાગીરે, મારેરે સતગુરૂ સમદે તાલાં ખોલીઆજી, જકત દીસે જુઠો જુઠોરે, સુરતી બાંધે પીયા સાથી પીતડીજી. ટેક. ગુરૂયે બતાઆ જ્ઞાન અગોચરા હોજી. મનવો પામ્યો છે વીરામરે, સતો કાયાનાં કલંક માહારે ઉતરયાંજી. સમજ પ્રગટી ગટ માંઇરે; સુરતા ૧ અગમ અગોચર મારે ખણરયાં મલીરેજી. નરણે થયા નીજ નામરે સતો. ચીતડુ થયુ ચકમે ચુરમાજી. અંતર આંટી સુટી આદરે. સુરતા. ૨ અગમ કપાટ મારે ખુલીઆંજી. વીસે મીટ ગયો વીકારરે સંતો અનભે પ્રગટયો સુર સુનમાંજી. સાંઇ આદરસા સેજે માંઇરે. સુરતા. ૩ મુજ ખોલંતો મેરા મહી મલીયોરેજી. તુરીયા ફોડી તગંન મેહેલરે. સંતો હાચા મોતી વરસે અમર જડીરેજી. સાગર સહેજ જીલુ નીધરે. સુરતા. ૪ ભરંમ સીંધીમાં સતગુરૂ ભેટીઆજી. સુરતા લગી કઇવલ સેજરે. સંતો સરજયુ સાહેબ સાક્ષીવત સદારેજી. કયા કરે માયા બીચારરે સુરતા. ૫

ભજન ૨

મુજ કયાં ઢુંઢે બંદા માનરે, સંતો મેહેતો હંસ

કઇવંલ તણોજી ઓહુંગસોહુંગ મારા પાઉરે સંતો. માયા ઈસવર ભુજા હુંસનીજી. ટેક. મેતો નહી પીડ ભરમાડમાં રેજી. પડે રહુ તો મર કેમ પીડરે. સંતો ભરમડે રહુ તો પીંડ કયુ ચલેજી, એતો વીચીત્ર વીસે કરે, સતો માયા. ૧ પંડનાંતા સાક્ષી કયાં હોતારેજી, ખોજ કરોને ખબડદારરે, સંતો. પંડ ભરમાંડની સીંધાહુ તારેજી. સીધા બસ કયા બતાવોરે, સંતો ૨ સીંધી બસ જાગ્રત અનમુની બીચમાંજી, અનમુના બ્રમાંડસે મલતીરે, સતો જાગ્રત સુપનામાં ભલતી રંહરેજી, સુપના મલે સસામતી માંહાઇર, સતો ૩ સમાપતા તુરીયામા લીન રહેરેજી. તુરીયા સકુરયો વાહ દમરે, સંતા વાહાદમ જલ કયુસે મન સકુરીજી, મનવડે તન ચન જાહાંણ, સંતો સાહુંતો. ૪ જ્ઞાની ધ્યાની કયાહાં બુડે મરાજી, પરખો એ પદ નારવાંણરે. સંતો સતસરજયુ પદ પામીયાજી, અવન્યાસી અભે અમર સાઇરે. સતો. ૫

ધોલ ૧

હો રાજગુરૂજી આજ મારે દેદાર તમે દરસન દીધો હુલટી ગગનમાં અમરીત પીધાં, હો રા ટેક. ભાડાનુ ઘર મા નથી ઠેકાણુ, કરતારથ આજ ગુરૂજી કીધા. હો રા. ૧ જ્ઞાન અજ્ઞાન નેના મેટા થઈ બેઠયા, પુરા ગુરૂથી અનેક સીધા હો રા. ૨ અગમનીગમ ગતી પાઇ પુરવના, રતમત રાહમ સુખ લીધાં હો રા. ૩ સીલ સંતોક્ષ ભકતી વાડયા કાધી, કાલ કરો હાદવસ

કીધાં. હો રા. ૪ સ્વાસ સમુદરમાં મછલી મરત પીયાસી સબ્દે કલેજા મારા વીધયાં હો રા. ૫ અચલ આસન હુદમ તાર ત્રીકુટી મારયો મેવાસી માહી જુંધા હો રા.૬ ચડીરે સીખરપર સુરતાએ ન્યાય્યા, અવીગત અપાર સરખાં રીધાં હો રા. ૭ ગગન ચડીને ગરજના કીધી ગભીરા. સત બ્રંહ્મ આપે અડંગ દીધાં હો રા. ૮ સત સરજ્યુ સકરતા પોતે છે પારખી સત અસત નરણે નીધાં હો રા ૯

ધોલ ૨

આજ સકી આનંદ પામ્યા સંત સભામાં, અનુભવીયે રસ પીધો હો રામજી રમતારે રામ સરજ્યુ ચઉદ ભો. વંનમાં ટેક. સાત દીપમાં સાગર અમરીત ભરીઓ, પ્રેમે પીધો આનંદમાં, પ્રાણી હો રામજી. ૧ ત્રીવીધી તાપ માન ાનનારે બુજા, હરીરસ પીધો કાયા ભંમાં હો રામજી ૨ જુગોજુગ જસ ગાતાં જુગદીસ પાગ્યો, પાંચ પચીસ મારયા પડમાં હો રામજી ૩ વંદેનો વૈરાગ મારે રગ રગ વ્યાપ્યો વીસ્વના પતી મારા થડમાં હો રામજી૪ જેને કારણે જોગી પચી પચી હારયા, પાર ના પાયા કોઇ અજાણુમાં હો રામજી ૫ પંથ પથુડી પંડીત કાજીરે થાકયા, કોઈના નો આવ્યા હરી હાથમાં હો રામજી. ૬ સેજે સમજણ મારે ઉગી અંતરમાં નીજ નેણે નીરખ ચૈતન સતંતમાં હો રામજી. ૭ સત હંસલો જાંસ આવ્યા

ત્યાંહાં પાયા; સાંન કીધી પરમાંણુ ભજનમાં હે રામજી૮ કહે સરજ્યુ આણીને હવે નો ચુકો ફરી નહી આવે હરી દાવમાં હો રામજી. ૯

ભજન ૧ રાગ ઓહુંમ આનંદભયો.

ઓહુમ સુરજ સાક્ષી રહુ એક દેસમાં હોહોજી. સરવ વ્યાપીક મેહેરા પરકાસ; સબસે ન્યારા રહે સકરતા હોહોજી એસે લક્ષ કીધુ ન લાગી, ગુરૂ એસે સરૂપકુ બલહારી, સતગુરૂસે પાઇ ગતી હમારી હોજી. ટેક. હોમ્ ગ્નાન સુરતી અવીગત વાસા હોજી. અવીગત આતમ હમારા; હોમ્ ગટપરમટે ચરાચર વયાપી હોજી. અંમ અસા અસવારા રંગી એ રેલ ૧ હોમ્ માયા અત્રીગ આદર મારી હોજી. જોગીભોગી ચઉદ લોક નચવે; જગત ભગત ઓર જપતપ તાલાહો હોજી. હંમકુ દેખ જાંહાં. રહે હાગી ઓ. ર હોમ્ ભરમા બીસ્નુ ઓર દેવ માહે સાહા હોહોજી. ઇસ્વર સક્તી છે હંમારી. નીરાકાર નીરંજન જોહે તાં હોજી એ રહે ચરણે હમસે લાગી એ સેલ. ૩ હોમ્ બ્રહ્મ અપારામાં હાલ હમારા હોજી સાહેમ સકરતા બ્રહ્મથી ન્યાહરા, આદ અંત બીના ઓદી અવ- ન્યાસી હોહોજી સરજ્યુ સચેત કોઇ રહે જાગી. એસે લક્ષ લાગી. ૪

ભજન ૪ રાગ સતગુરૂ લેતા જાજો.

સતગુરૂ લેતા જાજો મારા મહીયેરની વાત સતગુરૂ લેહેતા જાજો અમને કહેતા જાજો મારા મઇયરની વાત

ટેક વૈકુંટ મારૂ મહીયર છે ને સાક્ષીગડ મારી સસરી હોજી. અમારા પેઉજીને એટલુ કેહેજો આણાં લેઇ આવો વેહેલા હુ !. સત. ૧ ચોરાસી બરસકી ભઇ સુંદરી મતી આનંદ ઉર ઉપન્યો હોજી. જનમી મરની બહુ દૂખ પામી જાણી સંદેશો મુકલ્યો. સતગુરૂ. ૨ પાંચ ચોર મારી પુઠલ ફરે છે; ડરી ડરી પાઉ ધરતી હોજી. ત્રીવીધી તાપ તપે બઉ તનમાં ગાંડી ગેલી થઇ હુ ફરતી, સત ૩ મારા મહીયેરમાં દુખ ઘણુ છે કાલ કરોદ મદ લોભે હોજી કુટંમ સઇયોગ મેહેણા દે છે પુરસ ગેર તુ શોભે સત ૪ મારી સાસરીઆંના સાધુડાંને ભાલતલક હુરમાલા હોજી. દયા ધરમ સત ગ્નાનભકતી મો ચેતનગડ ગાલા સત. ૫ સત ગુરૂ સાથી લક્ષ કાગલ હજુર હરીને દેજો હોજી. ઉભે સરીર તુમ બીના જલત હુ. બોંયે ગ્રહીને લેજો સત ૬ સાસુ સસરકુ સમરણ પાવુ મહીયેરમાં આગલ ગાવુ હોજી સંજ્યુદાસ સતગુરૂ ચરણે રઇ અસંખ લોકજ ગાવું સત ૭

ભજન ૪ રાગ માયાને મારીને મરી જીવુસેરે.

માયાને માહારીન-મરી જીવુમેરે મરી; જીવુમેરે, જીવત જાહાગાંને રસ પીવોમેરે. ટેક કાયા બીમરસે રામા માયા બીમરસેરે હરીજન ફેરા કેમ ફરસેરે, મરી જીવુ ૧ કાલને ક્રોદ રામા આસા ત્રસના મારૂજી. મારૂ મેવાસી માહીલ્યા ચાડૂર મરી. ૨ દેવલ થયુ જુનુ રામા સંદેસ્યો એ કેડે-

જોઇ દેદાર દરસન અમને દેહુજોરૂ મરી. ૩ મંદીર જરૂખાં રામા કયાહુા બાધુ ટાટીજી; પડી જાય કાયા ફાટે છાતીરે, મરી. ૪ સોહુંગ સાહેબ. રાંમા, આતંન ગાલ્યાજી, સરજયુરાંમ નીસે કરી ન્યાહુાલ્યા. મરીજીવુસેરે. ૫.

ભજન ૫ રાગ મથુરાંનાવાસી.

નુગરા તે નરનાંસો નેડા હરીજંનરે કોઈ પુરાસત ગુરૂની સાથી મલીયેહેજી, પ્રમ સીંધુમા હુાડ ગલીયે, હરીજનરે કોઇ પુરા સંતાંની સાથે મલીયેહેજી. ટેક. હુંસલો ને બગલો દોનુ સરોવર બેઠયાજી, દીસે તે બેઉ રૂડા ર લીયે. હુજંન. ૧ હુંસલાને પરખો સાચા મોતીડાને ચાહુારેહેજી, બગલુ તે ગલતાં મછક લીયે હુરી. ૨ કાગ ને કાંયેલ દોનુ સાંમ રૂપ દીસેજી, કાગ કબુધી પરહુરીયે. હુરીજન. ૩ કાલ કરોદ કાહુાડી નીજ સેવા કરો સતની જી, સરજયુ તે સીધે મારગ ચલીયે હુરી. ૪

ભજન ૫ રાગ દોઇકુલ ઉજવાલી.

દોહો કુલ ઉજીયારી મેહેને માઇમે, દોહો કુઉલ ઉજીયારી મેને, દરસી દેદાર ગટ ચેહેને, માઇમે દોહો કુલ ઉજીયારી મેને ટેક. પાંચુ પાલખી છોડી પીહેરકી બ્હેન ભાંણુજી ફુઇયેર સાધુ બ્હેન; ગ્રંથી ગરમે વલા જલાઇ, ભોજન પાઇ બેઠી બ્હેને. માઇ. ૧ સાસુ સસરકુ બાંહુાંત ડરાઇ, પાંચ સુતકુ ખાઈ, સાધુ, નણુદીકુ નખ દેઇ મારકે મુછ ઉતરાહુાઇ જેઠેને. માઇ. ૨ પેઉજી હુમાગ

અચલ પાંગ્ણીયે સુરત ગુરત જુલાવે, સાધુ, અભે અચ-
લગડ આસંન બેઠે, જ્યાંહાં નહી દીનકે રહેને માઈ. ૩
કેહેત સરજ્યુ સુનોમેરે સાધુ, લક્ષ લીયા પરમાના સાધુ,
અટલધાંમ અવન્યાસી પાંમે, જો કહયા માંનત તેહેને
માઇમે દોહો. ૪

ભજન ૪ રાગ—રોઇ રોઇ જકત સબ રોઇ.

રોઇ રોઇ જક્ત સબ રોઇ, કોઇ આપ બીચારીનાં
જોઇ, બહુ દુખ સહો તબતોઇ, કાઇ આપ બીચારીના
જોઇ. ટેક. પંડ પછેડી સબ્દ સાબુ લેઇ, મ્હે સુરત સન્યા
પર ધોઇ. કોઇ. ૧ સીખર ફેર નીર અઇ અપારા સલીતા
સાગરમે હોઇ. કોઈ. ૨ સોના રૂપા પેહેર સુદરી છલાવે,
મુઢમતી રહયો મોઇ. કોઇં ૩ સરજ્યુ સાક્ષીસત બ્રહ્મ
માંહાંલમાં સતગુરૂ દાતા સંભ સોઇ કોઇ આપ. ૪

ભજન ૫ રાગ—જોઈ જોઇને સંગત્યો.

બાફલ મુનસા દેહીના બાહાટમાં, માંહાંર મોતી
માઇ ભરીઓરે હોહોજી, હીરા પારસ માંઈથી હોરીયે,
ફુટા છેડ ફરીયેરે હોજી. બાફ. ટેક. કાચી માટીની બ્હેડી
બાજરી, સુતાં નીદરા ના આવેરે હોજી, મુમતાનાં મં-
દીર કયાંહાં બાંધુ, પ્રાંણ પલ ઉઠી જાવેરે હોજી. બાફ. ૧
ઉચી મેહેડી રંગ ઉજલી, કાગ ઉડે કલાઓરે હોજી, કુ
ટમ ભેલુ થઇને સઉ કુટે, આગ્ય કાંડીની જલાઓરે હોજી
બાફ. ૨ માતા રૂવેરે મ્હેરાંનમાં બેહેની રૂવે બાહાર માં

હીરે હોજી, તરીયા રૂવે હાગી ઓહોરડે, અતર પીહ્યાજ નાંહીરે હો. ગાફ. ૩ નવ દાડે નાતી વીસારીઓ, પંનરે દીવસે પીતારે હોજી, માતા વીસારયો બાર માસમાં, તરીયા તેર દીને વીતારે હોજી. ગાફ. ૪ જઇને ચોરાસીમાં સંચરયો, ધંન યહાં પડી રેસેરે હોજી, સત અસતના હોસેરડા, સરજ્યુ સમજ કુણ કેહેસેરે હોજી ગાફ. ૫

ભજન ૪ રાગ–કીરતંન.

ભક્તી રંગસા કુટને નવ લાહાગેરે ભક્તી રંગસા કુટને નવ લાહગેહુરે, શબ્દ સુણી અપરાદી નવ જાહાગેરે ભકતી રંગ, સાખી. ભોરંગ દુધ પીલાવે જંતે, તે પણ જેહેર તજે નહી અંતે, સંગે નીચ સભાત્ર તેનો દાખેરે. ભક્તી. ૧ કાગ કબુ જઇ ગંમ નવરાવે, તે પણ ઉજલા કબુયે નાં થાવે, અંતે કાગનો કાગ કરમ ધાગેરે ભક્તી. ૨ પાડાને પરમોદ નાં લાગે, ભુચર જીવ ભકતીથી ભાગે, ઉંદર ધુરૂજે બીલાડી જંમ આગેરે. ભકતી રંગ. ૩ સરજ્યુ સત સાહેબ કેમ જડેસે; કાલી કાંબલીએ રંગ નાં ચડે અમરીત વરસે પણ ખલ નવ ચાખેરે. ભકતી ૪

ભજન ૫ રાગ–અતી કીધો ઉપકા દયા.

ગોથાં ખાવેગે ગુમાર, ભગેગ બીના. ગોથાં ખાંવેગે ગુમાર, આવ્યા મુનસાદે તુમાર, ભાયગ બીના ગોખાવોગે ગુમાર. ટેક. પુરણ પ્યાલો સતગુરૂજીકો પીધો, રગ રગ વ્યાપ્યો હુમાર. ભાયે ૧ મોહમસરમાં અંધા સહે દુખ

ભારી, જનમ મરણ જો સુમાર, ભાયગ બી. ૨ હરદમ ચીન્યા બીના હાચુસ પાચ્યો, ચેતન ગમાવ્યો ચુમાર. ભાયે. ૩ રાજા પોતે થઇને રહીતમાં ભલીઓ, ચોરાશી ફરે રાજકુમાર. ભાયે ૪ સરજયુદાસની જે સમરણ કરી લે મીટ જાયે દુખ બીમાર ભાગેગબીના. ૫

ભજન ૧ રાગ-પેશા પેલા આપ.

ચઢી સાહેબ કેવલ કેરી ફોજ, તબક બાદ ફોડ લીઆ. ટેક. વીસ્વ જીવકુ વેણુલીઆ સબ; તોડુ અવીદય જાલ, વીસ્વ ખટ દરસનમાં ભુલ ભરમાયા, કાજી પંડીત ચબ્યા કાલ તબ. ૧ બેદ પુરાંના ફોગ બાજી, ઇનમે ભવ ભટકાયે, જોગ સન્યાસી ગ્નાંની મુની, ત્રીગુન બ્રહ્મં લટ કાયે. તબ ૨ ચાર બેદ જો નેતી પોકારે, ઓ પદ હુંમહી ગાતા, અસંમ બેદસે રહીત કૈવલ, ઓહી નહી પાયે કોઇ બાતા. તબ. ૩ પાતાલ સાતસે સીડી ચલાઇ બ્રહ્મં સમુદર પારા, અમર પાસ લાઇ બેઠે અનુભવ, કયા કરે માયા કાલ બીચારા. તબક. ૪ કરતા કઇવલ સીરપર ગાજે ની રભે ભયા અચંતા, રામાનદકી ગુફો જમે તો, લહડત સરજયુ સીમંતા. તબ. ૫

ભજન ૨.

લગની લાગી કરતાસે લગંન મગંન ચડી માહા જલ પીઓ. ટેક. સુરત ધરીને તંનહી ખોજ્યે, ભેખ ટેક

સણ ભાઇ. સુર; તન ખોજયા આત્મ બીનાતો, સબહી જંમપુર જાઇ. મગંન. ૧ ત્રીગુણ કોટમાંહી પ્રાણીને, બાંહાંધ્યા પડીત દહીતે. કાજી પુરાંની જાલ ગુથકે, નાખે ચોરાસીમે બહીત. મગંન. ૨ કાંસે આયાજી વ કાંહાં જાયગો, કેસાહે તંમ સરૂપા, ઓહી પદકા સમહી અંધા, ભટકી મરત રંગ રૂપા. મગંન. ૩ જડ પુજાત જડ સરાખે, અધો મુખ સબકી વરતી, ઉરધ મુખ કરે સંત સોહાગી, સત ગુરૂ ટાલે ભવ મરતી મગંન. ૪ અમર પાસ દેઇ હંસ પઠાવત, જોજન હોવ મેહેરા, સાહેબ સરજયુ સત ધામસે, કબુ નઇ આવ ભત્ર ફેરા. મગંન. ૫

ભજન ૨ રાગ—ભકતી મરજીવાંનાં.

ફકીરી સત સરજયુતી અદલજી, મેરા મોટીઓ દેહીનો ફદંલ, ફકીરી સત સરજયુની અદલજી. ટેક. દયા ધરમકી ધારણુ બાંધુ, ગ્નાંન ભકતીહે મદલ. ફકી. ૧ વેહેરા અમેરા કોઇ નહી જુગમે ફેલકુ કરૂ ફદંલ ફકી ૨ પાંચ પચીસકુ પટકી મારકે, સોહુબ દોર લાગે સજલ ફકી. ૩ સોના રૂપા તરીયા નાહી ચાહાતા, મોક્ષ મુકત રહુ વદંલ ફકી. ૪ અણી આંગટપર અવગટ ખેલુ, અવીગત રૂપ અમંલ ફકી. ૫ સકલ જાલ પલકમે તોડી, રહુ બચન પર કદંલ ફકી. ૬ કહેત સરજયુ સુનોમેરે સાધુ, રહો અજુરી હદંલ. ફકી. ૭

ભજન ૨

ભટક ભટક મરજાઈ સંતો, રાહ કીસી નહીં પાઇ. ટેક. પંડીત કાજી ખટપટ મરગે, બાંચી ભેદ પુરાંના, સંતો તેત્રી કરોડ દેવતા મરગયે, વાગર કોઇ નહી જાઇ. સંતો રાહ. ૧ જગ ધુતા જીવ બને આચારી, જુઠા પંથ ચલાઇ, સાધુ આપ આપકી ખબર નહી તો, કયાંસે આયા કાંહાં જાઇ. સંતો રાહ. ૨ બડે બડે કાજી બાંગ પોકારે નીવાજ કલમાં પડતે, સંતો. કરમ કરત કુચ બીચાર ન હોવત, કીસી નહી અંલા દેખાઇ. સતો. ૩ રાંમ રાહીમાં નસે સાહેબ ન્યારા, વંકા દેસહે સાઇ. સંતો. ચંદાસુર ત્યાંહાં નહી પરકાસા, નહી જુમરા કાલ માઇ. સંતો. ૪ નીરાકાર નીરંજન ઉપર, દુવ દસ ધાંમુ અંલા સંતો, સરજ્યુ સાહેબ સો અપના પાવે, સો નર દોજક નહી આઇ સતો. ૫

ભજન ૨

ઓહીસ કરતા માહારા સંતો ઓ ગર સબસે ન્યારા. ટેક. આપ એકીલે અટલ રહત તહી નહી કીસીકે જાયા, સંતો, રૂપ રંગ ઓર નહી કુચ રેખા, નહી ધુપ કે નહી સાયા. સંતો. ૧ નહી બીજ અરખકે બાતી, કોટી સુર ઉજીયારા, સતો, ચઉદ લોક નઇ બરમાંડ કાંઇ નહી ધરણી કે ધારા. સંતો. ૨ નહી હીંદુ મુસલ કેમુક્તી કરમ ધરમ નહી ભરંમા સંતો, કાલ માયા ત્યાંહાં નહી કાલા,

સત લોકપર અપારા. સંતો. ૩ એહી સરૂપ નહી પીંડ ભરમ હે, નહી બાહા ભીતરમાં, સંતો, ઓહંગ સોહંગથી નારા નીજહે, સોપદ કો ઉન ઉચારા. સંતો. ૪ સીર ગુણ નીરગુણ દોઇસે ન્યારા, સ્વાસ ચલા વંનહારા, સંતો, સરજ્યુ ચીનો સત કર ઉનકુ, જબી હોવે નીસતારા સંતો ૫

કીરતન ૧ રાગ–મથુરાનાવાસી

કરૂણેસ કરોને કીરપા ધારી, સુંદીર સાંભરે, સાર સાંના વાસી. દરસન દીજીયેજી, હરદામા સદા હરીજીયે સુંદીર ટેક. પુરૂ પરસોતંમ પરભુ કેવલ પધારાજી, ચ ઉદ લોકને આધારા. સુંદીર. ૧ સત ગુરૂ સરણે ગયા ભવ દુખ ખોયુજી, જ્ઞાંન મુરતીયે મન મોયુ. સુદી ૨ સપત ભોમીમાં સસંમ વેદ વરતાવ્યોજી, આધાદ બોહોદ સુનાવ્યો. સુંદી. ૩ સરજ્યુને દરસંન દીધાં, મીટયા રોગ મનકાજી, જુગમાં તે જાહેર જસ ડંકા. સુદી. ૪

કીરતન ૨

મોક્ષના દાતા ગુરૂ ઘંનસાંમ, કરૂણેસરે કેવલના વાસી, દયા દીલ લાહાવોજી, સરજ્યુના સમરણ વ્હેલા આવો, કરૂણેસરે કઇવલના વાસી. દયા દીલ લાહાવોજી. ટેક તુમો બીના દુજો મારી નજરેનો આવેજી, વેદ પુરાં નજસ ગાવે. કરૂણે. ૧ ભકતી પરમાંણુ માગુ, હરદામાં રહેજોજી, અમર પાસ હરી દેહેજો. કરૂણે. ૨ પડ ભરમંડ આંટી અવઆટ છુટીજી, વસ્તુ ઓલખાવી વાહાલે

ચુટી. કરૂણે. ૩ પેમ કટારી જેને હરદામાં વાગીજી, સરજ્યુ જ્ઞાંનીને ગટ લાગી. કરૂણે. ૪

કીરતન ૩

અભાગીયા નરનો ન મેડો, નુગરી નારરે કોઈ ભુંદ અપરાદી તેને ભકતી નવ ભાવેજી, નીસે તે નરક મહી જાવે, નુગરી નારરે ટેક. અઘોરી નર ઉટનેસ્યાં અનના ભોજનજી, ઉટ તે આકડા ખોલે નુગરી. ૧ પાંનનોં બીડાં સ્યાં પાડાને સોઇયેજી, પાડો તે પરાળ શોધે નુગરી. ૨ જીગોડી ચોટી જાઇ ગઉને આંચોલમાંજી, દુધ તજી રૂદ્રને પીવે. નુગરી. ૩ સરજ્યુ ગંગામાં જાઇ જીલો નર પ્રાંણીજી, ગાફ્લ નરનારી ગોથાં ખાવે. નુગરી. ૪

કીરતન ૪

આવ્યો આવ્યો મુનસાદે ભવ તરવારે, આવ્યો આવ્યો મુનસાદે ભવ તરવારે, ગ્રભવાસ કોલ આપ્યુ શું કરવારે. આવ્યો આવ્યો, સાખી જ્ઞાંન ભકતી સુકરીત ના કીધુ, સુ કરવા ગમાવી દીધુ, હવે જાવો ચોરાસી ફેરા ફ રવારે. આવ્યો ૧ માયા પ્રીત કરીને માંણી, પ્રેમ કરી ધણી ધણીઆંણી, જીવનુ જીવન ઠગારી આવી સલવારે આવ્યો. ૨ ઉંદર પર બીલાડી તાકે, માયા જીવને રમાડી રાખે, માથે કાલ તાકે છે પેટ ભરવારે. આવ્યો. ૩ પ્રીત કરી ગુરૂ ચરણે રેહેવે, સરજ્યુ સજે ઉગારી લેવે, તે જીવ નાવે અવતરવા ફ્રીર મરવારે. આવ્યો. ૪

કીરતન ૫

ભકતી કરે કોઇ પુરા પ્રેમી જંનરે, ભકતી કરે કોઇ પુરા પ્રેમી જંનરે, રહે ચરણે અરપી તન મંનરે, ભકતી કરે કોઇ. સાખી ભકતી સુરાનો સંગ રાંમ, નહી કાહેરનુ ત્યાંહી કાંમ, એતો ખેલેવું ખાંડાકો ધારંનરે ભકતી. ૧ ચડે ખજુરી લાંબી દુર, પડે તો થાય ચકમાચુર, ચાખે તો મીટે જનમ મરંનરે. ભકતી. ૨ નટડીનાં ખેલ રચ્યા ચોગાંને, ચડયા ૮સે ચુકે જો ભાંને, જમ ખરે તારો ગગમાતંનરે, ભકતી. સરજયુ સંત સમાગમ બારો, ભજન બીના તે નહી નીસતારો, નીજ દાસ થઇ ગ્રોગુરૂ બચંનરે. ૪

ભજન ૧ રાગ-કાફી.

અમરીત સાગર પીયે નર પાંની, મીલે પુરન બ્રંહ્મ ગ્નાંનીરે, અમરીત સાગર પીયે નર પાંની. ટેક. આસંન મારી ડઢ નીમ ધારી, વરતી ૯કરગર આંનીરે, કાલ કરોદેકુ માર હઠાકે કાલ; નાં મલીયા નીસાંનીરે. અમ. ૧ મકર તારસે તાર મેલાયકે, આંગટ સોહુંમ ઉચ્ચારારે, ભોમી ભંડકે લેહેર સમાઇ, ઓહુગ ગ્રંથી વીલાનીરે. અમરીત. ૨ તંન મહી એક તંત અપારા; જાંને. ઉનકુ કોઇ સાધીરે, હુલટી રાહ અવીગત બાજી, ઓહી ગરકી પેચાંનીરે. અમરી. ૩ સીખર ફોડ ચડી નીજ દોરસે, અવીગત બ્રંહ્મં અપારારે, એકાદ સધાંમ ઉનસે અવીગત, હુવા દસમે સરજયુ ખેલાંનીરે. અમત. ૪

કાફી પદ ૨.

વેદ પુરાંન સાસ્ત્ર કોઇ પઢીયા, ગુરૂ સીસવાંનહી બચહીરે, જોગ અસ્ટાંગ વીધી સાધન સધહી, એ સબ અહીકી અહીરે, વેદ પુ ટેક કરમ નાંહી કરે મુદ્રાહી સાધે, કોઇ પાંનીપે ચલતારે, મનકી જાને ઓર તનકી જાંને, મન; જાદુ ખેલ સબેદતહીરે. બેદ. ૧ ચલત ઠરાવે અચલ ચલાવે જુજવા રૂપ ધરાવેરે, સમાધ કરી નર જોત જગાવે, તેહી પન કાલ મુખ પચહીરે. બેદ. ૨ કરણી કરે નીત રહેણી સાધે પુરા બ્રહ્મ રૂઠંમે જાવેરે, ગુરૂકે ચેલા ઓહી પણ કચ્યા, ગુરૂગંમતો અલગ રહીરે. બેદ. ૩ ગટ ભીતરમાં સમજણ પ્રગટે, સેજી મીલે ગુરૂ પુરારે, સરજ્યુ આતમનો સા.ી ચીંનેતો, સોહી ગુરૂ ઉગરે સચહીરે. બેદ. ૪

ભજન ૧ રાગ–માયા મેરી મેર કરતા

માયા મેરી મેરી કરતા માઇ કીસીકી ન હોઇ, માયા મેરી મેરી કરતા, ટેક. નંદરાજા નાંણું બહુ સંચીત, સમુદ્ર સંચીત ભરીઓ, સાધુ સમુ. સમુદર જાવંન મણી જલાઇ, ચલી ગઓ જાંહાંન એક લોઇ માયા. ૧ રાવણ રાંમકી સાથી લડીઓ, બડે બડે જુધ લગાઇ, સાધુ, મ.યાકે મધેમે જાંન ગમાઇ, પડી રહી સોના લંકા આંલી. માયા ૨ પોમી પતરાજા સત્ર કેહેવાતા, નવખંડ

રાજ અપના, સાધુ, હરી ભજન બીના ગયે નરકમે, પોમી ન અઇ સંગ કોઈ માયા. ૩ કહેત સરજયુ સુના મેર સાધુ, સત બચનસે રહેના સાધુ, સત લોકપર સતહે કેવલ, બલીહારી મુરતકી સોઈ. માયા. ૪

ભજન ૩ રાગ—એક.

ભકતી સોહાવંન આઇ મઇયા, સાધુ. બનગી સોહાવન આઇ મઇયા, અનંગ રૂપ ધર લાઇયા. સાધુ. ટેક. સોલ સણુધાર ધરી આઇ સુંદરી; કયા ચમકાવે નેણું, સાધુ ઠમકે ચાલે રમુજ કરવા, બહુ પરકારે બની બાઇઆ. સાધુ ૧ રૂપા પેહેરી રૂપ દેખાવે, સોના પેહેરી સુંદરી, સાધુ, જોગી ભોગી, ભુપતી પુજે, સબકુ અધર લટકાઇયા. સાધુ. ૨ કોઇ નર ટેક રખે હરી દરસંન, પોતે રૂપ દરસાંણી, સાધુ, હરીને રૂપ ધરૂ નહી કબહુ, ચઉદ લોક માયા નચાઇઆ. સાધુ. ૩ જો નર કોઇ હરીકુ ચાહાતા, ચરન હમારો બહાવે, સાધુ, સાફ સુફ કર હંસ પઠાવુ, સરજયુ સાહેબ સત કહીયા. સાધુ ૪

ભજન ૪

મઇયાકે નાટક બખાંનુ, સાધુ. મઇયાકે નાટક બખાંનુ, વાકુ દેખત સબ હરખાંનુ, સાધુ, ટેક. મઇયાકે નાટક સબહીં ભુલે, પંથ સહીત આચારી સાધુ, પથસ; હીંદુ મુસલમાન સબહી ભુલે, સબહી ધરતઉકે ધ્યાનુ. સાધુ ૧ કાલાએરૂમાં કરસ્ન જનમીયા, જઈ ગોકુલમેં

વસીયા. સાધુ, પોમી કારણ પેટજ ચાંપે, બલીરાય પાસે માગ દાંનુ સાધુ. ૨ ભરમા તીસનુ માહે સ્વર લુટે, ચૌદ લોક મુન ખાઈ, સાધુ, ધરસી અધરમી કોઇ નાઇ ગાડે, સબહી પેહેરે ઉનકે બાંનુ. સાધુ. ૩ સતગુરૂ જીનકે દયા કરતો, ઉતર જાવે ભવપારી, સાધુ, સીખ સીખ સમજમે કોઇ જંન સુરા, સરજુકુ ધંન પેચાંનુ, સાધુ માઇયાકે. ૪

ભજન ૧

હરી હીરલો હાથ પડીઓ ગુરૂજી અમને હરી હીરલો હાથ પડીઓ. અવધંકારી ગરઅન ગડીઓ, ગુરૂજી અમને હરી હીરલો હાથ પડીઓ. ટેક. પંડ ભરમંડ બીચે ચરખો ચાલરે, પંચ તત્વસે નર નાર મડીઓ. ગુરૂજી ૧ નવુનંમરણી એવા બહુ વીધા બંગલારે, પ્રેમ ભરેલો અતી ખડીઓ. ગુરૂ ૨ બીના વાદલ વરસે અમરીત બીંદુરે, બીના ગગંન ગટગડીઓ. ગુરૂજી ૩ સરજુઆનંદ સાંમી, કેવલ ચીંન્યારે, ગુરૂજીના ગમાંથી જડીઓ. ગુરૂજી. ૪

ભજન ૧

ગુંનપતી ગુરૂને મનાવુ, ધારૂ તો પલમાં પુરણ પરસોતંમ પાહાવુ હોહોજી. ટેક. જ્ઞાંન ગરીબી મારા ગુરૂ ગટ લાહાવુ, મહી સહુતેલા દેહેવને ગાહાવુ હોજી. બ્રહ્મ અગની તંન જાગ્રત કીનો, મહી કરમનાં કાસ્ટ જલાવુ. ધારૂ ૧ પાંચ પચીસ પકડી એક ગેર લાવુ મહીલ્યુ આદ અધારૂ નસાહાવુ હોહોજી, અહુગ સહગને એક ગેહેર

લાવુ, અટાવાર ઓહુંગ પરહંસ થાવુ ધારૂ. ૨ એકવી હજાર છસો અરપી અજપાને, નેણુ નાસકામે લાહાવુ હોહોજી, બાવંન બાહારથી ગ્રહી ઉર લાહાવુ, ઉલટા સેહેરે ચલાવુ ધારૂ. ૩ બંક નાલપર કરૂ અસનાંના, કેહેદીકા બંહંધ તોડાહાવુ હોજી, છઠા મેહેલમાં પછે સોહંગ જગાઇ, બ્રહ્મં રૂહુંડ હુલટાવુ, ધારૂ ૪ દસમા દુવારકી સીખર ઠોહોડકે, સુરતા પાર લગાહુવુ હોજી, સરજ્યુ પરમ હંસ કઈવલ મીલાવુ, અનહદ ડકા બજાવુ. ધારૂ. ૫

ભજન ૨

રામ રાવણુની લડાઇ કાયામાં સરજ્યુ, નકલં પરગટયો રાહાઇ હોહોજી. ટેક. પેહેલા જુગમાં સરજ્યુ પાંચ કરોડ મારયા તારે; પ્રેમ ઉગારયો પેલાહાદ હોહોજી. સતની દવાઈ જ્યારે ફરી સરસ્ટીમાં, સત. મનપર કરતી ગેરાઇ, કાયામાં સરજ્યુ નકલં ૧ બીજા જુગમાં બુધી દસ કરોડ મારયા તારે; પરણુવનો બંદ છોડાહાઓ હાહોજી, કાલી નાગણુ કહી જુગાંની દેહી, વસ્તુ મલી તો વીખ જાઇ. કાયામાં ૨ તીજા જુગમાં તાપ ત્રસનાયો તોડી વીરા, પાંચ પચીસ કરોડ માહારી હોહોજી, અરણુવ પુરસને લીયો ઉગારી, નાખયો કગુધી મરાઇ કાયા ૩ ચોથે જુગમાં ચોરાસી કરોડમારયા, ત્યારે બોહોતેર કરોડ ઉગાહારયા હોહોજી, સત સતના જંડા રોપ્યા, સાતદી પવન ખંડાઇ. કાયા ૪ મીલ્યા સત ગુરૂ સજભયા આ-

નંદા, સુંન મહી સેહેર બસાડુાઇ હોહોજી, સરજયુદાસ અણુસતા એમ બોહોલા, તન કેરી તપત બુજાઇ, કાયામાં સરજયુ. ૫

આરતી—જયો જયો શ્રી કુવેરં કૈવલ.

હોમ્ પરથંમ સજત સંત આરતી, કરૂણામયે કૈવલ હુંસઉ બારન આયે, હુંસ; નીજ લક્ષ લાયે જયો જયો શ્રી કુવેર કૈવલ ૧ કરૂણા સાગર બ્રહ્મં આયે ગર, પરંમ પ્રભુ પઠવે; ગ્નાંન ગતી કરી હુંસકુ, માયા કાલ હુઠવે જયો જયો શ્રી કુવેરં કૈવલ. ૨ સોહુંમ નીરંજંન ધાંમ ચેતાયે, સસ્વરૂપ સકતી; નીજ લક્ષ દીઓ જીને બતી નીજ, કયાબરનુ ચુકતી જયો જયો. ૨ ગઉલોકમાં ગુરૂ પધારયા, સીવ સકતી તરવા, કઇલાસે સકલ પરમાંદી, સીવ આરતી કરવા જયો જયો ૩ હુરીહુર બ્રંમાનાં કસ્ટ કાપી ત્રીગુણ દીયો થાપી, સત લોક સજી આરતી. લક્ષ દીયો જાપી જયો જયો. ૫ રૂસી મંડલ આયે રાય કરૂણેસા, રટવાઓનીજ નાંમા, સની ગુરૂ આરતી સાજે, પાંમે કૈવલ ધાંમા. જયો જયો. ૬ બુધ ભરગુને માહા મંત્ર લખવ્યો, કરૂણા સાગર કીરપાલ; આરતી આનંદ નીત થાય, તારા મંડલ ગુણ ગાય. જયો જયો. ૭ ધરૂ મંડલમાં દ્રસ્ટી પસારી, કીરપા નાથ તાતા; ધંન ધંન ધુરૂ સાજે આરતી; બરંમા વીસ્નુ સીવ ગાતા. જયો જયો શ્રી. ૮ સોમ સુરજને સાહેબ મલીયા, ચંદા સુરજ

સીસ થા, કૈવલ પરભુની સાંજે આરતી, સસં વેદ વરતા. જયો જયો. ૯ પોમી ઉપર નીજ પરભુ પધારયા, સાપત દીપ નવખંડ, સારસા પુરીસત ધાંમ, સાહેબ રોપ્યા જંડા. જયો જયો. ૧૦ અસંખ ધાંમ ધણી પુરસ પુરાતંન, અસંખ હંસ પઠવે, સત ધાંમ સત કૈવલ બસત જયાં, ચરણે જાવો જટવે. જયો જયો. ૧૧ ઘંનસામ સત કુવેર સાહેબ છે, સીરોમણી સત ગ્રહાજે, સંધ્યા ભોર સંમે આરતી, સરજયુ આનંદ સાજે. જયો જયો શ્રી કુવરં કૈવંલ. ૧૨

ગજલ ૧

કરો નીજ યાર ગુરૂ બોહોરા કરો, સરૂપ દેદાર બસ્તુ હોરા. ટેક કાલ કરોદ લોભ મોહ મંછા, જીતો ગુરૂઅંમ પડે પછા. ૧ રાખો નીમીત ઇંદ્રી ચલતી; કાયા મહી આગ ‑ ટે જલતી. ૨ તતુકો તેજ તત્વ જો ભેદ, ગ્નાંની ગુરૂસંગ ચક્કુ છેદ. ૩ સીખર ચડી સાંઇ દેખોગે ખાસ, તબ જનમ મરંન છુટેગો પાસ. ૪ સરજયુ ખુદ ખાવંન, ખોજા નહી કોઇ, બાંધે જંમપુર ગયે જીવ સોઇ. ૫

ગજલ ૨

કૈવલકા હુંમ હુંસ સોહુંમ વ્યાપી, પીંડ ભરમંડચીનો જાપી. ટેક તાહેરો સોહમ ભુજ મહી બુજ, ખોજો કાયા અસંમ પાવેગો સુજ. ૧ પવનસી પતલા જલથી જીહીના, સુંનથી સુક્ષં વ દેહ ચીન્યા. ૨ નહી હુંમ તંન નહી ગ-

ગંન, દરસે કોઈ સંત મુવેલા મંન. ૩ જનમી નહી જાય. ઉદીર નહી આય, હાડ મંસ રૂદ્રકી નહી એ કાય. ૪ અ લપ મતી જીવ જાણે કયા ભેવ, સરજયુ સત અસ દેવાધીદેવ. ૫

લાવણી ૧—રાગ રોઈ રોઇ જકત

નહી નહી ત્યાગી મે ગ્રાગી, નહી નહી મે ગ્રાગી. નહી નીદ છુપંન કે જાગી. ટેક નહી ખટ દરસન પથ આચારી, નહી ફરૂં તીરથ કેદારી. નહી. ૧ નહી જાવુ મે મુંકા મદીના, નહી જાવુ બદ્રી જગીંના; નહી નહી. ૨ નહી વેદ રોગી ભુવા રાસી, નહી જોગી જંગંમ સન્યાસી, નહી નહી. ૩ નહી પુજયા પથર દેવ સુકતી નહી: માશુ મેલ મુકતીકે જુકતી; નહી. ૪ આપો આપ કેવલ મીલ હોઈ, સરજયુ બીના કલપના સોઇ ૫

રકતો.

કેવલકા હંસા બાવંન બાહારો, સોહંગકી ભુજમે બુજ તાહારો; તુરીયા તીત અતી ખેલી રહ્યો, આપ રમતમાં આપ ગેરો. હોમ્ પરણાયં સાસ દોરીપર, હંસ અસવાર હોઈ જાપ લક્ષી, હદ બેહદ અનહદકી સેજપર, આપ સકરત પોતેજ સાક્ષી, અલંબ અવીધ્યા સીતના યોગથી જીવકી સુજની બુજ ગઈ, સરજયુ જ્ઞાની કોઇ સુરઉદે કરે, જાય તીમર જંમ લુણુ નીરમઇ.

પદ ગાંડી. ૧

ગર કરો સમુદર માંઇ, મસલી ગર કરો સમુદર માંઇ, તાતે પોચે નાં ઢીમર વાંઇ મસલી ગર કરો સમુદર માંઇ. ટેક સતગુરૂ સાંન બતાઇ સુલટમાં, અગમ નીગમ શુભ મારા, સાધુ, ચટપટ ચેતો મન્વા ચલો ગર અપના ત્યાંહાં ન કે દીવસ નાંઇ. મસલી. ૧ ગેબી ગરજના હોત ગગંનમાં, અમરીત વરસે એક ધારા, સાધુ, પીવતાં પાર હોવે નર પલમાં બસે અગમ ગરતાંઇ. મસલી. ૨ જાગ્રત સુપના સસોપતી તુરીયા, ત્રીકુટી સેહેર બસાહાઈ, સાધુ, ચટી જાવો ચટપટકે રમત કરના, સજાંણુમાં ભેટેયે સાંઇ. મસલી. ૩ સતગુરૂ મીલે સુટી અંતર આંટી, બીજ ભરમની મે જલાઈ, સાધુ, સરજ્યુ સાહેબ બસે અન્યાસી ગુજમેં, કાલ માયા ત્યાંહાં નાંઈ. મસ. ૪

ગાંડી ૨

પડીત પારધી જાલ નાંખી, સાધુ ભાઈ, પંડીત, મદ માયા ઉપર ચોંટે માખી, સાધુ, પંડી પારધીયે જાલ નાંખી. ટેક. ભાગ્વત ગીતા વેહેદ પુરાંના, સાસ્ત્ર સપડાઇ સુલી, સાધુ, ચા વીધ જુગ સારી ચુન ચુન ખાઓ, સાધુ સંન્યાસી ફસે વાંખી. સાધુ. ૧ દેવલ દેહેરાં દીલદપાવે, માયા સરાવે મધુહરી, સાધુ, સતગુરૂની નહી જાવે ચોરાસી, પાર નાં પાવે બ્રંહ્મ ભાંખી. સાધુ. ૨ સંસાર માયા માહા જલ ભરીઓ, વીમલા સંસે અપાહારી. સાધુ.

ચા વીમલામે સખી ખટપટ છુટે, રાજા પરજા હોઇ સુખ લાંખી. સાધુ. ૩ ભરમા વીસનુ સંકર કોઇ અટકે કોઇને જોત ઉપાસી, સાધુ, કહેત સંજ્યુ કોઇ બ્રંહ્મહી ભાટકયા કેવલ જોયા નહી જાખી સાધુ ૪

ગાંડી. ૩

ભકતી સંતો શુણ્યાંને, સંતો ભાઇ. ભકતી. જાકુ બેદ પુરાંન બખાંને, સતો ભાઇ ભકતી સ્તવ શુન આંને. ટેક. ભકતી ભભીક્ષણ સત કરી થાપે, રાહાવણ રોળો રણમાઇ, સાધુ, ભકતી પેહેલાદ અચલ રહે ધરૂજી, સુખ દેવ સેજે દેખોને. સતો. ૧ કબીર અખા જે નરવેદ નારાણય, અમરીખે અલખ જગાઇ, સાધુ, ગોપીચંદન ભરથરી ભચે ભુપા, બાહાર ભીતર હરી જાને. સતો. ૨ રવી ભાણ રોહીદા રંગ ભીન્યાં, સુલતોની સેહેર બુખારા. સાધુ, એસે જ્ઞાંન ગટ લાવો મેરે ભાઇ, પાખંડ છોડોને પંથાંને સતો. ૩ કસે આયા પ્રાણ કાંહાં તુમ જાવોગે, ગતી બીના ગ્રથ ગુમાયો. સાધુ સરજ્યુદાસ સાહેબ કહુને બીચારો, ગુરૂ કે બંદા સોઇ માંને. સંતો. ૪

ગાંડી ૪

આતંમ પસમ ઘાટ લાઓ, સંતો ભાઇ. આતંમ. પુરવે નાં રાજા આયો, સતો ભાઇ આતંમ પસંમ ઘાટ લાઓ. ટેક. સીખર ફોડ એક ગંગા નીકસી, ચોગ ભરયા જલ પાંની, સાધુ, ચોગ. વાહી પાનીમે સબ કમલહી ખીલાં,

મુકરંદ ભમરો બસાઓ. સંતો. ૧ અવની વીલાઇ નીર સમે ભઓ સીંધુ, અગની ઉદે હોઇકા સટ, સાધુ. પવન આકાસ હોઇ અવીકાસ વાસી, અભયે આપ કાહાઓ. સંતો. ૨ પાંચ પચીછ પકડી પેજલીની, અહુગ સહુંગ સત લાઇ, સાધુ. નીજ લક્ષ તારૂ મે શબ્દ સુનાઇ, હુંગેહુગ સધાર્યો. સંતો. ૩ સ્તધાંમ સતપુરૂષ બીરાજીત, સાહેબ કેવલ અવન્યાગી, સાધુ સત ગરજ્યુ સુખ સદોદીત માંણે, કરૂણામયે ઠર ગયો. સંતો. ૪

સંધ્યા સુમરની.

સંધ્યા સમરન આરતી, સ્વાસ ઉસ્વાસા દાસ, સ્વાસ ઉસ્વાસ સરૂપી, સદગુરૂ ચરણુ નીવાસ. ૧ જ્ઞાંન ધ્યાંન ગટ કીજીયે, ઉદેહ સત નીત નેમ, કાલ કરોદ બ્યાપે નહી, નીખ સીખ ભરીયો પરેમ. ૨ સત સેવા ગુરૂ મગ્ગી, કોટી કોટી પરણાંમ, ભવજલ તરીયે સેજમાં, રટી સદા સરણાંમ. ૩ લક્ષણ સાધુ સંતકી, દયા ખેમાઓ રૂધીર, સીલ સંતોકા ભકતીસે, પરદુખ હરે સમીર. ૪ એક ગડી આધી ગડી આધીમે પુની પલ, સરજ્યુ સગત સંતનો, પરગટે ઉર સીતલ. ૫ ચકોર ચકીત હોય ચંદસે સાધુ સતગુરૂ લીન, સેવક સાધુમે મલી, એ સમજણનાં ચીન. ૬ અમીત પરગટે તંનમાં ખર ખુદ્યા મીટ જાય, કાલ માયા વ્યાપે નહી સીરપે સતગુરૂ સાય. ૭ ઓહુંગ આલવી લાઇએ સોહુંગ ઉગ્યો સુર, સીંધુ સલીતા

સંમ ભઇ મદ નીકટ નહી દુર. ૮ સંત સહુંના તરગયે ભકતી ભઇ ભરપુર, કાહેર કરમે ખપી રહ્યા; મંદમતી મરે જુર જગેસો જાગ્રત જીવહી ટેર લગાવત હુસ, આપ દ· રસાવે અંગમાં સુજે પોતે સીવ. ૧૦ અદ બાજી હુલટી કરી બેહુદ બાંધી પ્રીત, અનહુદ આનંદ રીઝીયે, અદ્વૈત સમાં ના રીત. ૧૧ કઇવલ કરતા કંથ હે સોહુમ સતકુ પેર, સરજ્યુ સરણાંગત સદા; ભવમે ફીરે ક્યુ ફેર. ૧૨

અસતુતી. ૧

અસતુતી આદંમ સોહુંગ નુરાંના, જાપ અજંપા કઇવલ પુરાંના. ૧ નાથ સનાતંન સમાપહી સાંઇયાં, સો· હુમ સોહુંમ ઓહુંગ ખેલઇયાં ૨ સતહી રૂપ સરૂપમ સાહેબ, ત્રીવીધી તાપ મીટાઇત ત્રાહેબ. ૩ નાલા નીરં· તર અંતર હંક્ષ, સુધ સનાતંન સતગુરૂ લક્ષ. ૪ પંડ બરમંડ ફોડી મમ સુરતી; અટકી નાંહી આ દેશમાં નુરતી ૫ જીવત જાગ્યા ભાગ્યા ભોમી ભંડ, અદવૈત ભાસા અનંતહી ખંડ. ૬ અસંખ ઇસવર ઇછાકે ઇછુ, અનંત કરતા કે કરતા દીછ. ૭ સરજ્યુ એ સત સાક્ષીવત કરતા; કઇવલ કંથ પુરાતંન સકરત. ૮ આપોહી આપ અનાથાંકે નાથે સકરત સરજંન સાંમરત માથે ૯ આદ અનાદુ અનંત અથાહુ, અનંતહી લોચંન અનંતહી બાહુ. ૧૦ અખે અમર અલે અવન્યાસી, સ્વેરાજ સનાતંન સાંમરત વાસી. ૧૧ અથાહી અથાહ આવે નહી અંતુ,

વેદ પુરાંન ગાવે સબ સંતુ. ૧૨ આવે ના જાવે કોહી જન જંત, પરમ ગુરૂ પરમાતંમ કથ. ૧૩ પેક પલકમાં રચે પુરસ સરસ્ટી, બીન સુરત રચી બીન દ્રસ્ટી. ૧૪ પાર પુરસોતમ પુરણુ કરતા, આદે અંતે મધ ભવજલ હરતા. ૧૫ નમાંમી નમાંમી પોકારૂ સુઉરા, સદગુરૂ સરણે સરજ્યુ હજુરા. ૧૬

અસતુતી ૨

ધરણીનાં બીંદ પવંન આકાસા, અગનીનાં ઈંડ સુધંદ કે વાસા. ૧ થાવર ના ગંમ જંગોટા ઠાંહી, રૂપરંગ રેખા રસ નાંહી. ૨ લીલાનાં પીલા ઉજલા ને સાંમ, સાહેબ કઈવલ પરમાતમ ધાંમ. ૩ કોટી ઇસ્વર કે ઇછારે કામ; બ્રંહ્મં પરંતુ સાક્ષી મરમ ૪ જીવો ને સીવો ને ઇછા ને ઇછો, ચંદ્રાનાં સુર રાગા ને રેછા. ૫ સેસનાં સારદ આરનાં પાર, નેના મોટે કે સુ હંસાર. ૬ બ્રંભાનાં વીસનુ માહેસ્વર દેવા, દેવલનાં દેવ પુજા કે સેવા ૭ ઈંડ નાં પીંડ નીરંજન સકતા, સુણે સુણાવે સરોતા કે વક્તા. ૮ રાંમને નાંમકે સાંમે સામા, અંલાનાં બલાં રાધા કે રામા. ૯ ભક્તનાં જક્ત સાધા કે સીધા, પાટ પંથુડી કે પીના કે પીધા. ૧૦ અયા નાં જાય માયા કે કાયા, દંવી કે દાવા ધાતા કે ધાયા ૧૧ હુનાહી તુહી બીજો કે તીજો, સુણે સુણાવે સાક્ષી કીજે. ૧૨ ગુરૂનાં સીસો ગોપાલ ગોવાલણુ, સાસોનાં સોહંગ ઓહંગ ઓ-

વાલણુ. ૧૩ દીવો નાં બતી હાટ ને ઘાટ, રાત નાં દીન ટેજ કે ઠ‍ંઠ. ૧૪ નારી કે પુરસ લંબા કે પોલા, આગે નાં પીસે ખાલા કે મોના. ૧૫ ઉચ્ચ ના નીચે મદે કે મદે, કઇવલ કાયંમ દુજો નઈ હદે. ૧૬ આદ નાં અંત મદ કે ગરદ, સેજ્યુકી સેજી ણાલા નઈ વરદ ૧૭ સઠરત સાક્ષી અવીગત મુરત, સરજ્યુયે સાહેબ રહુત હજરત. ૧૮ સાં-નમયે છે માહા સુખદાઇ, ઉપમા યોગ દુજો નહી કાઈ. ૧૯ ચરાચર બ્રંહ્મ ભરયો જલ બાસ, પુરણુ કઇવલ પર-ભુનો પરકાસ. ૨૦

બંદગી.

વારણી હુંબી પારબી હુંબી હુબી સનાતન ગટગટ સંગી. ૧ દુરીથી દુરા પુરીથી પુરા દાસને દીલ રહુત હજુરા. ૨ ભક્ત કે ભાવે સંત કે સનમુખ, ને ી કે નેડા વીટંડી કે વીમુખ ૩ હરીજંને હરદે વીસવાસી કે સીસ સત કે સરજ્યુ સદોદીત દાસ. ૪ સત સત કે સાક્ષી સ-કરતા સદોદીત નામ, પરવારી એતના બચંન શ્રી સરજ્યુ રહુતદા સત કઇવલ સાહેબ.

લાવણી અષ્ટક.

કરૂણાનીધી કરપાલ દયાલ, દાસપર અતી દયા ક રંન, તંન મજન દુખ ભંજન તરસ ના મીટ્રી તાપ હ-રંન ૧ અરજ કરૂ અતી આસ વદન બદન છોડાવીલ, નીગા કરો નારાણ્ય દેવા ગ્રાહે ત્રાહે પોકારીતં. ૨ દીજ્યે

દાતા ગ્નાંન ભક્તી ગ્રહે વૈરાગ ઉપજાઇતં, સત સ્વાંનની ધીરજ ક્ષેમા સીલસતોક સરાઇતં. નેમ પ્રમ મારધાર સુરત નુરત રહાઇયે, કાલ કરોદ મદ મુમતા માર ચોકી બંહાઇયે ૪ સુરજ ભાંણુ ઉદ્યોત બીના તીમરનાં જાયત નકી, જા ચરનમાં ચકીત હોવે; ખોલત દ્રસ્ટી અગંમકી. ૫ સત સરૂપ સત ધાંમ સત બચંન બોહોલીતં, હીરા જવર નીજ માંણુક મોતી કુપાટ ચઉદ ખોલીતં. ૬ ગુરૂ ભજંન સંત સેવા સબદ ટંકણુ છહાઇયે, આઠ પોહોર રો દીવસ સત લક્ષ કહાઇયે. ૭ આસપાસ બાહેર ભીતર જહાં જુવો ત્યાં હરી હરી, બોયે બંધુ વેરાગ ડારૂ ગ્નાંન ગોલી લગા ધરી. ૮ આર નીદરા ભેયે મીથુંન ભોમી ભાગ હટાઇતં, સુગાન સુખાી જાંણુ બા૯૭ આસ ત્રમના હાઠાઇતં. ૯ બાજ વરતી બંદ કરલે મન ફરૂ કામત ફેર, દમીત ઇદ્રી દેખ દેરા ખટ પારસ ધન પાયેરં. ૧૦ સચેત હેત દમ સાધંન વંક નાલ વીધી જાંણીતં, ગગંન ચડી કરો ગોર ગ્રજના હરખ સોનાં આંણીતં. ૧૧ કોટી સીખરકે સેજ લાગી સત કૈવલ સહાઇતં, સરજયુ સાંઇ સોહી અવન્યાસી જુગ જાહેર કહાઇતં ૧૨

અસતુતી. ૨

ઓહંગ આલક સોહંગ નાલક સાક્ષી સાક્ષી સરવતં, અયાંમી સયાંમી નયાંમી સાહેબ ખેલ ખેલાવો કુદરતવંત. ૧ સંત અનંત વંદત જંત, નંદ નાંજાંનત ગાફ

લગંત. ૨ ઉઠત બેઠત સુવત સબ્દ, હરી હરી હરદામાં લોલી નલબ્દ. ૩ રંગી કે રંગા સંગી કે સંધા, રાગી કે રાગા હોયે નાં અંધા. ૪ જ્ઞાંની કે જ્ઞાંના ધ્યાંની કે ધ્યાંના, સ્વાંમી કે સાંમા નાંમા કે ભાંમા. ૫ આગે કે રાગે પીસે કે પાંના; સાહેબ સરજ્યુ સત પરમાના, સાક્ષી કઈવલ સાંમ સદાતીત, પુરન બ્રહ્મં કે પરખી સેનાદીત ૬ સોહી સકતં સર વંખ્યાલી, જ્ઞાંન મુરત સરજ્યુ સત ન્યાલી ૭

અખંડ અસતુતી. ૩

અખત કે અખત લખત નોહી જાહીકો, સજર કે સજર હજરલહે સોહી વાકો. ૧ અમાપ કે અમાપ સમાપ સીરસાં ચાંવે, હુલટ કે હુલટ સુલટ કરતાં સ્યાંવે. ૨ અથાહ કે અથાહ જથાહ સો કહહી, પુરાંને કે પુરાંના સુરાંના સબ રહહી. ૩ અજ્જેન કે અજ્જેન સજ્જેને કોહુ સતહી, અભયે કે અભયે નભયે સદ કંથહી. ૪ ભરંમાય કે ભરમાય વીસનુ શુન ગાવહી, સંકર કે સંકર સારદ સેસ પાવે નહી. ૫ અંબાની કે અંબાની જંબાની કોલાવહી, સ્તગુરૂ મીલેજ દીસ ધાંમ સો જાવહી ૬ આદ અંત મદ બીનુ, ઓ ઘોટગટ રસ તુહે, નમસતુ નમસતુહે સરજ્યુ સત નમસ્તુહે ૭

રેકતો.

લસુદ્રા લક્ષ લાધીઓ, કાયામે દેખ્યા કુંડ; પાવ

ધોયા અહુંગ સહુંગમે, બીચમે ગરમકો કુંડ. ૧ જમણી પીંગલાતી નં કુંડહે, નીર ન વાયુ હોઇ, બીચમે સુખ મણીગરહે. દેખહી પરખ્યા મોઇ. ૨ તીન કુંડ ડાબી ઇંગલા, અસર ગરંમ દો નીંમ, ઇછા ન છેલા દો કુંડ હે, નીર સીતલ દો હીંમ. ૩ પુરસ કે કુંડ વરણુંવ્યા, અસત્રી કેહે તે સુંન, પંચ કુડ અસત્રીકે ભીતર, ચારૂકી બીચે મેસુંન. ૪ ચારૂ સીતલ એક ગરમહે ખારોડ ખુણુકીઅ.ર, સરજયુ સહે બચીન હ્યો, ચઉથ કુંડકી પાર ૫

રેકતો. ૨

સમુદર છીલવા સરજ્યુ ગયા, લેહેરી આઇમત બાલ, ચ્યોરાસી જોજંન લંબા મછા, આયા સરજ્યુ કેહે કાલ. ૧ મુખ ઉગાડે મછલા, ચઉદ કોસકા પોલા, જબ સરજ્યુકા સખ બાજ્યા ગ્નાંન મુખસે બોલા. ૨ સમુદરથી મછલા અધર ઉઠાઇ, એકી કદંમ પરે ટંગા; તીરપ્રીડ તીરપ્રીડ મછલા લગે. અસતુતી કરવા લંગા. ૩ સરજ્યુ સાહેબ સતગુરૂ દાતા, સજે સમુદર આયે; જગનાથકી મુરતી પ્રગટાઇ, અંબાને રૂપ ધરાયે. ૪ માહા મછાને ઉપદેશ દીયા. સવત ઓગણુ છપનકી, સોમી સરજ્યુ સહેબ જ્યાં પરગટે પધારે, ધંન ધંન બડ નમર ભોમી. ૫

રેકતો. ૩

કોઇ નર સલીતા તીર ઉભો પ્યાસી મરઓ જાણી, કેતો સલીતા સુકાંણી કે પીધામાં આવ્યું પાણી, પીધામાં

આવ્યું પાણી. જાણીતો નહી જુક્તી, કેહેત સરજયુ સંત પરખાંણુા તે જીવ પ્રાંણી.

રેકતો. ૪

લોહ જાતી જંમ કંચન બનવા, ગણી જગાયે અથરચો, કેતો કાંસુ કથીર છે, કે પાર નઇ મળો પથરો, કેતો પારસ નઇ મલ્યો પથરો. થથરયો થાંન લગાડયુ, કેહેત સરજયુ સંત જગતમે કુલ બગાડયુ.

રેકતો ૫

ઈંમ દેખ્યા દેખી સઉકો ચાલ્યાં કથા સાંભલાવ ઉતર, કેતો કથા કરમ તણી, કે પીધામાં આયુ સુતર. પીધામાં આયુ સુતર, સુતર સંખણીના ના સાધે કેહેત સરજયુ સંત તે નરને જંમપુર લેઇને બાધે.

રેકતો ૬

પંથ બાંધ્યા સઉ પાખંડ કરવા ગેગેરર પાટ માંડે. ગ્નાંન ભકતીનો લેસનો જાંણે, બન્યા જગતમાં ભાંડ. બન્યા જગતમાં ભાંડ. રાંડોના રસીયા, કેહેત સરજયુ સત જગતમે જાણીને હસીયા.

રેકતો. ૭

કહીક તરીયાથી સુપાઇ ચાલે, નારીનો દેખ સુખ અંતર છુપનુ થાય અપરાદી. ગ્નાંન બીના જે રૂખ, ગ્નાંન બીના જે રૂખ, દુખ દળીદરના ન્યા, સરજયુ જપાટો જંમ તણો જે છોડે નો કોઇને માયા.

રેકતો. ૮

લસણુ તજે પણુ લાંચ નાં તજે, હરામખોરાઈ ઢીંગ તજે; ડુગલી દુરમતી દુભધ્યા અંતર, રાધા કરસ્નને ભજે. રાધા કરસ્નને રડી વાલા, પોતે બન્યા છે ત્યાગી; કેહેત સરજ્યુ કુલ બગાડી ગેર ગેર ભીક્ષા માગી.

રેકતો. ૯

નફટ થઇને નાંમ લજાવ્યું, હરી નાં ડીઠયા મુડે; પથરકે નાવમે બેઠે માંજ, ગુરૂને સીસ બુડે૦ ગુરૂને સીસ બુડે. ઉડે ગયા અભાગી, સરજ્યુ અવસર અમુલક જાઈ, મયા નસા સબ લાગી.

રેકતો ૧૦

પસુ પંખી કોઈ તોલે નાવ્યા, ઢોર ઢાંખર કોઇ ઘાતુ સઠ સ્વાંન નરકથી નીચા, દુધ લજાયો માતુ. દુધ લજાયો માતુ ઘાતુ તંતનો જ્યાંન્યો સુ થયુ સરજ્યુ ધન ધાંમ પાયો પણ; હરી રૂદીયેનો આંન્યો.

રેકતો. ૧૧

ધંન ગાયેકવાડ ઇંગરેચી સરમા, રહોત નીરક્ષ પાસે, સત સાધુને માંજ કરાવે; હંસ હરીના ભક્ષા; હંસ હરીના ભક્ષા પક્ષા કોઇનો રાખે, સરજ્યુ ભક્તીનુ સેવે રાજ; જનમ્યા ધંન તે લાખે.

રેકતો. ૧૨

સરજ્યુ આયા સતગુરૂ, કમુનાં લાગે તાપ, અમરત

મેવા પાવીયે અખે અમરકો જાપ, અખે અમરકો જાપ. આપ સરૂપને ભુલે, સરજ્યુ કેહેત સંત જવરી કોઇ મીલે; હંસ મીલાવે વસ, અગંમની ખીડકી ખુલે.

રેકતો. ૧૩

સરજ્યુ સજીવંન ચાલતા જીવ, સુલી ચડેગો સઉ; આગ લાગ્યા પછે કોઇ નાં ઉગરે, જંમ વસે ગુગટામાં વહુ. જંમ વસે ગુગટામાં વહુ સઉ કોઇ જોવા મળે છે. કેહેત સરજ્યુ સંત ભવાભવ હુઇર્યું બલ છે.

રેકતો. ૧૪

સરજ્યુ છે આ કાયા ગાસકી, ચોગર લાગી લાહાય; હુરી ભજેસો ઉગરે; બીજા ભસંમ હો જાય. બીજા ભસમ હો જાય. ભવમાં ભાગ્યે ઉગરવું, કહેતે સરજ્યુ શંત જીવકુ મરવુને અવતરવું

રેકતો. ૧૫

ચલતી ચકીઆં સરજ્યુ દેખીઆં; જમી આકાશ દો બીચે; અવીદયા બેઠી સકલ જીવલેકે, દો પીડાંકી બીચમે પીછે, દો પીડાંકી બીચમે પીછે. ગીછે કોઇ સતગુરૂ ખીલા સુટા, સરજ્યુ ાહેબસે જાઇ માલો તો, એતના કાલથી છુટા.

રેકતો. ૧૬

સરજ્યુ સારી જાંનકુ રેન ભઇહે નેન, સંમ દંમ હોઅયે સરૂપ લહે બીન; ચાર બીના નાદાંના. ચાર બીના નાદાંન સંત કોઇ સુરા ભીંટ, સરજ્યુ ઉદેહોય શુરભાંણુકો. સકલ અંધેરા મીંટ.

ૐ પ્રથંમ શ્રી હમારી મુલ ઉતપતી ધાંમખેત્ર.

કુન અખાડા, રાંમ થમંનજીકા કુન સંપ્રદા, ગ્નાંન સંપ્રદા. કુન દુવારા, મુકત દુવારા. કુન ગોત્ર, નાદ ગોત્ર. કુન ખેત્ર, પ્રંહ્મ ખેત્ર કુન સાખ્યા, સદચીત સાખ્યા. કુન સંપ્રદા, ગ્નાંન સંપ્રદા કુન દુવારા, બાવન દવારા કુન અખાડા, અચંત અખાડા. કુન ગાદી, અવી-ગત ગાદી કુન આસંન, પદંમ આસન કુન મઢી, ગગંન મઢી. કુન ધુની, નીરગુન ધુની. કુન ધાંમ, ચારૂ ધાંમ કુન માતા, સુરતા માતા આયા. સત સરજયુ, જગ સ-મજયા વાકુ. પારઅંસ બસાયા; તીલક, મત્ર ભાલ તીલક, અણીઅગ્ર, જકત કાલકો વીધે. તરધા ત્રવેણી લેલાટ જોતી, અધાદ તીલક હંમ કીધે; મંત્ર પુજા, ધ્યાંનંમ મુળમ ગુરૂ મુરતી. પુજયંન મુળમ ગુરૂ પદમ, મંત્ર મુળંમ ગુરૂ વાયકંમ. મોક્ષ મુળંમ ગુરૂ કીરપા, ગુરૂપદ પંકજ પુજતાં. ચઉદ લોક પુજાય, સીવ વીરંચી સારદા, ગુરૂના જસ ગાય ગુરૂ બ્રમા, ગુરૂ વીસ્નુ. ગુરૂ માહેસ્વર, ગુરૂ સકલ દેવંન કે દેવહી; પુસપં ચંદન ધુપાયમસે વહી. નમામી નમામી સરજયુ હંસ કુવરં કૈવલંહો.

માથવા સરજયુ સવાદ ગોસ્ટી ભાગ. ૨

મંન કાન હસે, પવન કાંન હસે, શબ્દ કાંન હસે, નાદ કાંન હસે, પ્રંહ્મ કાંન હસે, અંસ કાંન હસે, જીવ કાંન હસે, સુંન્ય કાંન હસે, સરજયુ સોહંમ બચેન, ચ-

ચલ મન છે, પવંન નીરાકાર છે, સબ્દ નાદ છે, અનહદ બ્રહ્મ છે, અંસ અકકલ છે, જીવ અંજાન છે, સુન્ય અ વ્યાચહે, કાલ ફેલરૂપ છે

માત્રવા વાચ ભાગ ૩

કાંહાં આસંન મનકા, કાંહાં આસંન પવંનકા, કાંહાં આસન સબ્દકા, કાંહાં આસંન નાદકા. કંહાં આસંન બ્રંહ્મકા, કાંહાં આસંન અંસકા. કાંહાં આસંન જીવકા, કાંહાં આસંન સીવકા, કાંહાં આસન કાલકે, કાંહાં આસંન અવન્યાસી, સોહંમ બચંન હીરદે બસે મંનકા, નાભી બસે પવંનકા, કંઠે બસે સબ્દકા, સરવણે બસે નાદકા, નાસકા બસે તીર અંસકા, જીભ્યાયે બસે જીવકા, નેત્રે બસે સીવકા, કબુધ્રી બસે કાલકે, અકલ અલીલ બસે અવન્યાસી.

માત્રવા વાચ ભાગ. ૪

હીરદા નહી તબ હોતા કાંમંન, નાભી નહી તબ હોતા કાં પવંન, કંઠ નહી તબ હોતા કાં સબ્દ, સીરવણ નહી તબ હોતા કાં નાદ, ભરંમાડ નહી તબ હોતા કાં બ્રંહ્મ, નાસકા નહી તબ હોતા કાં અસ, નેત્ર નહી તબ હોતા કાં સીવ, ઓહુંગ નહી તબ હોતી કાં સકની, સોહંગ નહી તબ હોતા કાં નીરંજન, સેજી નહી તબ હોતા કાં સાક્ષી.

ચેતન ગુરૂ બચંન ભાગ. ૫

હીરદા નહી તબ નીરંજંન હોતા મંન, નાભી નોતા

જબ માહાનીધી હોતા પાવંન, કંઠ નહી જબ નીરાકાર હોતા સબ્દ, સરવણ નહી જબ નીરાધાર હોતા નાદ, મુખા નહી જબ ઈંગલા જીવ હોતા ચદમે, નેત્ર પીગલા નહી જબ સુરજમે હોતા સીવ, કાયા નહી જબ સુંનમે હોતા કાલ, અહુગ નહી જબ સકતી હોતી સ્વેઅલીલમે, સોહુંગ નહી જબ નીરંજન હોતા સ્વે પરકાસમાં સહુંગ સંજે નહી જબ સાક્ષી હોતા સત કૈવલ તે સકરતા.

માથવા વાચ ભાગ. ૬

સકલ વીભુતીકી અનાદી કાંનહે, સકલ વીભુતીકી અનાદે, સાક્ષી ચઇતંન કરણેસ કૈવલ છે છે ન છે, સત કઇવલ સતુ ત ઉતપંન સાક્ષી, સાક્ષી તે ઉતપન સહુંગુ. સહુંગુ તે ઉતપન હુગુ, હુંગુ તે ઉતપંન સુચીંત, અજર પુરૂષ; સુતીત પુરસ તે ઉતપન અહુક લીંગરીત, અહુંક લમરીતં તે ઉતપન પ્યારં પ્રીત નીસુદ, નીસુદ ઉતપન અકલ હુરંન, અકલ હુરન ઉતપંન તે, ઇંચ્યા હુલાર ઇંચ્યા હુલાર તે ઉતપંન, પ્રેમ ઉદાહુ તેજો અજર પુરૂષ. અજર પુરૂષ તે ઉતપંન, અલખ પુરૂષ, અલખ પુરૂષ તેઉતપંન, અરૂઠ અલેષ પુરૂસ, અરૂઠ તે ઉતપંન અલીલુ અદ્વૈત, અલીલુ અદ્વૈત તે ઉતપંન, નાદ નીરંજન, નાદુ નીરંજન તે ઉતપંન, અહુંકાર સબ્દ, અહુંકાર સબ્દુ તે ઉતપંન, ત્રીગુણુ મંન, ત્રીગુણુ મંન તે ઉતપંન સબ્દ,

સબ્દ તે ઉતપંન, સપરસ, સપરસ તે ઉતપંન, રૂપ; રૂપ તે ઉતપંન, રસ, રસ તે ઉતપંન ધંધહે.

માથવા વાચ ભાગ ૭

કેસાહે ગુરૂ, જ્ઞાંન સાહે ગુરૂ, કુન ભયે ચેલા, સુરત ભયે ચેલા, કુનસા રામ, રમેતીહે રાંમ, કુનસી દીક્ષા, ગુરૂ બચંન ગ્રાહા સો દીક્ષા, કુનસા મુડાયા, મંનસા મુડાયા. કુનસી લીંગોટી ઇંદ્રીઓ વસ લીંગોટી, કુનસી જનોઇ, બ્રંહ્મ સ્વાસવીત ઉપવીત જનોઇ, કુનસા ખલકા, ખીમી· યાધીર ખલકા, કુનસી કંઠી, સત ઉચારં કંઠી, કુનસા તીલક ત્રધાહે તીલક, કુનકે બાલકા, સત કુવેર ચૈતંનકે બાલકા, કાંહાંકે વ સી, કૈવલ ધાંમકે બાસી, સરજ્યુ સત એતના બચંન, મેરે સાધુ સતકુ સંવાદ કરે તો વાકે મુખ કાલા.

પરતીવાદકો અંતર દરસાવ ભાગ. ૮

કુન મંન, સંકલપ વીકલપ મંનહે, કુન રૂપહે, ચચલ રૂપહે, કુન વેગહે, લેહેરી વેગહે, કુન ભક્ષેહે, વાસના ભક્ષહે, કુન આભુક્ષણ, મુરજાદ આભુક્ષણહે, કુન ગુરૂહે, મનકા પ્રેમ ગુરૂહે, કુન બુધી હે, ખલહે બુધી, કુનહે સરૂપ, ઘાટહે સરૂપ, કુનહે વેગ, ચપલહે વેઘ, કુનહે ભક્ષે ગમ ખાય ભક્ષેહે, કુન આભુક્ષણ, નેહ આભુક્ષણહે કુનહે ગુરૂ, વીચારહે ગુરૂ, કુનહે અહંકાર, તોલહે અહંકાર, કુનહે સરૂપ સબ્દહે સરૂપ, કુન આભુક્ષણ, ટહુંકાર આભુ-

ક્ષણ, કુનહે વેગ, તોડહે વેગ, કુનહે ગુરૂ, નાદહે ગુરૂ, કુન હે ચીત, ચંચલહે સીત, કુનહે સરૂપ, પરકાસહે સરૂપ. કુનહે વેગ ઉરદહે વેગ, કુન આભુક્ષણ, સમ આભુક્ષણ, કુન ભક્ષે, સાર ભક્ષેહે, કુન ગુરૂ નીસે ગુરૂહે, કુન સુરતા હે, જીવહે સુરતાહે. કુન સરૂપહે, સવકાસ રૂપહે. કુનહે વેગ, પકડહે વેગ. કુનહે આભુક્ષણ, સરમ આભુક્ષણહે કુનહે ભક્ષે, થીરહે ભક્ષે કુનહે ગુરૂ, લક્ષહે ગુરૂ.

માધવા વાચ્ય ભાગ. ૯

થુલકા કુન ગુરૂહે, થુલકા ગુરૂ કરનીહે. સુક્ષમકા કુન ગુરૂહે, સુક્ષકા ગુરૂ પ્રેમહે. કારનકા ગુરૂ કુનહે, કારનકા ગુરૂ જ્ઞાનહે. માહા કારનકા ગુરૂ કુનહે, માકારનકા ગુરૂ ધ્યાંનહે. પરમકારનકા ગુરૂ કુનહે, પરમકારનકા ગુરૂ વીજ્ઞાન નીસે નીચંતહે.

માધવા વાચ ભાગ. ૧૦

પરથવીકા કુન ગુરૂહે, પરથવીકા ગુરૂ નીરહે જલકા કુન ગુરૂહે, જલકા ગુરૂ પવંનહે. પવંનકા કુન ગુરૂહે, પવંનકા ગુરૂ સ્વાંત સબ્દહે. આકાસકા કુન ગુરૂહે, જલથી જીણા પવંનથી પતલા નહીરેનકે દીન, કોટી સુરજકો સુરસાક્ષી, સરજ્યુને લીયા ચીંન.

માધવા વાચ ભાગ. ૧૧

કાંહાં રહે સરજ્યુ, સુંન્યસેજીપે રહે સરજ્યુ. કાંહાં લગે નામ, પંચતત્વ મીલ પીંડકા નાંમહે કાંનહે ગુરૂ, કુવેર

સાહેબહે ગુરૂ. કાંહાં અસ્થાંનહે, સારસા અસ્થાંનહે. કાંહે મુરત દેવલહે મુરત. કેસેહી સરૂપી, સાંમહે સરૂપી કાંહાં બસે સારસા, ચીનોતર બસે સારસા. કાંહાં બસે ચીનોતર, ભરતખંડ ગુજરાતમે બસે, ચીનોતર. કાંહાં બસે ભરતખંડ, જંબુદીપ મધે બસેં ભરતખંડ. કાંહાં બસે જંબુદીપ, ખટપસંમથી પુરચે. ખટપસંમને સાતમો કાંહાં બસે, ખટપસંમને સાતમો પંચાસ કરોડ પ્રથવીમાં બસે. પંચાસ કરોડ પ્રથવી કાંહાં બસે, પંચાસ કરોડ પ્રથવી પીંડ બસે. પીંડમે સાત ભોમકા કાંહાં બસે, બ્રંહ્મરૂંઢ તતસ્ટ તુરી સાતમી ભોમી સીધી તગ બસે પુસકર દીપ ૧ સતવાપતી ભોમ ત્રિકુટી બસે, સાગદીપ. ૨ શુભ ઇછા ભોમકા કંઠે બસે, કઉસકદીપ. ૨ સુવીચારણ ભોમકા હીરદે બસે, કુસલકદીપ. ૪ અસંમ સકતી ભોમકા નાભી બસે, સાલંમદીપ. ૫ તનુમાનસા ભોમકા ઉપસત બસે, પાલકીદીપ. ૬ પદારથ ભાવની ભોમકા મુલચક્ર બસે, જંબુદીપ. ૭

ખંડકે નાંમ.

આફ્રીખીંડ, અરબસખીંડ, હુલાવરખીંડ, ઓર પંચમા ભરતુખીંડકી મધે સ્વાર સામદેવ, સુખમણી સાંમ સરીર, મધે સ્વા સામે ચૈતંન સત કુવેર હમારા ગુરૂહે, ધંન ગુરૂ, ધંન ગુરૂ, ધન સરજ્યુ સત સ્વામી.

મા૰ત્રવા વાચ ભાગ. ૧૨

કુન સબ્દસે મંન સમજાયે; સત સબ્દસે મંન સજાયે. કુન સબ્દકી દીક્ષા, મુકત સબ્દકી દીક્ષા. કુન સબ્દસે મુડાયા, ટંહુંકાર સબ્દસે મુરાયા કુન સબ્દસે અજ્ઞાન મીટાયે, જ્ઞાંન સબ્દસે અગનાંન મીટાયે. કુન સબ્દને બૈરાગ ધરી, દયા સબ્દસે બાઇરાગ ધરી. કુન સબ્દસે ભાગા, ભગ સબ્દસે ભાગા. કુન સબ્દકી ભકતી, દાસાતંન સબ્દકી ભકતી. કુન સબ્દકા જોગા, અલખ સબ્દકા જોગા કુન સબ્દકા આસંન, મુલ સબ્દકા આસંન. કુન વરતીયે રહેતા, ઉરધવરતી રહેતા. કુન સબ્દને ચલતા, ન્યાઇ સબ્દસે ચલતા. કુનહે વકતા, ગુરૂહે વકતા; કુનહે સરોતા, સીસહે સરોતા. કુનહે અવસ્તામે દીસીકુ જ્ઞાંન હોતાહે. જાગ્રત અવસ્તામે મનકુ જ્ઞાંન હોતાહે. સુપન અવસ્તામે બુધીકુ જ્ઞાંન હોતાહે, પસોપતીમે અહંકારકુ જ્ઞાંન હોતાહે, તુરીયામે ચીતકુ જ્ઞાંન હોતાહે, ઉન મુનીમે નીચંત નીરજંનકુ વીજ્ઞાંન હોતાહે. એહી પરકાર ગુરૂ પરતાપે સરૂપ આપોહી આપ અહુંબ્રંહ્મ ચૈતંન સાક્ષી કેવલમે રસ ભયા, અણુસતા સરજ્યુ આનંદ કહતહી.

સાત પાતાલકે નાંમા ભાગ. ૧૩

તેલ પાતાલ, ૧ બીતલ પાતાલ ૨ સુતલ પાતાલ, ૩ રસાતાલ પાતાલ, ૪ અતાલ પાતાલ, ૫ મેતલ પાતાલ, ૬ ભુતલ પાતાલ, ૭

ઉત્પ્રસાત બ્રમાંડકે નામ.

ધુમર બ્રહ્માંડ, ૧ આકાશ બ્રહ્માંડ, ૨ સુંન બ્રહ્માં, ૩ પ્રેમસુન બ્રહ્માંડ, ૪ અકલપ્રીત બ્રહ્માંડ, ૫ નીરંજંન બ્રહ્માંડ, ૬ નીરાવય બ્રહ્માંડ, ૭ નીરાકાર બ્રહ્માંડ. ૮

હુવે લોક અસ્થાંન.

ભુરલોક બીગલ અસ્થાંને બસે, જાવર લોક નાભી અસ્થાંને બસે, સીવ લોક ઓદ્દીર અસ્થાંને બસે, મેહેર લોક હુરદા અસ્થાંને બસે, જંમ લોક કંઠ અસ્થાંને બસે, તપ લોક નાસકા અસ્થાંને બસે, ભવર લોક ત્રીકુટી અસ્થાંને બસે, સુંન્ય લોક બ્રંહ્મ સુદન અસ્થાંને બસે

ભરમાંડ નામ.

ધુમર બ્રમાંડ, આકાસ બ્રમાંડ, ૨ પ્રેમસુંન બ્રમાડ, ૩ અકલપ્રીત બ્રમાડ, ૪ નીરાવય બ્રમાડ, ૫ નીરંજંન બ્રમાડ, ૬ નીરાકાર બ્રમાડ, ૭ સુંન્ય હોમ બ્રમાડ, ૮ નીરાધાર બ્રમાંડ, સાતતરી એકવીસ બ્રમાંડ, ઉપર દુવાદસ, નીરાધાર અદ્વૈત બ્રમાડ, ૧ અખીલ બ્રમાડ, અલેપપુરૂસ, ૨ અચુત બ્રમાડ અકલ પુરૂસ, ૩ અચંત બ્રમાડ અજર પુરૂસ, ૪ અહુંકલંરીતં બ્રમાડ, ૫ પ્યરંપ્રીતંકા બ્રમાડ. ૬ અકલહુરંન બ્રમાડ, ૭ મહુંકઇ વ્યાહુલાહ, બ્રમાડ, ૮ પરંમ ઉદાહ તેજો બ્રમાડ, ૯ અખંમ અલેપ બ્રમાડ અજીત પુરૂસ. ૧૦ અરૂઢ અહો બ્રમાડ, ૧૦ અલીલ બ્રમાડ કોટી સુર. ૧૨ અગણીત સુર પરકાસ પુરૂસ, સકરતા સાક્ષી

ચૈતંન માહ્રાદ કરૂણા મયે સુધ્ય સંકલપી કૈવલ પરભુ બીરાજે છે. સ્વેરાજ સ્વેરાજ સરજ્યુ સત સાંમરથ સત કુવેરં કુવેરં નમસ્તુ હે.

ચઉદ્દ તબકમાં લોકનાં નામ.

રેચ તબક, રાક્ષલોક, ૧ સવેદ તબક સુરલોક, ૨ ગરેદ તબક, ગાંદ્રવ લોક, ૩ કલેદ તમક, કીદ્રવ લોક, ૪ તદવ તબક, તાપસ લોક, ૫ ગ્રવ તબક, ગાઉ લોક, ૬ ભુતવ તબક, ભુરલોક. ૭ ભરલે તબક, ભવર લોક, ૮ સત્વ તબક, સીવ લોક, ૯ માત્વ તબક, મદુર લોક, ૧૦ જત્વ તબક. જમ લોક. ૧૧ તાત્વ તબક, તપ લોક, ૧૨ જાદુવ તબક. જાવ લોક, ૧૩ સતવ તબક, સત લોક, ૧૪ સુનો લોક સરજ્યુ સત પાવે હંસા.

ઇતિ શ્રી સતસિદ્ધાંત સાક્ષી કૈવલ પરમાત્મા સરજ્યુ કુવેરં.

॥ नमस्तु नमस्तु नमा ा ॥

અનુક્રમણિકા.

જાહેર ખબર.

આ બુક નીચે લખેલે ઠેકાણેથી રોકડી કીંમતે વેચાણ મળશે.

પટેલ નારણદાસ પરભુદાસ સાગે ફાલ્યા.

ઠે. કાલા વાસુદેવના આગલે ટબાખરની સેરીના સામે-

મુ. વડનગર.

પટેલ જેમતારામ અમીચંદ દેવીભગત.

ઠે. હજીરાની પોળ રાયપુર--અમદાવાદ.

પંચાલ લવાર પુંજારામ છગનલાલ.

ઠે. પરેલ બકરાના વાડા પાસે પીળીયા માળામાં-

મુ. મુંબાઈ.

લી.

સાધુ સરજ્યુદાસજી લખમણદાસજી.

મુ. વડનગર.